

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M68.....

Acc. No. 12692

Author... ബാലകൃഷ്ണൻ... എസ്. കെ.

Title... ഭാരതീയ... ഗുണാഭ

⑤

1517

⑤

12692

ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ

M08

OLD TIME BOOKS

12692

ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ

(ജീവിതചരിത്രസമാഹാരം)

ഗ്രന്ഥകാരൻ :

എസ്. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ

Author of: Lokopakarikal (5 parts), Mrs. Sarojini Naidu,
Rastrapathi Subhas Chandra Bose, Thomas Edison,
Marga Darsikal, Great men & Palmistry,
Bhaghya Bhanu, Bala Bhodhini, etc.

“പ്രവൃത്തിയിൽകിടക്കുന്നു

വിജയത്തിൻ രഹസ്യങ്ങൾ

പ്രസന്നമായതിന്നു നീ

യധീനയാകൂ !

വായുവിങ്കൽ കോട്ടകെട്ടി

കുളയുവാൻ ഉള്ളതല്ല,

മായികമാണെങ്കിലും നിൻ

ജീവിതകാലം.”

—ചങ്ങമ്പുഴ.

Publishers

THE KERALA PRINTING & PUBLISHING Co., Ltd.

TELLICHERRY

1955

രണ്ടാംപതിപ്പ് 1000

1955 ജൂൺ 10-ാംനം-

*Approved by the Madras Text Book Committee
as non-detailed Text for higher forms-Vide
Fort St. George Gazette Supplementary
dated 4-5-'55 Part I B Page 32.*

PRINTED AT
THE STANDARD PRESS, TELLICHERRY.

വില: 1 ക.

മുഖവുര

ആധുനിക ലോകത്തിന്റെ സർവ്വവിധമായ പരേ
ഗതിയുടെയും അടിസ്ഥാനം വിസ്മയനീയമായ ശാസ്ത്രീയ
നേട്ടങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തെ ശാ
സ്ത്രീയവെളിച്ചത്താൽ പ്രശോഭിതമായ പന്ഥാവീൽകൂടെ
യാണു് മുന്നോട്ടു് നീങ്ങുന്നതു്. പൗരാണികകാലത്തെ
ജീവിതരീതിയേയും, അന്നത്തെ അന്ധകാരാവൃതമായ
പരിതസ്ഥിതിയേയുംപറ്റി നമുക്കു് ഇന്നു് വിഭാവനം
ചെയ്യുക കൂടി സാദ്ധ്യമല്ല. ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിന്റെ
മഹനീയനേട്ടങ്ങളിൽ നാം അത്രമാത്രം അലിഞ്ഞു ചേർന്നി
രിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതവും, നമ്മുടെ ഓരോ
ചലനവുംതന്നെ ശാസ്ത്രീയനേട്ടങ്ങളെ അവലംബിച്ചിട്ടുള്ള
താണെന്നു് പറയുന്നതിൽ അസംഗത്യമില്ല. ശാസ്ത്രം
മനുഷ്യജീവിതത്തെ അത്രമാത്രം കീഴ്മേൽ മാറിമറിച്ചി
ട്ടുണ്ടു്.

ശാസ്ത്രീയനേട്ടങ്ങളുടെ ഗുണബാഹുല്യത്താൽ ലോകം
പുളകംകൊള്ളുന്ന ഇക്കാലത്തു് കേരളീയസന്താനങ്ങൾ

ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനസമ്പാദത്തിൽ തുലോം വിമുഖരാണെന്ന സംഗതി അഭിലാഷണീയമല്ല. ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിൽ അവർക്ക് അഭിനിവേശം അങ്കുരിപ്പിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും തോന്നുകയാലാണ് ശാസ്ത്രീയപുരോഗതിക്കായി അഹോരാത്രം അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ച, മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഉയർത്തുവാനായി “ആയുസ്സും വപുസ്സും” വ്യയംചെയ്ത “ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ” തേടിപ്പിടിച്ചത്. പേർപുകഴ്ന്ന ആറു ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവിതകഥകളാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിദ്യാത്മികർക്കു വിഷയം സുഗ്രാഹ്യമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഭാഷ പ്രസന്നകോമളമാക്കുവാൻ ഞാൻ ആവുന്നത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയപഠനത്തിനായി കേരളീയ വിദ്യാത്മികളിൽ വല്ല ശ്രദ്ധയും ആവേശവും ചെലുത്തുവാൻ “ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ”ക്ക് സാധിച്ചെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

സഹായരായ പൊതുജനങ്ങളുടെയും വിദ്യാഭ്യാസാധിക്രതന്മാരുടെയും പ്രോത്സാഹനത്തെ തികച്ചും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ജീവിതകഥാസമാഹാരത്തെ കൈരളിയുടെ തൃച്ചേവടികളിൽ തിരുമുൽക്കാഴ്ച വെച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“സരോജാലയം”,

തലശ്ശേരി
1-4-'54

എസ്. കെ. ബി.

വിഷയവിവരം

	പേജ്
1. സർ സി. വി. രാമൻ	1
2. സർ ജെ. സി. ബോസ്	10
3. സർ പി. സി. റോയി	29
4. പ്രൊഫസർ മേഘനാഥസഹ	48
5. ഡോക്ടർ ബിർബാൽ സാഹ്‌നി	58
6. സർ ശാന്തിസ്വരൂപ് ഭട്ട്‌നഗർ	68

1813 in 1814

1814 in 1815

1815 in 1816

1816 in 1817

1817 in 1818

1818 in 1819

വിലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ

(Approved by the Madras Text Book Committee for Class use)

മനുഷ്യജീവിതത്തെ സുഖസന്തുഷ്ടതയിലേക്ക് ഉയർത്തുവാൻ അഹോരാത്രം അത്യുദ്ധനും ചെയ്ത ആ ദുരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവിതചരിത്ര സമുച്ചയമാണിത്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരസഹായം കൂടാതെ വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് ഇതിലെ ഭാഷാരീതി ലളിതവും, പ്രസന്നവുമാക്കുവാൻ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാഹിത്യലോകത്തിൽ സുപരിചിതനായ ശ്രീ. എസ്. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ വിരചിതമായതും ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്ക് മദിരാശി ടെക്സ്റ്റ്ബുക്ക് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഈ നവീന ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി കേളികേട്ട കവികളും, പണ്ഡിതന്മാരും, വിമർശകന്മാരും, പത്രമാസികകളും എഴുതിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.

1. മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്.

ദുരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം ബാലികാബാലന്മാരുടെ കൈകളിൽ ആകർഷകമായ രൂപത്തോടും, സമ്പന്നമായ ഉള്ളടക്കത്തോടുംകൂടി സമർപ്പിക്കാനുള്ള ഉദ്യമം ആദ്യം ശ്ലാഘനീയമാണ്. ഞാൻ ജെ. സി. ബോസിന്റെ ജീവചരിത്രം ഒരിക്കൽ വായിച്ചു ഓഗോറിന്റേയും. ഒരു ശാസ്ത്രകാരന്റേയും, കവിയുടേയും അങ്കുരങ്ങൾ എത്ര വിഭിന്നമായ രീതിയിലാണ് ലോകത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കൊച്ചുകുട്ടികളിൽ എത്ര ജെ. സി. ബോസും സി. വി. രാമനും ഉണ്ടെന്നോ? നിങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ശാസ്ത്രീയമനോഭാവം വികസിപ്പിക്കുവാനും, ശാസ്ത്രകാരന്മാരെക്കുറിച്ച് പിന്നെയും, പിന്നെയും പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം വളർപ്പിക്കുവാനും സഹായകരമായിത്തീരും എന്ന് എനിക്കു തോ

ന്നുണ്ടു്. വായനശാലകളും ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും, ജീജ്ഞാസുക്കളും നിങ്ങളുടെ സംരംഭത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല.

2. പി. കെ. കോരു, എം. എ, എൽ. ടി:-

അഭിപ്രായം പ്രാപിച്ചുവരുന്ന ഒരു ജനസമുദായത്തിൽ സ്വയം മേവ ഉത്ഭവിക്കുന്ന രണ്ടു വസ്തുക്കളാണ് കലകളും ശാസ്ത്രങ്ങളും. ഒന്നു ജീവിതത്തിന്റെ മനോഹാരിതയ്ക്കു് മാറുകൂട്ടുന്നുവെങ്കിൽ മററതു് അതിന്നു കരുത്തു കൂട്ടുന്നു. ഉണൻ ജീവിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിൽ രണ്ടിന്നും ഒരുപോലെ സ്ഥാനമുള്ളതായികാണാം. സാഹിത്യാദികലകളിൽ അഭിനിവേശം ധാരാളമുള്ള കേരളത്തിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ വിരളമായി കാണുന്നതു് എനിക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ രോഗലക്ഷണമായിട്ടാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്.

“ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” എന്ന പുസ്തകം വളർന്നുവരുന്ന തലമുറകളെയെങ്കിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലും ഓർപ്പു കൃമുള്ളവരാക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഒരോ ജീവചരിത്രത്തിന്റേയും മുഖപുരയെന്നവണ്ണം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകൾ നരവംശത്തിന്റെ സംസ്കാരികവളച്ചയിൽ ശാസ്ത്രചിന്തകളോടൊന്നിട്ടുള്ള പ്രാബല്യത്തെ വേണ്ടുവണ്ണം വെളിവാക്കുന്നുണ്ടു്. സാരള്യംകൊണ്ടും, ആജ്ഞാപനം കൊണ്ടും അഭികാൻ നിങ്ങളുടെ ഭാഷയ്ക്കു് വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാരോടുള്ള ഭക്തി ജനിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശക്തിയുണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ ഈ ചെറു പുസ്തകം കൈരളി വളരെ വിലമതിക്കേണ്ടതായ ഒരു സ്വത്തായിട്ടാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്.

3. എ. വി. കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ എം. എ, ബി. എൽ എൽ. ടി:-

നല്ലൊരു ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്ന നിലയിൽ സാഹിത്യലോകത്തിൽ, സുപരിചിതനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അങ്ങയുടെ “ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” എന്ന പുസ്തകം ഞാൻ വായിച്ചു.

ഭാരതത്തിൽ പേരെടുത്തിട്ടുള്ള ആറു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവചരിത്രമടങ്ങിയ പ്രസ്തുത പുസ്തകം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മാത്രമല്ല പൊതുജനങ്ങൾക്കും വിശിഷ്ട, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഉപകാരമായിത്തീരുമെന്നു സംശയമില്ല. മഹാത്മാരുടെ ജീവചരിത്രം വായിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും നല്ലതാണ്. മഹാത്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവചരിത്രമാണെന്നു വരുമ്പോൾ അതിനൊരു ഗുണം കൂടുമെന്നും വേണം പറയുവാൻ. കാരണം അതു വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ശാസ്ത്രത്തിന്നു പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു്, ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിലഭിരുചി ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാണല്ലോ. കാലത്തിന്നു പറ്റിയൊരു പുസ്തകമാണിതെന്നു് നിസ്സംശയം പറയാം.

അങ്ങയുടെ പ്രതിപാദനരീതിയും ലളിതമധുരമായ ഭാഷയും പ്രശംസാർഹമാണ്. പുസ്തകത്തിന്റെ കെട്ടും അച്ചടിയും നന്നായിട്ടുണ്ട്.

4. സി. എച്ച്. കുഞ്ഞപ്പ, സബ് എഡിറ്റർ, മാതൃഭൂമി:-

പുസ്തകം എനിക്കു വളരെ ഇഷ്ടമായി. അതിലെ ഭാഷ പൊതുവിൽ സരളമാണ്. കാര്യം നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർ പഠിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

5. എസ്. കെ. പൊററക്കാട്:-

പുസ്തകം ഞാൻ ഒരാവർത്തി വായിച്ചു. നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങളിൽ താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് വിശ്വവിഖ്യാതരായിത്തീർന്ന നമ്മുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ പര്യാപ്തമായിത്തീരാതിരിക്കയില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ലളിതമായഭാഷയിൽ നിങ്ങൾ രചിച്ച “ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” നന്നായിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളാണ് നമുക്കു് ഇക്കാലത്തു് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ഈ

പാണ്ഡവീലയുടെയുള്ള നീങ്ങലുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ അഭിനന്ദനീയങ്ങളാണ്.

6. കെ. കെ. രാജ:-

ലോകോപകാരികൾ തുടങ്ങിയ പതിനഞ്ചോളം സാഹിത്യസന്താനങ്ങൾ താങ്കൾക്കുണ്ടെന്നറിഞ്ഞതിൽ ആഘാദിക്കുന്നു, ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായി പരിചയപ്പെട്ടു. കേരളത്തിലെ ബാല വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉൽബുദ്ധങ്ങളാകുവാൻ ആ പ്രകാശം മതിയാകുമെന്നു തോന്നി. താങ്കളുടെ സാഹിത്യ പരിശ്രമത്തിൽ മേൽമേൽ വിജയമാശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

7. വിദ്വാൻ ഉള്ളാട്ടിൽ ഗോവിന്ദൻകുട്ടി നായർ:-

“ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” കൗതുകത്തോടുകൂടി മുഴുവനും വായിച്ചു. ജീവിതത്തിൽ ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണം എല്ലാതരുകളിലും പുലർത്തണമെന്നു നാം വാദിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതിനുവേണ്ട കുരുക്കൾ സജ്ജീകരിക്കുന്നതിൽ നാം ഇന്നും പരാജയമുവരാണ്. അതാണ് ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ശാസ്ത്രങ്ങളേയോ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരേയോ അധികരിച്ചു രചിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും വിരളമായിരിക്കുന്നത്. ഈ നിലയിൽ ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പുരസ്കരിച്ചു താങ്കൾ രചിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥം ഭാഷയ്ക്കും ജനതയ്ക്കും ഒരു മികച്ച നേട്ടമാണെന്നു പറയുവാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. ഭാരതമാതാവിന്റെ ആ വിശിഷ്ടസന്താനങ്ങളെ സാധാരണക്കാർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാനുള്ള സംരംഭം സാഹിത്യസേവനം മാത്രമല്ല, ദേശസേവനം കൂടിയാണ്. ജീവപരിശ്രമനയിൽ താങ്കൾക്കുള്ള പാടവം ഇതുപോലെ ഇതരരംഗങ്ങളിൽ പ്രശസ്തരായ ഭാരതീയമഹാനുരായും ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ പൊന്നണിയ. ചു. പ്രദർശിപ്പിക്കട്ടെ!

8. കെ. യം കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ:-

ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വിഷയം; എഴുതുന്നതോ താങ്കളുടെ തഴക്കം വന്ന തുലിയയും. ഇതിനെപ്പറ്റി അനുകൂലമല്ലാത്ത ഒരു അഭിപ്രായം ആർക്കു പറയാനുണ്ടാകും. ഞാൻ ടെക്സ്റ്റ്ബുക്ക് കമ്മിറ്റിയിൽ മെമ്പറല്ലെല്ലാ എന്നു വ്യസനിക്കുന്നു.

9. ഡോക്ടർ ഇ. ആർ ശ്രീകൃഷ്ണശർമ്മ:-

“ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” ഞാൻ സശ്രദ്ധം വായിച്ചു നോക്കി. ഭാഷയുടെ ലാളിത്യംകൊണ്ടും, പ്രതിപാദനത്തിന്റെ ഭംഗികൊണ്ടും കേരളത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സാധാരണ വായനക്കാർക്കും ഈ പുസ്തകം ഒരുപോലെ ഉപയോഗപ്രദമാകുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

10. ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ:-

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജീവചരിത്രത്തോടൊപ്പം ശാസ്ത്രീയ വിഷയങ്ങളും കുട്ടികൾക്ക് പാകമായരീതിയിൽ സമാഹരിക്കാൻ താങ്കൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഹാർദ്ദമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

11. ടാറ്റാപുരം സുകുമാരൻ:-

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഇനിയും വേണ്ടത്ര വെളിച്ചം പരക്കാതെ കിടക്കുന്ന ശാസ്ത്രശാഖയെ കുറച്ചൊന്ന് പ്രദീപ്തമാക്കുവാൻ താങ്കളുടെ ആ ചെറുഗ്രന്ഥം പര്യാപ്തമാവുമെന്ന് അറിയിക്കുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രകാരന്മാരെക്കുറിച്ചും അറിവുനൽകുന്ന ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ താരതമ്യേന വിരളമാണ്. താങ്കളെപ്പോലെ ആപുർവ്വം

ചിലർ അതിനു മുന്നോട്ടു വരുമ്പോൾ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്.

12. ഡോക്ടർ കെ. എം. ജോജ്ജ്:—

“ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” വായിച്ചു. നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമി വളരെ ഗ്ലാഘനീയമാണ് എന്നതിൽ എനിക്കു ലേശം സംശയംല്ല. നമ്മുടെ മഹാത്മരെക്കുറിച്ച് ഇളം തലമുറ അറിയണ്ടതു അത്യുപശ്യമാണല്ലോ.

13. അക്കിത്തം:—

“ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” പഠിച്ചും ശ്രദ്ധിച്ചും എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകമാണെന്നുതോന്നി. വസ്തുസ്ഥിതികളെ കഴിയുന്നത്ര സാമത്യത്തോടെയും, എന്നാൽ പെരുപ്പിക്കാതെയും ചിത്രീകരിപ്പാനും, ചിത്രീകരണം ക്രമീകൃതമാക്കാനും താങ്കൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതാണതാനും ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങളുടെ നിർമ്മാണരഹസ്യങ്ങളിലൊന്ന്.

14. കുറുപ്പു കൃഷ്ണപ്പിള്ള, എം. എ:—

ശാസ്ത്രവും ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഇന്നു അറിയപ്പെടേണ്ട വിഷയങ്ങളിൽ പ്രാഥമ്യം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ സാഹരതീയതും ആ വഴിക്ക് തിരിഞ്ഞത് പ്രത്യേകിച്ചും അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു. പുസ്തകം ഞാൻ സകൗതുകം വായിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഏറ്റവും പഠനീയതെന്നു തോന്നി. ഹൃദ്യവും സരളവുമായ പ്രതിപാദനം, വിജ്ഞേയമായ മഹച്ചരിതം, ഇടക്കിടക്കു ശാസ്ത്രരംഗികളുടെ പ്രകാശനം ഇങ്ങിനെ എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രയോജന

പ്രാമാന്യമുണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇത്തരം കൃതികൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഇനിയും ധാരാളം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

15. സി. കെ. വായ്പർ, എം. എ.—

ശാസ്ത്രകാരന്റെ ചിന്താശീലവും സാഹിത്യകാരന്റെ കലാവൈഭവവും, ഗവേഷകന്റെ വ്യഗ്രതയും ഒത്തിണങ്ങിയതു നിമിത്തമായിരിക്കാം താങ്കളുടെ ഗ്രന്ഥം ശുഷ്കമോ, നീരസമോ ആകാത്തതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ താങ്കൾ അഭിനന്ദനീയമായ വിജയം നേടിയിരിക്കുന്നു. സാധാരണക്കാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഒരുപോലെ ഉപകാരപ്രദമായ ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കൊണ്ടു് കൈരളീദേവിയെ ആരാധിച്ചു ജീവിതം സഫലമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന താങ്കൾക്കു ഈ എളിയ സൂചിത്തിന്റെ വിജയാംശകൾ ഇതാ അർപ്പിക്കുന്നു.

16. കെ. പി. നാരായണപിഷാരടി:—

“ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ” മുഴുവനും ഞാൻ സശ്രദ്ധം വായിച്ചുനോക്കി. ഭാഷയും പ്രതിപാദനവും വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടു്. ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല ഏതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും പ്രസന്നമായ ഈവിധം ഭാഷ ഒരു കലാകാരം തന്നെയാണു്. കഥാപുരുഷന്മാരിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ആഭിമുഖ്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ടു് പ്രതിപാദനവും. ശാസ്ത്രങ്ങളിലും സാഹിത്യത്തിലും മറ്റു കലകളിലുമെല്ലാം പ്രസ്ഥാനം തിരിച്ചു് സമാഹരിക്കപ്പെടുന്ന ഇത്തരം ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാവുന്നതു മലയാളഭാഷയ്ക്കു് അനുഗ്രഹമാണു്. ജിജ്ഞാസുക്കളായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഉപകാരമാണു്.

17. യുക്തിവാദി 1130 മിഥുനം

ചരിത്ര പുരുഷന്മാരിൽ ചിലർ ഇന്നു ജീവിക്കുന്നവരും മറ്റു ചിലർ കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയവരുമാണു്. വേണ്ടിയടത്തോളം ജീവചരിത്രങ്ങൾ മുദ്രിതങ്ങളായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് മലയാ

ഉദാഹരണയുടെ ഒരു പോരായ്മയായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. നോവലുകളും കഥകളും പെരുക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്നോ ജനതയ്ക്കോ കാര്യമായ നേട്ടമൊന്നുമുണ്ടാകാനില്ല. ശാസ്ത്രം പ്രയോഗികതയെ അന്യമായി, ചരിത്രം, ജീവചരിത്രം മുതലായ ശാഖകളിലാണ് ഏതൊരു ഭാഷയിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരേണ്ടത്. അവകൊണ്ടു വളരുന്ന തലമുറകൾക്ക് പ്രയോഗിക പ്രയോജനമുണ്ടാകയുള്ളൂ.

അങ്ങിനെ പ്രയോജനമുള്ള സാഹിത്യശാഖയിൽ പരിശ്രമിക്കുന്ന ശ്രീ. എസ്. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ അനുഭവദാർഹനാണ്. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഭാഷ അനായാസവും ശൈലി പ്രസന്നവുമാണ്. സൂക്ഷ്മകളിൽ പാഠപുസ്തകമാവാൻ മിക്കന്ന ഗ്രന്ഥമാണിത്.

18. The Hindu, Madras. 13-3-'55.

India's leading scientists of the modern epoch form the subject of this book. They include Sir C. V. Raman, Late Sir J. C. Bose, Late Sir P. C. Roy etc. Their respective contributions to Science have been analysed and some biographical details provided for an understanding of their life & work.

19. Dr. A. Ayyappan M. A.,

I had just time to skip through the very interesting book of yours. I should congratulate you on the good job you have done. With best wishes.

ആവശ്യപ്പെടേണ്ട വിവരങ്ങൾ

1. ബാലകൃഷ്ണഗ്രന്ഥാലയം, തലശ്ശേരി
2. കെ. ആർ. ബ്രദേർസ്, കോഴിക്കോട്

1. സർ സി. വി. രാമൻ

മനുഷ്യന്റെ ഇരുപത്തുനൂറ്റാണ്ടുള്ള, കാലാനുസൃതമായ സർവ്വവിധ പുരോഗതിക്കും അടിസ്ഥാനം സയൻസിന്റെ അഥവാ വിജ്ഞാന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളച്ചയാണെന്നു ചിന്തിച്ചാൽ ആരും സമ്മതിക്കും. വിജ്ഞാനശാസ്ത്രം ഇപ്പോഴും പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല; അതിന്റെ പരിധിയും, ഗഹനതയും കണ്ടുവരായിട്ട് ആരും തന്നെ ഇല്ല. വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാവി അത്രമാത്രം അചിന്ത്യമാണ്. എന്നാൽ ആധുനികകാലത്ത് ശാസ്ത്രത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച വളച്ചയും, നേട്ടങ്ങളും വിസ്തൃതനീയങ്ങളാണെന്നു മാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രത്തെ ഉത്തുംഗശൃംഗത്തിൽ എത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുംകൂടി പ്രസ്താവിക്കാതെ നിവ്വാഹമില്ല. അന്ധകാരാവൃതമായ ലോകത്തെ പ്രകാശപൂരിതമാക്കിത്തീർത്തും ശാസ്ത്രമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ

വെളിച്ചത്തിലാണ്, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മഹനീയ നേട്ടങ്ങളുടെ ഗുണ ഫലങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചാണ് വാസ്തവത്തിൽ നാമിന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് കാരണഭൂതനായി മൺമറിഞ്ഞ വരും, ജീവിക്കുന്നവരുമായി അനേകം മഹാനാർ ഉണ്ടെങ്കിലും, ഭാരതീയരായ നാം വിസ്തരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഏക നാമം ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഉജ്ജ്വലതയോടെ വിളങ്ങുന്ന സർ സി. വി. രാമന്റെതാണ്. പരിഷ്ക്കാരത്തിലും, വിജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിയിലും ഒരുക്കാലം ഏറ്റവും മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്ന നമ്മുടെ ഭാരത മാതാവിന്, പലവിധമായ അവശതകളാൽ അധഃപതിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു, തന്റെ മങ്ങിയ യശസ്സിനെ പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്തു വാൻ തക്കവണ്ണം വിജ്ഞാനനിധികളും, വിശ്വവിഖ്യാതന്മാരുമായ ഏതാനും ചില ഭാരതസന്താനങ്ങളെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് അഭിമാനകരമാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ നടുനായകത്വം വഹിക്കുന്ന ഒരു മഹാപുരുഷനാണ് സർ സി. വി. രാമൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചരിത്രം ശ്രദ്ധേയവും, സംഭവബഹുലവുമത്രെ!

ജനനവും സാഹചര്യങ്ങളും

മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിൽ “മാങ്കടി” എന്ന ചെറുഗ്രാമത്തിലാണ് 1888 നവമ്പർ മാസം 7-ാംനം-സർ സി. വി. രാമൻ സംജാതനായതു്. ശൈശവകാലത്തു അദ്ദേഹം ചന്ദ്രശേഖരവെങ്കിട്ടരാമൻ എന്ന, പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് മദിരാശി വിദ്യാഭ്യാസസർപ്പീസിൽ ഒരംഗമായിരുന്നു. ഭാവിയിൽ ഒരു മഹാനായിത്തീരുന്നെങ്കിലും ഉത്തമലക്ഷ്യങ്ങളായി അനവധി സൽഗുണ

ഒരു ബാല്യത്തിൽതന്നെ മി. രാമനിൽ ഏകോപിച്ചു സമ്മേളിച്ചു കണ്ടിരുന്നു. അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിശക്തി, അത്യുതകരമായ ധീഷണാപാടവം, അജയ്യമായ അദ്ധ്വാനശീലം, അതിരുകവിഞ്ഞ ജ്ഞാനതൃഷ്ണ, കാര്യാകാര്യവിവേചനാശക്തി, സത്യാവസ്ഥ അറിവാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ—ഇങ്ങിനെ അനേകം മഹനീയഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു നിസ്തർക്കമായിരുന്നു. സ്വദേശത്തുള്ള ഹൈസ്കൂളിൽനിന്നു “മെട്രിക്കുലേഷൻ” പരീക്ഷ പ്രശസ്തമാംവണ്ണം പാസ്സായശേഷം, വിശ്വാപട്ടണത്തിലുള്ള എ. വി. എൻ. കോളേജിൽ ഉപരിപഠനാർത്ഥം പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ ചിന്താശക്തിയും, അനമാനപാടവവും പലരേയും ആശ്ചര്യഭരിതരാക്കിത്തീർത്തു. അനന്തരം മദിരാശി പ്രസിഡൻസി കോളേജായിരിക്കും തന്റെ പുത്രന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ വാസനയ്ക്കും, ബുദ്ധിവികാസത്തിനും സമുചിതമായ സ്ഥലമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനു തോന്നുകയാൽ മി. രാമനെ അവിടെയ്ക്കു് അയച്ചു. പലരേയും മഹാത്മാരാക്കി വാർത്തുവിടുന്ന ഈ മഹനീയ കലാലയത്തിൽനിന്നാണ് മി. രാമന്റെ ജീവിത സരണി ഒരു നവീനപഥമായിത്തീർന്നു. ഭൗതികശാസ്ത്രം ആരംഭിച്ചത്, അദ്ദേഹത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന യോഗ്യതകളെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെ തിരിച്ചുവിട്ടത് അവിടുത്തെ പ്രകൃതി വിജ്ഞാനീയ (Physics) പ്രൊഫസറായിരുന്ന ആർ. എഫ്. ജോൺസ് എന്ന മാന്യനാണ്. ജന്മസിദ്ധങ്ങളും, രൂപമൂലങ്ങളുമായ ശാസ്ത്രീയവാസനകളെ തട്ടിയുണർത്തിയതും അദ്ദേഹമാണ്. അപിരേണ, ഈ യുവാവു് ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയേയും ബലാദാകഷിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം അനുതന്നെ ദീർഘദൂരം

ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അക്കാലത്തു, വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന്നു ജനങ്ങളു വിലയോ, നിലയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിൽ അഭിരുചിയുള്ളവർ,—സയൻസിനെ ഉപജീവനമാഗ്നമായി സ്വീകരിച്ചവർ—നിരവധി ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. തന്നിമിത്തം മി. രാമൻ എം. എ. ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കിയതിനുശേഷം ഒരു ചെറിയ ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗം സ്വീകരിച്ച ജീവിതരംഗത്തിലിറങ്ങി.

കുറച്ച കാലം ഗവണ്മെണ്ടു സർവ്വീസിൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ, അദ്ദേഹം “ഇന്ത്യൻ ഫൈനാൻസ്” വകയായ പരീക്ഷയ്ക്കു ഹാജരായി. അതിൽ ഗ്ലോബനീയമാംവണ്ണം വിജയിയായതിനാൽ ആ * ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽ തന്നെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി മി. രാമൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കാലം മുഴുവനും അദ്ദേഹം വിജ്ഞാനശാസ്ത്രപഠനത്തിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുവാനും, ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധവെച്ചു. എന്നാൽ വിജ്ഞാനചിന്തയിലേപ്പെട്ടും, നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങളിൽ മുഴുകിയും സദാ സമയം വിനിയോഗിച്ചിരുന്നപ്പോൾ എങ്ങിനെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം തന്റെ ഔദ്യോഗികകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചതെന്നു ചിലർ അതുതപ്പെടുമായിരിക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ളവരോടു് അദ്ദേഹം നിർവ്വീഘമായി തന്റെ ജോലി ഏറ്റവും കൃത്യബോധത്തോടുകൂടി നിറവേറിയതിനാൽ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾക്കുകൂടി പാത്രീഭൂതനായിത്തീർന്നുവെന്നു മാത്രം ചുരുക്കമായി പറയാം.

* Indian Finance Department

പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയ പ്രാസംഗികൻ

തന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ വാസനയ്ക്ക് ഏറ്റവും വിരുദ്ധമായ ആ ഉദ്യോഗം പല പ്രകാരത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രപഠനത്തിനു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെ യിരിക്കെ, ഒരു യാദൃച്ഛികസംഭവംമൂലം ആ തത്ത്വചിന്തകനും, അതെ, ആ ശാസ്ത്രീയഗവേഷണകളുകിടക്ക്, സ്വജീവിതകാലം മുഴുവനും താൻ ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിക്കുന്ന വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിനുവേണ്ടി സമുപ്തനും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചത് ലോകത്തിന്റെ ഒരു മഹാഭാഗ്യമായി പരിഗണിക്കാം. അന്നു കൽക്കത്താസർവ്വകലാശാലയിൽ പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയ പ്രാസംഗികസ്ഥാനം (Physics Lecturer) ഒഴിവായി വന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നും യോഗ്യന്മാരെ തേടിപ്പിടിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ മുന്പനായിരുന്ന സർവ്വകലാശാലാ ചൈസ് ചാൻസലർ സർ ആതുരോഷ് മുക്കർജി ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനെ ക്ഷണിച്ചു. “വൈദ്യൻ വിധിച്ചതും രോഗി കൊതിച്ചതും പാൽ” എന്ന അനുഭവമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു അപ്പോൾ ഉണ്ടായത്. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം അത്യന്തം ആത്മാഭിമാനത്തോടുകൂടി ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു, കൽക്കത്തയിലേക്കുപോയി. ഈ കാലം മുതൽക്കാണ് മി. രാമൻ ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രതിഭയ്ക്കുവേണ്ടി അഗ്രാന്തപരിശ്രമം ആരംഭിച്ചത്. അക്കാലമത്രയും വിജ്ഞാനശാസ്ത്രലോകത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ജീവിച്ചുവന്നതെന്ന് പറയുന്നതിൽ തെറ്റും അതിശയോക്തിയില്ല.

ഉന്നത ബഹുമതികൾ

മേല്പറഞ്ഞ ഉദ്യോഗത്തിനു പുറമെ, മി. രാമൻ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഒരു യുവജനസംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വവും,

ഇന്ത്യൻ അസോസിയേഷന്റെ (Indian Association) ഉപാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനവും അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രീയമായ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണജോലികളിൽ വ്യാപൃതനായി. അചിരേണ മി. രാമൻ ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ അസാമാന്യമായി ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1917-ൽ അദ്ദേഹം കാശി സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു പ്രൊഫസറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഉദ്യോഗം അദ്ദേഹം പ്രതിഫലമില്ലാതെ സൗജന്യമായിട്ടാണ് നിർവ്വഹിച്ചത്. 1923-ൽ ഡി. എസ്. സി. എന്ന ഡിഗ്രി അദ്ദേഹത്തിന് ബഹുമതിയായി നൽകി. തനിക്കു അനവരതം സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിജയങ്ങളിൽ പല സജ്ജനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ഹാർട്ടമായി അഭിനന്ദിച്ചു. 1924-ൽ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സമാജമാകുന്ന റോയൽ സൊസൈറ്റിയിൽ (Royal Society) ഒരു ഫെല്ലോ (Fellow) ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കൂടാതെ, 1928-ൽ മദിരാശിയിൽവെച്ചു നടന്ന (Indian Science Congress) ഇന്ത്യൻ സയൻസ് കോൺഗ്രസ്സിൽ മി. രാമൻ ആദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ഉണ്ടായി. തദ്വസരത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത വിജേന്തയമായ പ്രസംഗം ശാസ്ത്രീയകാര്യങ്ങളിൽ തനിക്കുള്ള അഗാധമായ പരിജ്ഞാനത്തിന്നു മകുടോദാഹരണമായിരുന്നു.

ശാസ്ത്രീയ പയ്യവേക്ഷണങ്ങൾ

വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾ സൂക്ഷ്മം അനന്യസാധാരണമായിരുന്നു. ഏറ്റവും ലഘുവായ പദാർത്ഥം ചലനസിദ്ധാന്തം മുതൽ ഏറ്റവും വിഷമമുള്ള വൈദ്യുത

കാന്തപ്രസരണംവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മി. രാമൻ ഏകനായി ബഹുവിധ ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയത്തിൽ ഏതൊരു വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനു പരിപൂർണ്ണജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ശബ്ദശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പല പ്രത്യേകപരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 'ഹോബർ റോളി' എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോയതും മി. രാമനായിരുന്നു. വൃത്താകൃതിയിലുള്ള തൂളികകളുടെയും, കയറുകളുടേയും ചലനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പല സൂക്ഷ്മങ്ങളായ പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. മൃദംഗം ഏങ്ങിനെയാണ് ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹമാണ് ആദ്യമായി ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയത്. മൃദംഗം വായിക്കുന്നതിൽ മി. രാമൻ ബഹുസമർത്ഥൻകൂടിയാണ്.

തദനന്തരം മി. രാമൻ "റേഡിയേഷൻ" (Radiation) എന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില ഗവേഷണങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും അനുഭവദനസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചാനും, വിജ്ഞാനശാസ്ത്രപട്ടക്കളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കാനും മി. രാമനു സാധിച്ചത് ഈ വഴിക്കുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾമൂലമാണ്. മിക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെപ്പോലെത്തന്നെ അദ്ദേഹവും തനിക്കാവശ്യമുള്ള ഉപകരണങ്ങളെ സ്വയം നിർമ്മിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

പ്രശസ്ത കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ

പിന്നീട്, മി. രാമൻ "എക്സ്പ്ലൈറ്റ്" സംബന്ധമായ ചില പരീക്ഷണങ്ങളിലേപ്പെട്ടു. തന്റെ നൂതനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധ ജർമ്മൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഏയിൻസ്റ്റൈൻ (Einstein)

സിദ്ധാന്തങ്ങളോളം തന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ളവയായതുകൊണ്ടും, തന്റെ ശാസ്ത്രീയനിഗമനങ്ങൾ ശാസ്ത്രലോകത്തിൽ പുത്തനായതുകൊണ്ടും മി. രാമന്റെ പ്രശസ്തി ക്ഷണത്തിൽ ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു. അതോടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു “നൈറ്റ്” (Knight) എന്ന ബഹുമതിയും അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭിച്ചു.

സർ സി. വി. രാമൻ ശാസ്ത്രീയമായ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും, നവീനമായി വല്ല ശാസ്ത്രീയതത്വവും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും സർവ്വതോ ജാഗരൂകനായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. വൈജ്ഞാനികന്മാരുടെയിടയിൽ അഗ്രഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭിക്കാനിടയായത് “രാമൻ ഇഫക്ട്” (Raman Effect) എന്ന അതുല്യജനകമായ ഒരു നൂതനകണ്ടുപിടുത്തം മൂലമാണ്. ലോകത്തിന്റെ വിജ്ഞാനപരിധിയെ വിപുലമാക്കുവാൻ തികച്ചും ഉപയുക്തമായിരുന്നു പ്രസ്തുത നിഗമനമെന്നു നിശ്ശങ്കം പ്രസ്താവിക്കാം.

നോബൽ സമ്മാനാർഹൻ

ലോകത്തിലെ അതിസമർത്ഥന്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും, മിന്നുകന്മാർക്കും സമാധാനസ്ഥാപകന്മാർക്കും “നോബൽ സമ്മാനം” എന്ന പേരിൽ നൽകപ്പെട്ടുവരുന്ന ഒരു മഹദ്വീയ പാരീതോഷികത്തെപ്പറ്റി പലരും കേട്ടിരിക്കും. ഭാരതീയരിൽ ഒന്നാമതായി ഈ സമ്മാനം നേടിയത് ലോകവിശ്രുതനായ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറാണ്. അതിൽപ്പിന്നെ ഈ സമ്മാനത്തിന്നർഹനായത് സർ സി. വി. രാമനാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എത്രമാത്രം യോഗ്യതയും, കീർത്തിയും,

പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടെന്നും അനുമതിക്കുവന്നതാണ്. ഇതിനു പുറമെ, 1928-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഇറ്റലിയിലെ വൈജ്ഞാനികന്മാരുടെ വകയായി ഒരു സുവർണ്ണമുദ്ര (Matteooci Gold Medal) ലഭിച്ചതും പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണശാല

1933 ഏപ്രിൽ മാസം മി. രാമൻ ബങ്കളൂരിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഇൻഡ്യൻ ശാസ്ത്രീയഗവേഷണശാല (Indian Institute of Science)ലേയ്ക്കു വരികയുണ്ടായി. ശാസ്ത്രപരമായ ഗവേഷണത്തിന്റെ വികാസത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി 1900-ൽ ജെ. എൻ. ടാറ്റയുടെവകയായി ആരംഭിച്ച ഒരു മഹൽ സ്ഥാപനമാണിത്. മി. രാമന്റെ ആഗമനത്തോടുകൂടി ഈ ഗവേഷണശാല ഉത്തരോത്തരം പുരോഗതിപ്രാപിച്ചുവന്നു.

മി. രാമൻ ഇപ്പോഴും ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിച്ചിട്ടില്ല. 1934 മുതൽ ബങ്കളൂരിൽ ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രീയവിദ്യാശാല (Indian Academy of Science) എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാപനം ഏല്പിട്ടതി, സ്വയം ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും, യുവാക്കന്മാർക്ക് വേണ്ടത്ര പരിശീലനം നൽകികഴിയും ചെയ്തുവരുന്നു.

കിംബഹ്നാ, സർ സി. വി. രാമൻ ശാസ്ത്രീയവിഷയത്തിൽ എത്രയും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ഭാരതീയർക്ക് ഒരു മാതൃദർശിയും, അഭിമാനസ്തംഭവും ആയി പരിലസിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു് രണ്ടു പക്ഷമില്ല. മി. രാമൻ വെളിച്ചം വീശിയ മാതൃത്തിൽക്കൂടി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടിപ്പാടുകളെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടു് ഇന്നത്തെ യുവാക്കന്മാർ അധൈര്യത്തേയും, അലസതയേയും കൈവെടിഞ്ഞു മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ സന്നദ്ധരാവുമെങ്കിൽ ഭാവിഭാരതം ഭാസ്യരമായേനെ.

2. സർ ജെ. സി. ബോസ്

മതത്തിന്റെ പരിധി പരിമിതമാണ്; ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിധി അപരിമിതമാണ്. മതം വളർച്ചമുട്ടിയ ഒന്നാണ്; ശാസ്ത്രം എന്നും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. മതത്തിന്റെ പരിധി കണ്ടുവരായിട്ട് പലരുമുണ്ട്; ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിധി കണ്ടുവരായി ആരുംതന്നെയില്ല. മതവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധമാണ്. ഒന്നുകിൽ മതമാകുന്ന മുറച്ചെടി ശാസ്ത്രമാകുന്ന പാരിജാതവൃക്ഷത്തെ നെരുക്കിക്കളയും. അല്ലെങ്കിൽ മുറച്ചെടിയില്ലാത്ത സ്ഥലത്തുള്ള പാരിജാതവൃക്ഷം നല്ലവണ്ണം വളർന്നു, തളിർത്തു, പുഷ്പിച്ചു, അതിന്റെ പരിമളധാരണിയെ സച്ചത്ര പരത്തി ജീവജാലങ്ങൾക്കു എന്തെന്നില്ലാത്ത ആനന്ദത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യും. ഇതിൽനിന്നു മതാസക്തി ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയെ

അസാമാന്യമായി നിരോധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിക്കണമല്ലോ. നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയിലെ ജനങ്ങൾ മതാസക്തന്മാരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ശാസ്ത്രത്തിന് വളർച്ചയില്ല. വിജ്ഞാനശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിൽ ഭാരതീയർ പ്രായേണ വളരെ പിന്നോക്കമാണെന്നു പറയുവാനിടവന്നതിന് കാരണവും ഇതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ അപഖ്യാതിയെ പരിഹരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഭാരതമാതാവിന്റെ ഓമനസന്താനങ്ങളായി ചില മഹാത്മാക്കളിലും ഉണ്ടെന്നു ജ്ഞാത നമുക്കുവേണ്ടും അഭിമാനകരമാണ്.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ച ഒരാളെ മാത്രം ആസ്വദമാക്കിയിട്ടില്ല; പല മഹാത്മാക്കളുടെയും അക്ഷീണപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ശാസ്ത്രം നാം ഇന്നു കാണുന്ന സ്ഥിതിയിലെത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. ശാസ്ത്രീയാഭിവിഷയങ്ങളിലെ അഹോരാത്രം അത്യദ്ധാനം ചെയ്ത മഹാത്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യമായ സ്ഥാനത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന മഹാനാണ് സർ ജെ. സി. ബോസ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ അധികം പേരുടെയും പ്രവൃത്തി തങ്ങളുടെ പുരോഗതികളുടെ പരിശ്രമഫലത്തെ പരിപൂർണ്ണനിലയിൽ എത്തിക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നു. അതായത് തങ്ങളുടെ പുരോഗതികളുടെ പരിശ്രമഫലത്തെ തുടർകയാണ് മിക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ചെയ്തുവരുന്നത്. ശാസ്ത്രീയ മണ്ഡലത്തിൽ നൂതനപ്രസ്ഥാനം എപ്പോഴുതന്നെ ചുരുക്കം പേർ മാത്രമേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. സർ ജെ. സി. ബോസ് ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വിജ്ഞാനശാസ്ത്രവിചക്ഷണനാണെന്നുള്ള വസ്തുത ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്.

ഇതുവരെ ആരും പറയത്തക്ക യാതൊരു പയ്യുവേക്ഷണങ്ങളും നടത്താത്ത ഒരു നവീനപദ്ധതിയിലാണ് ബോസ് പരിശോധന

ആരംഭിച്ചത്. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന് ആ വിഷയത്തിൽ തന്റെ പുരോഗാമികളായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സഹായസഹകരണമാകട്ടെ, ശാസ്ത്രപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അറിവുകളെ സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ പരീക്ഷണവിഷയം നൂതനമായ ഒന്നാകയാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി ആലോചിക്കുവാനോ, വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതിനോ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതിനു പുറമെ, ചില പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ പ്രകൃതി പരീക്ഷകന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരിൽ ചിലർ “പൌരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലെ മന്ത്രവാദി” എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ അപഹസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബോസിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ എത്രതന്നെ ചിന്തിച്ചിട്ടും, അവർക്ക് ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അത്രമാത്രം വിസ്തയാവഹമായിരുന്നു ബോസിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും. സൂര്യചരാചരങ്ങളെക്കുറിച്ചു ജീവനുണ്ടെന്നും, എല്ലാറ്റിലും ഒരു മഹത്തായ ശക്തി അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ആ വിശ്വാസത്തെ അദ്ദേഹം സയുക്തികം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജനനവും വിദ്യാഭ്യാസവും

ജഗദീശചന്ദ്രബോസ് ജനിച്ചത് 1858-ാം വഷം നവമ്പർ 30-ാംന-യാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ഭഗവാൻ ചന്ദ്രബോസ് കുറേക്കാലത്തോളം ഫെരിദ്പൂരിയിലെ (Faridpur) സബ്ക്ലക്ടറായിരുന്നു. ഇവരുടെ കുടുംബഗൃഹം ഡാക്കായിലുള്ള വിക്രമപുരി (Vikramapur) യിലെ “രാരിക്”ലിലാണ് സ്ഥിതി

ചെയ്തിരുന്നത്. പിതാവ് നന്ന ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ബോസിനെ അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമപാഠശാലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അയച്ചു. ബാല്യംമുതൽക്കെ, പുത്രനിൽ മതഭക്തിയും, ദേശാഭിമാനവും, ഭാഷാപ്രണയവും ഉളവായിത്തീരേണമെന്നുദ്ദേശിച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹം അപ്രകാരം ചെയ്തത്. അവിടെനിന്ന് ബോസ് വേദേതിഹാസങ്ങളും, കണക്കും, ജോതിഷവും അഭ്യസിച്ചു. ഈ ബാലൻ പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലുള്ള ഭക്തി അനന്യസാധാരണമായിരുന്നു. ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെയും സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിന് അവ അത്യന്തം ഉപയുക്തമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാഭാരതത്തിലെയും, രാമായണത്തിലെയും കഥകൾ കേൾക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അതിയായ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. പുരാണകഥാപാത്രങ്ങളിൽ ബോസിന് ആരാധനാർഹനായിത്തോന്നിയത് ആയുധാഭ്യാസവിദ്യയും, ഉദാരശീലനുമായിരുന്ന കണ്ണനെയായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ തന്റെ പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിലാണ് കൽക്കത്തയിലെ “സെന്റ്സേവിയർസ്” (St. Xaviers College) കോളേജിൽ ചേർന്നത്. അവിടെ അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ ഹാദർ ലെഫൊണ്ടിന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനായിത്തീർന്നു. ഗുരുവിന്റെ വിശേഷഗുണങ്ങളെല്ലാം കാലക്രമേണ ശിഷ്യനിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു കണ്ടുതുടങ്ങി. ബി. എ. പരീക്ഷ പാസ്സായതിനു ശേഷം ഐ. സി. എസ്സിനു പഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു ജഗദീശന്റെ ആഗ്രഹം. പക്ഷെ ഭഗവാൻ ചന്ദ്രബോസ് പുത്രനെ “ബിലാത്തി”ക്കയച്ചു പഠിപ്പിക്കത്തക്ക ധനസ്ഥിതിയുള്ള ആളായിരുന്നില്ല. ഒടുക്കം പിതാവ് വളരെ

ബുദ്ധിമുട്ടിട്ടാണ് ബോസിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചത്. ബോസ് ലണ്ടനിൽ എത്തിയ ശേഷം അവിടുത്തെ വൈദ്യവിദ്യാലയത്തിൽ ചേർന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആരോഗ്യവും, ബലവും വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു യുവാവായിരുന്നില്ല. ശവം കീറുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ദുർഗന്ധംകൊണ്ടോ എന്തോ, പലപ്പോഴും ജപരബാധയാൽ അദ്ദേഹം പീഡിതനായിത്തീർന്നു. തന്നിമിത്തം അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ പലരും ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ചു, വൈദ്യപഠനം വിട്ടുകളയുവാൻ ജഗദീശൻ നിബ്ബലനായി. പിന്നീട് ബോസ് ലണ്ടൻ വിട്ടു, കെയിംബ്രിഡ്ജിൽ പോയി ശാസ്ത്രാഭ്യസനമാണ് ആരംഭിച്ചത്.

ആദ്യകാലത്തു് തനിക്ക് ഏതു വിഷയം പഠിക്കാനാണ്, അധികം വാസനയും അഭിരുചിയുമെന്ന് ബോസിനതന്നെ നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1881-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു് (Christ College) ക്രൈസ്റ്റ്കോളേജിൽനിന്നു് പ്രകൃതിശാസ്ത്രപഠനത്തിന്നായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായധനം ലഭിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ആദ്യം അദ്ദേഹം എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളിലും ഹാജരാകുകയും, എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ശ്രദ്ധവെക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ കൊല്ലം പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയം (Physics) രസതന്ത്രം (Chemistry) സസ്യശാസ്ത്രം (Botany) എന്നീ വിഷയങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി പഠിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ, കെയിംബ്രിഡ്ജിലെ പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയപരമായ “ടെപ്പോസ്” ബിരുദവും അത്യുല്പാന്നം കൂടാതെ ബി. എസ്. സി. ഡിഗ്രിയും അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കി.

പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയ പ്രൊഫസർ

അതിനു ശേഷം 25 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായിരുന്ന ജെ. സി. ബോസ് അന്നത്തെ വൈസ്രോയി റിച്ചർ പ്രഭുവിനു

കൊടുപ്പാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ “പാസെററി”ന്റെ പക്കൽനിന്ന ഒരു ശുപാർശക്കത്ത് വാങ്ങി ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു. ഉദ്യോഗാവശ്യാതമം ആ ഏഴത്ത് വൈസ്രോയിക്കു കൊടുത്തു. വ്യക്തിപ്രഭാവത്താലും, സ്വഭാവവിശേഷത്താലും ഇന്ത്യക്കാരുടെ നിത്യമായ സ്നേഹാദരബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതരായ ഒല്ലഭം ചില ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ ഒരാളായ റിപ്പബ്ലിക് ബോസിനെ സ്നേഹ പുരസ്സരം സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്നു വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ ഒരുദ്യോഗം നൽകാമെന്നു വാശാനം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. അതിൽ പിന്നെ ബോസ് കൽക്കത്തയിലെ “വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷനെ” ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബോസിന്നു “പ്രൊവിൻഷ്യൽ സൂപ്പീസിൽ” ഒരുദ്യോഗം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ബോസിന്നു അതത്ര തൃപ്തികരമായിത്തോന്നാഞ്ഞതിനാൽ കൃതജ്ഞ താപുരസ്സരം തിരസ്സരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. തദനന്തരം ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു “സർ ആൽഫ്രഡ് ക്രോം ഫറാ” എന്ന ഡയറക്ടർ അദ്ദേഹത്തെ 1885-ൽ കൽക്കത്താ പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രപ്രൊഫസറായി നിയമിച്ചു. ഉച്ഛമായ സംഖ്യയാണ് ശമ്പളമായി കിട്ടിയിരുന്നതെങ്കിലും തന്റെ ജോലി ക്ഷമയോടും, ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടി അദ്ദേഹം നിവൃത്തിച്ചുവന്നു. പൊട്ടുന്നവേയുള്ള ഈ നിയമനം ചിലക്കാക്കെ വളരെ അസുയാജനകമായിത്തീർന്നു. കോളേജിലെ അപ്പോഴത്തെ പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന മി. സി. എഫ്. ടോണി എന്ന മാനുനുംകൂടി ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ത്രാണി ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ ബോസ് മൂന്നു വഷം ജോലി ചെയ്തു. അദ്ധ്യയനകാല്പത്തിലും, ഭരണവിഷയത്തിലും ബോ

സിന്ദു അസാമാന്യമായ സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടെന്നു അക്കാലത്താണ് എല്ലാവർക്കും അറിയുവാൻ സാധിച്ചത്. അദ്ദേഹം അപ്രാപ്തനാണെന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചിരുന്ന കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പാളിനും, ഡയറക്ടർമാർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനിതരസാധാരണമായ പാണ്ഡിത്യം, അന്യാദർശമായ സ്വഭാവവൈശിഷ്യം, അപ്രതിമമായ ആലോചനാശക്തി എന്നിവയെക്കുറിച്ച് നല്ലപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. തന്മൂലം അവർ ബോസിന്റെ ഉററ സ്നേഹിതന്മാരും, ഗുണകാംക്ഷികളുമായിത്തീർന്നു.

കൽക്കത്താപ്രസിഡൻസി കോളേജിലെ പരീക്ഷണശാല (Laboratory) അക്കാലത്തു് വളരെ മോശസ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്താൻ മതിയായ സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ബോസ് തന്റെ തീവ്രപ്രയത്നത്താൽ പത്തു കൊല്ലംകൊണ്ടു് സ്വന്തമായി ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷണശാല സ്ഥാപിച്ചു. ഒരു തകരപ്പണിക്കാരന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ചില പുതിയ യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രചരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ചില ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തി. 1896-ൽ ബോസ് തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒന്നാമത്തെ ഉപന്യാസം രാജകീയസമാജത്തിനയച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവർ പ്രോത്സാഹനത്താൽ പാരിതോഷികമായി കുറെ പണം അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകുകയും ചെയ്തു.

1895 മുതൽക്കു് ചരിത്രനായകൻ തന്റെ ഗവേഷണഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് പത്രങ്ങളിലേക്കു് ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിത്തുടങ്ങി. അന്നു മുതൽക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി സർവ്വത്ര പ്രചരിച്ചത്. വിദ്യാർത്ഥികൾപരമായി പ്രൗഢഗംഭീരങ്ങളായ ലേഖന

ങ്ങൾ അദ്ദേഹം “ഇലക്ട്രീഷ്യൻ” (Electrician) എന്ന മാസികാ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത് പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേയും ശ്രദ്ധയെ ഹാദാകഷിച്ചിരുന്നു.

തന്നത്തരം ബോസ് ശാസ്ത്രവിഷയത്തെ പ്രതിപാദിച്ചു കൊണ്ടു താൻ എഴുതിട്ടുള്ള നല്ല നല്ല പ്രബന്ധങ്ങൾ (Thesis) കൂടക്കൂടെയായി രാജകീയസമാജത്തിനയച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് പരീക്ഷക്കിരിക്കാതെത്തന്നെ ലണ്ടൻ സർവ്വകലാശാല അദ്ദേഹത്തിനു “ഡോക്ടർ ഓഫ് സയൻസ്” എന്ന ബഹുമതി നൽകി. കെൽവിൻപ്രഭുവും മറ്റും വിജയത്തിൽ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ട് ബോസിനു സന്ദേശങ്ങളയച്ചു. ഈ അഭിനന്ദനങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ അശേഷം ദുർഭിമാനത്തെയോ, അഹങ്കാരത്തെയോ ഉളവാക്കിയില്ല. കൃത്യാന്തരബാഹുല്യംകൊണ്ട് ബോസിനു ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങൾ പൂർവ്വാപരി നല്ല നിലയിൽ നടത്തുവാൻ സമയമൊ, സൗകര്യമൊ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പ്രസംഗത്തിനും മറ്റുമായി ആഴ്ചയിൽ 26 മണിക്കൂർ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ബങ്കാറ ഗവണ്മെന്റ് ശാസ്ത്രീയപത്ത്വേക്ഷണങ്ങൾക്കായി പ്രതിവഷം 2500ക. അദ്ദേഹത്തിനു സംഭാവന ചെയ്തുകൊടുത്തി. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വമ്പിച്ച ജോലി പലപ്പോഴും ശാസ്ത്രീയ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗം രാജിവെക്കുകയൊന്നും ചെയ്തില്ല.

പ്രഥമപരീക്ഷണങ്ങൾ

ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു സഹായധനം ലഭിച്ചതോടുകൂടി സർ ജഗദീശചന്ദ്രബോസ് തന്റെ പത്ത്വേക്ഷണങ്ങളെ സോത്സാഹം

തുടൻ. 1896-ൽ ലണ്ടൻ സർവ്വകലാശാലാധികൃതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന് “വിജ്ഞാനശാസ്ത്രവിശാരദൻ” എന്ന വിശിഷ്ടാഭിധാനം നൽകി. ബോസ് ആദ്യമായി വമ്പിച്ച പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയത് കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. അതേസമയത്തു ഇറാലിയിൽ മാക്കോണി എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഹെർട്ട്സ് (Hertz) എന്ന ജർമ്മൻശാസ്ത്രജ്ഞൻ വെളിച്ചവും, വിദ്യുച്ഛക്തിയും തമ്മിലുള്ള സാദൃശ്യത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യമത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനപയുക്തമായ ഉപകരണങ്ങൾ (Apparatus) ഒന്നാമതായി കണ്ടുപിടിച്ചത് ബോസാണ്. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം ഉത്തരോത്തരം പ്രഖ്യാതമായി. 1895-ൽ ബോസ് ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കണം എന്ന വിവക്ഷയോടുകൂടി “കൽക്കത്ത ടൈംസ് ഹാളിൽ” വെച്ച് ഒരു വമ്പിച്ച ശാസ്ത്രീയപ്രദർശനം നടത്തി. ആ അവസരം ‘ഇതറിന്റെ’ പ്രചരണസമ്പ്രദായത്തെ വിവിധപ്രയോഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്ക് വിശദമായി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. 1907-ൽ ഒരു പെട്ടിയിൽ ഒരു ഇല വെച്ചു, വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രയോഗിച്ചു, അതിന്റെ ഒരു മറയയെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിച്ചു.

ബോസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പരീക്ഷണം (Molecules) പരമാണുക്കളുടെ ശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ലോകത്തിലുള്ള സകല ചരാചരങ്ങൾക്കും, വാസ്തവികതയിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നും, ലോഹത്തിന്നും, കല്പിന്നും മരത്തിന്നും, വള്ളിക്കും നമുക്കുള്ളതുപോലെ ജീവനും, ചൈതന്യവും,

ഓജസ്സും, തേജസ്സും, സുഖവും, ദുഃഖവും, വിചാരവും, വികാരവും, മരണവും, മയക്കവും ഒക്കെ ഉണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഇതു വളരെ ആശ്ചര്യജനകമായ ഒരു കണ്ടുപിടിത്തമല്ലേ? നാം ചവിട്ടിച്ചതടന്ന പുല്ലും, കല്ലും നമുക്കു അറുത്തു തിന്നുവാൻ മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു് ചില മൂഢഭക്തന്മാർ കരുതിവരുന്ന ആടും, മാടും സൃഷ്ടികളിൽവെച്ചു മകുടമാണെന്നു് സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്ന മനുഷ്യരും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും വിശ്വസിക്കുമോ? എന്നാൽ ഇതു് എത്രയും വാസ്തവമായിട്ടുള്ള ഒരു സിദ്ധാന്തമാണ്. ജഗദീശചന്ദ്രബോസിനു പലവിധ പരീക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഇതു വിസ്തൃതമായ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും, മാഹാത്മ്യത്തെയും ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് സമ്മതിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇത്തരം ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ലോകത്തിന്നു ദാനം ചെയ്തതു് “ഗാൽവാൻമാനി”, “ക്രോസോഗ്രാഫ്” മുതലായ നൂതനയന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു വമ്പിച്ച പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിട്ടാണ്. ഇതിന്നുപുറമെ, ഈശ്വരദൃഷ്ടിയിൽ മരത്തിന്നും, കല്ലിന്നും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നും, ആ ജഗൽ പിതാവു് തന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു ഭാവഭേദവും കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ള പരമരഹസ്യത്തെ സകലർക്കും വായിച്ചറിവാൻ സാധിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയപയ്യുവേക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നു കൊണ്ടു് മാത്രമാണെന്നു സർവ്വെയും പറയാവുന്നതാണ്.

ബോസ് ആദ്യമായി ലോഹക്കഷണത്തിന്മേലാണ് തദ്വിഷയകമായ പരീക്ഷണങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതു്. കുറെക്കാലം ഉപയോഗിച്ച ഒരു ലോഹക്കഷണത്തിന്നു, പിന്നീടു യാതൊരു ചൈത

നൂപും കാണാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന കാര്യം അദ്ദേഹത്തെ ചിന്താധീനനാക്കി. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം നവനവങ്ങളായ അനേകം ഗവേഷണങ്ങളിലേപ്പെട്ടു. ഈ പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം “സചേതനാചേതനവസ്തുക്കളുടെ പ്രതികരണം” (The Response of the living and non living) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു മൃഗങ്ങളും ചെടികളും ഏതേതു പ്രകാരത്തിലാണ് ഒരുപോലെ വർത്തിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

ഇതിനു പുറമെ, ക്ലോറഫോറം, ഇതർ മുതലായ സുബോധ ഹാരികൾ, പൊട്ടാസിയം ബ്രോമൈഡ് മുതലായ നിരന്വേഷജവസ്തുക്കൾ, മദ്യം മുതലായ ഉത്തേജനപദാർത്ഥങ്ങൾ, എന്നിവയുടെ പ്രയോജനഫലം മൃഗങ്ങൾ, ചെടികൾ, ലോഹങ്ങൾ, മുതലായവയിന്മേലെല്ലാം ഒരുപോലെയാണെന്ന് ബോസ് തെളിയിച്ചു.

ലോഹവ്യവസായത്തിൽ ഏപ്പെട്ടവർ ചിലപ്പോൾ “ആലോഹം ചത്തു” എന്ന് പറയുന്ന പ്രകാരം ലോഹത്തിനും മരണമുണ്ടോ എന്നും, അതുകൊണ്ടാണോ അതു ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീരുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം തന്നെത്താൻ ചോദിച്ചിരുന്നു. ഇതു സംബന്ധമായി അദ്ദേഹം ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ഉരുക്കുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള യന്ത്രങ്ങളോ, സാധനങ്ങളോ പരീക്ഷണാരംഭത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന പൂണ്ണചൈതന്യം കുറവു പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം കാണിക്കുന്നില്ലെന്നും, പിന്നെ കുറെനേരം വിശ്രമം അനുവദിക്കുന്നതായാൽ പൂർണ്ണചൈതന്യം തിരിച്ചുവരുമെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ സിദ്ധാന്തം എത്രയും ശരിയാണെ

നാ അല്പം ചിന്തിച്ചാൽ നമുക്കുതന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. സദാ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ആയുധങ്ങൾക്ക് വിശ്രമം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. പേനക്കത്തി, കെന്റർക്കത്തി മുതലായവയ്ക്കു് മൂച്ചയില്ലാതെവരുമ്പോൾ, കുറെനാൾ അവ ഉപയോഗിക്കാതെച്ചൊൽ അവയ്ക്കു് വീണ്ടും മൂച്ചുപലിക്കുന്നതു് നാം സാധാരണ കാണുന്ന കാഴ്ചയാണു്. തീവണ്ടിയന്ത്രത്തിനു് എട്ടോ പത്തോ മണിക്കൂർ നേരത്തെ പ്രവർത്തനത്തിന്നു ശേഷം അത്രതന്നെ സമയം വിശ്രമം നൽകുന്നതു് നമ്മുടെ നാട്ടിലും പതിവുള്ളതാണല്ലോ. ഈ വിശ്രമം അതിന്റെ ക്ഷയിച്ച ശക്തിയെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കും. ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു് “ഗാൽവാൻ മാനി” എന്ന യന്ത്രമാണു് ബോസു് ഉപയോഗിച്ചുവന്നതു്.

ബോസിന്റെ നവീന ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ബലാദാകഷിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ആധുനിക ശസ്ത്രക്രിയയുടെ പ്രണേതാവും, രാജകീയസമാജത്തിന്റെ അപ്പോഴത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനും ആയ ജോസഫ് ലീസ്റ്റർ പ്രഭുവും മറ്റു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേടി ഉയന്നു തരം പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻവേണ്ടി കൽക്കത്തയിൽ ഒരു വലിയ പരീക്ഷണശാല സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ കാണിച്ചുകൊണ്ടു ഇന്ത്യാസിക്രട്ടറിയു് (Secretary of State for India) ഒരു ഹരജി അയച്ചു.

പ്രധാന കണ്ടുപിടുത്തം

ബോസിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും, അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വവിശ്രുതനാക്കാൻ സഹായിച്ചതും ആയ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചാണു് ഇനി പ്രസ്താവിക്കാൻപോകുന്നതു്.

ജഗദീശചന്ദ്രബോസ് തന്റെ ദിവ്യചക്ഷുസ്സ് ലോകത്തിലേക്ക് തിരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനു പല നവീന തത്വങ്ങളും ലോകത്തിനു പ്രദാനംചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൃക്ഷലതാദികൾ കേവലം സ്ഥാവരജന്തുക്കളാണെങ്കിലും, അവയും പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ ഭക്ഷിക്കുകയും, ശ്വാസോച്ഛ്വാസം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും, ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ചില അവയവങ്ങൾ അവയ്ക്കുണ്ടെന്നും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണത്തക്ക യാതൊരു മാംസപേശിയും അവയ്ക്കില്ലെങ്കിലും സൂക്ഷ്മശ്ലീക്കഭിമുഖമായി പുഷ്പങ്ങളേയും ഇലകളേയും, ഇല്ലിക്കൊമ്പുകളേയും അവ തിരിച്ചു പിടിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, പക്ഷിമൃഗാദികൾ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ എങ്ങിനെ ജാഗ്രതകരായിരിക്കുന്നുവോ അതേപ്രകാരം മഴ പെയ്യുമ്പോൾ വിത്തുകൾ ചീഞ്ഞു കെട്ടുപോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പുഷ്പങ്ങളെ ചരിച്ചുപിടിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, നിരീക്ഷണശക്തിയുള്ള ഏതൊരാൾക്കും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ സംഗതികൾതന്നെയാണ് നിരീക്ഷണപടുവായ ബോസ്സിനെ സസ്യശാസ്ത്രപരമായ ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പക്ഷെ ഇതിനു പറ്റിയ യാതൊരുപകരണവും ആരും കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുപയുക്തമായ ഒരു ഉപകരണം അദ്ദേഹംതന്നെ നിർമ്മിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് “വളച്ചുവെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന യന്ത്രം” എന്നതിനുള്ള ക്രെസോഗ്രാഫ് (Crescograph) ബോസ് കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഈ യന്ത്രത്താൽ ചെടികൾ ഒരു സെക്കണ്ടിൽ സാധാരണയായി ഒരിഞ്ചിന്റെ ലക്ഷത്തിൽ ഒരു ഭാഗം വളരുന്നതായി കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ നേട്ടങ്ങൾകൊണ്ട് മാത്രം അദ്ദേഹം സംതൃപ്തനായില്ല. മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെതന്നെ ചെടികൾക്കും ഒരു ഹൃദയമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. ചെടികളിലും, മരങ്ങളിലും കാണാറുള്ള രസം (Sap) വേരുകളിൽനിന്നു മേൽപ്പോട്ടാണ് പ്രവഹിക്കുന്നതെന്നായിരുന്നു അക്കാലത്തെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ഈ തത്വത്തെ ബോസ് നിഷേധിച്ചു. മറ്റു ജീവികളുടെ രക്തപോലെതന്നെ പ്രസ്തുത രസവും സസ്യവസ്തുത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണ് പ്രവഹിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രയത്നങ്ങളാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. ഈ രസത്തിന്റെ വിതരണ സമ്പ്രദായത്തെ ഒരു സ്ക്രീനിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുപയുക്തമായ (Plant Sphymograph) “സ്പൈമോഗ്രാഫ്” എന്ന അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു യന്ത്രവും അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചിരുന്നു.

ലോകപര്യടനം

തദ്ദനന്തരം ജഗദീശചന്ദ്രബോസ് ഒരു ലോകപര്യടനത്തിനുദ്യുക്തനായി. തന്റെ സഞ്ചാരപരിപാടി പത്രപാഠാ അറിവായതു മുതൽ നാനാ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്ഷണക്കത്തുകൾക്ക് കൈയും കണക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1901 മെയി 10-ാംന-യാണ് അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയത്. പ്രസിദ്ധിപെററ ഓക്സ്ഫോഡിലെയും, കെയിംബ്രിഡ്ജിലെയും സർവ്വകലാശാലകളിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം ഉജ്വലമായ ഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ യൂറോപ്പിലെ മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും ബോസ് സഞ്ചരിച്ചു അനേകം ശാസ്ത്രീയ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. വിയന്നായിലെ ഒരു മഹാസമ്മേളനത്തിൽവെച്ച്

അദ്ദേഹം ചെയ്ത സരസവും, സാരഗർഭമായ പ്രസംഗം അവിടെ സന്നിഹിതരായവരെയെല്ലാം ആനന്ദമൂർത്തിയാക്കി. അതിൽ പിന്നെ, അവരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിലേക്കു പോയി. ന്യൂയോർക്ക്, ഫിലാഡെൽഫിയാ, ബ്രൂക്ക്ലീൻ, ഹാർവാർഡ്, കൊളംബിയാ, മിക്കാഗൊ എന്നിവിടങ്ങളിലെ സർവ്വകലാശാലകാരും, ശാസ്ത്രീയ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണഫലങ്ങളെന്തെന്തിനേറ്റുകണ്ടു അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി.

തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലും, വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിലും പുരാണഭാരതത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രശസ്തിയോട് കിടപിടിക്കത്തക്ക മേന്മതന്നെ ആധുനികശാസ്ത്രലോകത്തിലും, ഭാരതീയർക്ക് ആജ്ഞിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു സന്ദേഹം ലോകസമക്ഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബോസിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതിരുകവിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഉദ്യോഗകാലാവധി കഴിഞ്ഞു പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെവകയായി കേമമായ ഒരു യാത്രയയപ്പ് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ടു. തദവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപ്പാടിൽ വൃന്ദനിച്ചുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടും പല മാനുഷന്മാരും പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു.

ബോസ് ഗവവേഷണശാല

1915-ലാണ് ബോസ് തന്റെ പ്രഫസർജോലിയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞത്. അതിനു ശേഷവും ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങൾ ഉത്ത

രോത്തരം ഉജ്ജ്വലമായ നിലയിൽ നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടി 1916 നവമ്പറിൽ “ബോസ് ഗവേഷണശാല” എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ഥാപനം അദ്ദേഹം ഏല്പെടുത്തി. ഈ ശാല എത്രയും നിസ്സാര നിലയിലാണ് ആരംഭിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ അത് ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രപരമായ ഒരു മഹൽസ്ഥാപനമായി പരിവർത്തിതമാകുന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിൽ അത്യധികമായ അഭിരുചിയുള്ള ഭട്ടാചാര്യർ യുവാക്കന്മാർക്ക് ഈ സ്ഥാപനംകൂടാതെ വലിയ പ്രോത്സാഹനവും, പ്രചോദനവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥകാരൻ

ജഗദീശചന്ദ്രബോസ് വെറും ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മാത്രമായിരുന്നെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകരുത്. അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞ എഴുത്തുകാരനും, തത്ത്വജ്ഞാനിയും, പ്രസംഗകനുമായിരുന്നു. ശാസ്ത്രപരമായി അദ്ദേഹം അനേകം വിജ്ഞേയങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളും, വിശിഷ്ടങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 1903-ൽ ചെടികളുടെ പ്രതികരണം അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിപലനം (Plants' Response) എന്ന ഗ്രന്ഥവും, അദ്ദേഹം വിരചിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാംതന്നെ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ബോസിന്റെ യോഗ്യതകളെ ഉച്ചൈസ്കരം ഉൽഘോഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമായവയും ആണ്.

ബഹുമതികൾ

സസ്യശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിൽ ബോസിനുണ്ടായിട്ടുള്ള മഹത്തരമായ നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് സർവ്വത സുവിദിതമായപ്പോൾ ലോക

ത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ധനവും, സ്ഥാനമാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്മേൽ വഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. 1903-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു സി. ഐ. ഇ. എന്ന ബഹുമതിയും, 1911-ൽ സി. എസ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനവും, 1917-ൽ നൈറ്റ്‌ഹുഡും (Knighthood) ലഭിച്ചു. 1920-ൽ ബോസ് “റോയൽസൊസൈറ്റി”യിലെ ഒരു സാമാജികനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. റോയൽസൊസൈറ്റിയിൽ സാമാജികസ്ഥാനം നൽകി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ ഭാരതീയനാണ് സർ ജഗദീശചന്ദ്രബോസ്. ആദ്യത്തെ യാദവ സുപ്രസിദ്ധ കണക്കുശാസ്ത്രജ്ഞനായ രാമാനുജം ആയിരുന്നു.

മാതൃകാജീവിതം

തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലെന്നപോലെ ആധുനികവിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിലും ഭാരതീയർ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല എന്ന് സധൈയ്യം ലോകസമക്ഷം പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മഹാനഭാവനായിരുന്നു സർ ജഗദീശചന്ദ്രബോസ്. അദ്ദേഹം ഒരു വെറും ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല; തത്ത്വജ്ഞാനിയായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നുവെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. തത്ത്വജ്ഞാനവും, ശാസ്ത്രവും രമ്യമായ വിധത്തിൽ സംയോജിപ്പിച്ചു അതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനത്താൽ മനുഷ്യജീവിതത്തെ കൂടുതൽ വിപുലവും, സുഖസമ്പന്നവും, മാതൃകാപരവും, ആദർശയോഗ്യവുമാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള ഒരു മഹാപ്രയത്നത്തിന്റെ വമ്പിച്ച ചരിത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹരമായ ജീവിതം. വിജ്ഞാനപ്രാപ്തിക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, ജീവിതത്തിലെ നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം ദർശിക്കുന്നതിനു പ്രയോജനപ്പെട്ടതും ആഭാടരഹിതവും ആയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം തികച്ചും മാതൃകാപരമാണ്.

സത്യാന്വേഷണത്തിനും, ശാസ്ത്രീയമായ പ്രവർത്തനത്തിനും ഭാവന അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിപരമായ അലസതയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിരന്തരമായ പ്രായോഗികപരിശ്രമങ്ങളിൽ കൂടിയല്ലാതെ ശാസ്ത്രീയകണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ സാധ്യമാവുകയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ചെയ്തതീർത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ, ആ പ്രവർത്തനരീതിയും പ്രശംസാർഹമായ ഒന്നായിരുന്നു.

അന്ത്യകാലം

ഗൗരവമേറിയ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം, താൻ ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അഥവാ ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തിരുന്ന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ബോസ് അനേകം പയ്യുവേക്ഷണങ്ങൾ തുടന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. സസ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണഫലം ശരീരശാസ്ത്രം, മനഃശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം മുതലായ പല ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും അഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. തന്മൂലം മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തിനും, ഐക്യത്തിനും അതു മാറ്റുദർശനം ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാണിച്ചുതന്ന മാറ്റങ്ങളിൽകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യവർഗ്ഗം പുരോഗമിക്കുകയും, പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെ കൂടുതൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ, നൂതനങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏല്പെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതു ഭാരതത്തിന്നു പ്രത്യേകിച്ചും, ലോകത്തിന്നു പൊതുവേയും അഭിമാനകരമായിത്തീരുമെന്നതു് തീർച്ചയാണു്.

സർ ജഗദീശചന്ദ്രബോസ് ദിവംഗതനായത് 1937 നവമ്പർ 23-ാംനു- രാവിലെ 8 മണിക്ക് ഹൃദയസ്തംഭനം നിമിത്തമായിരുന്നു. മരിക്കുന്നതുവരെയും അദ്ദേഹത്തിനു പറയത്തക്ക യാതൊരു ദീനവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉന്മേഷവും, ഉത്സാഹവും പൂണ്ടും, പുഞ്ചിരി തുകിക്കൊണ്ടുമായിരുന്നു എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിരുന്നത്. അപ്രതീക്ഷിതമായ ബോസിന്റെ ചരമം ഇന്ത്യാ നീവാസികളെ സ്തബ്ധചിത്തരാക്കിത്തീർത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപരിഹായ്യമായ അഭാവത്തിൽ ലോകം മുഴുവൻ അനുശോചിച്ചു.

സമ്പാദ്യവും സംഭാവനയും

ബോസ് ദമ്പതിമാർക്ക് സന്താനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ സമ്പാദ്യങ്ങളെല്ലാം പലേ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സംഭാവന ചെയ്തതായി അദ്ദേഹം ഒസ്യത്ത് എഴുതിവെച്ചിരുന്നു. ആകെ സംഭാവന പതിനേഴു ലക്ഷം ഉറപ്പികയാണത്രെ. ഒസ്യത്ത് പ്രകാരം ലേഡിബോസിന് ജീവകാലമത്രയും മാസംതോറും 800 ഉറപ്പികയും റൊക്കം പണമായി 2000 ഉറപ്പികയും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗതിയ്ക്കു വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാൻ തന്റെ വാഷ്ഠാന്തവരവായ 50000 ഉറപ്പികയിൽനിന്ന് 40000 ഉറപ്പികവിതം സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ബോസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സുപ്രധണ്ടായ മി. എ. എൻ. മിറർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

3. സർ പി. സി. റോയി

സ്വയൻസ്പ്, സാഹിത്യം, വ്യവസായം എന്നീ മൂന്നു രംഗങ്ങളിൽകൂടി രാജ്യസേവനം ചെയ്തവനായ സർ പി. സി. റോയി അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ഇന്ത്യക്കാരുടെ നിത്യബഹുമാനത്തിന് പാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു പുണ്യചരിതനാണ്. അഭിനവങ്ങളായ അനേകം ഗവേഷണപദ്ധതികളെ അംഗീകരിച്ചു, ആശയങ്ങളും, അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളും ആയ വിജ്ഞാനതത്ത്വപരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു, ശാസ്ത്രലോകത്തിന് ദാനം ചെയ്തതിനാലും, വ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രായേണ വൈദുഷ്യം കാണിച്ചുവരുന്ന ഭാരതീയരുടെ ഇടയിൽ വമ്പിച്ച വ്യവസായങ്ങളേപ്പെടുത്തി, ദാരിദ്ര്യബാധയാൽ അവശരായി കഷ്ടപ്പെട്ടുലുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് തെല്ലൊരാശ്വാസം നൽകുന്നതിനാലും സർ പി. സി. റോയിക്ക് ഇന്ത്യ

പ്രത്യേകമായും, ലോകം പൊതുവായും അസാമാന്യമായി കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ പൈതൃകാനുഭൂതിയെ സ്പിരിറ്റ് പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരിൽ അഗ്രഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനവും റോയിയ്ക്കുണ്ട്.

മാതാപിതാക്കന്മാർ

പ്രൊഫ. ചന്ദ്രറോയിയുടെ ജനനം ബംഗാളിലുള്ള ഒരു മാനുഷ്കുടുംബത്തിലാണ്. പ്രൊഫ. ചന്ദ്രന്റെ പിതാവായ ഹരീഷ് ചന്ദ്രറോയി ഒരു പേർസ്യൻകവിയെന്ന നിലയിലും, സാമുദായിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിലയിലും പേരും, പെരുമയും സമ്പാദിച്ച ഒരു മാനുഷ്യരുടെയായിരുന്നു. കൃഷ്ണനഗർ കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന പ്രസിദ്ധനായ കെപ്റ്റൻ ഡി. എൽ. റിച്ചാർഡ് സൺ എന്ന ആളുടെ പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഹരീഷ് ചന്ദ്രറോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിച്ചറിവ് വിശാലവും, അഗാധവുമായിരുന്നതിനാൽ, സാമുദായികങ്ങളായ പല വിഷയപ്രശ്നങ്ങൾക്കും തക്കതായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്താൽ ക്രിസ്ത്യാനിയായിപ്പോകുമെന്ന് ജനങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്ത്, തന്റെ സ്വദേശത്ത്, ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ റോയി വളരെ സാഹസപ്പെടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് ഹരീഷ് ചന്ദ്രറോയി തന്റെ സ്വന്തം ധനം ചെലവഴിച്ചു ഏല്പെടുത്തിയ മോഡൽ വർണാശുലർ സ്കൂൾ (Model Vernacular School) എന്ന പ്രാഥമികവിദ്യാലയം ഇപ്പോൾ ഒരു ഹൈസ്കൂളായി (Model High School) രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പണ്ടുപണ്ടെ റോയി കുടുംബക്കാർ താമസിച്ചിരുന്ന

ഒരു പുരാതനഭവനത്തിനടുത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രസ്തുത സ്ത്രീ
ന്റെ സുസ്ഥിരമായ നിലനില്പിനും, നടത്തിപ്പിനുമായി കൊല്ലം
തോറും ഒരു ഗണ്യമായ സംഖ്യ ഡോക്ടർ റോയി ചെലവഴിച്ചിരുന്നു.
ഹരീഷ്ചന്ദ്രറോയി നിര്യാതനായത് 1894-ൽ ആയിരുന്നു.
അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു 69 വയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായി
രുന്നുള്ളൂ.

ജനനവും ബാല്യവും

ഹരീഷ്ചന്ദ്രറോയിയുടെ മുൻപ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലെ റാജു-
കാട്ടിപാറ (Karuli-Katipara) എന്ന ചെറുഗ്രാമത്തിലുള്ള ഭവന
ത്തിൽവെച്ച് 1861-ൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ ജാതനായി.
റോയി തന്റെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം കഴിച്ചത് പിതാവിന്റെ
സ്വന്തം സ്ത്രീൽനിന്നുതന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീട് പുത്രന്
ഏറ്റവും നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നൽകേണമെന്ന മോഹത്താൽ പിതാ
വായ ഹരീഷ്ചന്ദ്രറോയി കൽക്കത്തയിലേക്ക് മാറിത്താമസിച്ചു.
പ്രഫുല്ലചന്ദ്രനെ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ 'ഹേർ' സ്ത്രീൽ ചേർത്തു.
അവിടെനിന്ന് അദ്ദേഹം നാലു കൊല്ലത്തോളം വിദ്യ അഭ്യസി
ച്ചിരുന്നു. തദനന്തരം നമ്മുടെ യുവാവ് കൽക്കത്തിയിലെ 'ആൽ
ബർട്ട്' സ്ത്രീൽ ചേർന്നു. അന്ന് സ്ത്രീയിലെ ഉപാദ്ധ്യായാദ്ധ്യ
ക്ഷനും, സുപ്രസിദ്ധനും ആയ കൃഷ്ണവിഹാരിസേനൻ എന്നുള്ള
അവിശ്വമഹാപരിശുദ്ധനായി വിദ്യാലയത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം
അത്യുച്ചത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. പ്രഫുല്ലചന്ദ്രന്റെ യോഗ്യതകൾ
ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് ഇവിടെനിന്നാണ്. അസാമാന്യ
മായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്താലും, അന്യോദേശമായ ഉത്സാഹശീലത്താ

ലും അചിരേണ നമ്മുടെ യുവാവ് കൃഷ്ണവിഹാരിസേനന്റെ കണ്ണി ലുണ്ണിയായിത്തീർന്നു. ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യംകൊണ്ട് കൈകാര്യം നടത്തുവാൻ നല്ല കെൽപ്പും, കോപ്പും ഉള്ള തന്റെ പ്രധാനഗുരു നാഥനുമായി അടുത്തു് പെരുമാറുവാൻ സാധിച്ചതോടുകൂടി പ്രഫുല്ലചന്ദ്രന്റെ ഹൃദയത്തിലും ആംഗ്ലേയസാഹിത്യത്തോടു് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു അഭിനിവേശം ഉണ്ടായി. അക്കാലത്തു് ഭാരതത്തിൽ ഉദിച്ചയന്തടങ്ങിയ ബ്രഹ്മസമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാരിൽ അദിപതീയനായ കേശവചന്ദ്രസേനന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഉജ്ജ്വലമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഒന്നൊഴിയാതെ കേൾക്കുവാൻ റോയിസന്നദ്ധനായിരുന്നു. കേശവചന്ദ്രസേനന്റെ പ്രതിഭാശക്തിയിൽ റോയി ആകൃഷ്ടനാകുകതന്നെ ചെയ്തു. തൽഫലമായി 1882 മുതൽ പ്രഫുല്ലചന്ദ്രൻ ബ്രഹ്മസമാജത്തിലെ ഒരംഗമായിത്തീർന്നു. ഇതിന്നു പുറമെ സുപ്രസിദ്ധ വാമിയായ സുരേന്ദ്രനാഥബാനർജിയുടെയും, ആനന്ദമോഹനബോസിന്റെയും ഹൃദയാവജ്ജകങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളും അദ്ദേഹം ധാരാളമായി കേട്ടുവന്നിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ മുദ്രലഹൃദയങ്ങളെ സ്പർശിച്ചു, അതിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ദേശീയബോധത്തെ ഉത്തേജനം ചെയ്യുന്നതിന്നു പര്യാപ്തമായിരുന്ന അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളാണു് സ്വരാജ്യസേവനാത്മകം പരിശ്രമിച്ചാൻ റോയിയേയും പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു് അദ്ദേഹംതന്നെ ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വിദേശവാസം

1879 മുതൽ 1882 വരെ റോയി “മെററ്റ് റെപോളിറ്റൻ” സ്ത്രീകളിലെ വിദ്യാത്മിയായിരുന്നു. 1882-ൽ അദ്ദേഹം ഉപരിപ

റനാത്ഥം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി, എഡിൻബറോ സർവ്വകലാശാലയിൽ ചേർന്നു. അവിടെനിന്നു അദ്ദേഹം ആറു കൊല്ലം പഠിച്ചു. സർവ്വകലാശാലയിൽ ബി. എസ്. സി. പരീക്ഷയ്ക്ക് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു റോയി എഴുതിട്ടുള്ള “സിപ്പായിലഹളയ്ക്കുമുമ്പും, പിമ്പും ഉള്ള ഇന്ത്യയുടെ സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ച പ്രബന്ധങ്ങൾ” (The Essays on India before and after Mutiny) എന്ന ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിന് ഇന്ത്യൻ കാര്യങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം ജ്ഞാനമുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തെ പണ്ഡിതകേസരികളായ ഇന്ത്യക്കാരും, ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഒരു പോലെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്കോട്ട്‌ലണ്ടിലെ പ്രധാന പത്രമായ “സ്കോട്ട്‌സ്മേൻ” (Scotsman) പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:—

“ഈ ചെറുപുസ്തകം ഏറ്റവും രസകരമായ വിധത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന് ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ അശേഷം അതിശയിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച് ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാത്ത തരത്തിലുള്ള പല വിവരങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിനാൽ പലരുടേയും സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് ഈ പുസ്തകം വിഷയവീക്ഷണമെന്നുള്ളതിന്നു സന്ദേഹമില്ല.”

പ്രൊഫസർ

1889-ൽ പ്രൊഫസർ ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഉടനെ, കൽക്കത്തയിലെ പ്രസിഡൻസി കോളേജിലെ രസതന്ത്ര പ്രൊഫസറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാലം മുതൽക്കാണ് അദ്ദേഹം

ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായി കാലംകഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിന്റെ ഫലമായി 1898-ൽ പ്രസിഡൻസി കോളേജിലെ രസതന്ത്രഗവേഷണം (Chemical Research at the Presidency College) എന്ന തന്റെ ഇടംപ്രഥമമായ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വമ്പിച്ച പ്രചരണത്തോടുകൂടി “വിദഗ്ദ്ധനായ ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞൻ” എന്ന ഖ്യാതി റോയിക്കു അനായാസേന കരഗതമായി. 1904-ൽ ബങ്കാറഗവൺണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ യൂറോപ്പിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സർവ്വ പരീക്ഷണശാലകളും (Laboratories) സന്ദർശിക്കുവാൻ അയച്ചു. ചെല്ലന്നേടത്തൊക്കെയും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും, രസായനവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെയും വകയായി അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച സ്വീകരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതയെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വ്യവസായത്തലവൻ

പല മഹാസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും ആരംഭം ചെറിയ ഉറവുകളിൽനിന്നുതുടങ്ങുന്ന മഹാനദികളെപ്പോലെ ഏറ്റവും എളിയ നിലയിൽനിന്നായിരിക്കുമെന്ന് ലോകചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ബംഗാൾ ഭൗഷധവ്യവസായശാലയുടെ ഉത്ഭവവും ഇതുപോലെതന്നെയാണ്. ഒരു കഷ്ടകരാജ്യമായ ഇന്ത്യയിൽ അടുത്ത കാലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വമ്പിച്ച വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ബംഗാൾ ഭൗഷധവ്യവസായശാല. പ്രസ്തുത ശാലയുടെ സ്ഥാപകൻ നമ്മുടെ ചരിത്രപുരുഷനാണ്. ബംഗാൾ ഭൗഷധവ്യവസായ ശാലയെ (Bengal Chemical and Pharmaceutical Works)

ഒരു ഉറച്ച സ്ഥാപനമാക്കുവാൻ പലവിധ പ്രതിബന്ധങ്ങളോടും അദ്ദേഹത്തിന്നു മല്ലിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഉത്തരവത്തേയും, വളച്ചുയേയും കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതായാൽ ഒരു അതുഭുതകഥയായി തോന്നും.

ബംഗാൾ ഭൗഷധവ്യവസായശാലയുടെ ജനനം കൽക്കത്തയിലെ ഒരു ചെറിയ ഭവനത്തിലെ ഇടുങ്ങിയ മുറിയിൽനിന്നായിരുന്നു. ഡോക്ടർ റോയി ഉദ്ദേശം 43 കൊല്ലം മുമ്പ് കേവലം 800കു മുതലിറക്കിയിട്ടാണ് ഈ സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചത്. ആ അവസരത്തിൽ റോയി പ്രസിഡൻസികോളേജിലെ പ്രൊഫസറായിരുന്നു വെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാസത്തിലെ വരുമാനം 250കു മാത്രമായിരുന്നു. ഈ ശുഷ്കിച്ച മാസപ്പടികൊണ്ടുതന്നെയാണ് വ്യവസായലോകത്തിൽ വിവിധങ്ങളായ അതുഭുതങ്ങൾ അദ്ദേഹം കാണിച്ചു തുടങ്ങിയത്.

ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ നിലയിൽ സ്ഥാപിച്ച ഈ ശാലയിൽ നിന്ന് പ്രതിവഷം നിർമ്മിച്ചുവരുന്ന വിശിഷ്ടഭൗഷധങ്ങളും, രാസപദാർത്ഥങ്ങളും സമൃദ്ധ പ്രചരിച്ചതോടുകൂടി ഈ സ്ഥാപനംതന്നെ ദൈനംദിനം പുരോഗതി പ്രാപിച്ചുവന്നു. കൊല്ലത്തോളം അതിനുള്ളായ ഗണ്യമായ വളച്ച് റോയിയെ ആനന്ദഭരിതനാക്കിത്തീർത്തു. ഇപ്പോൾ ബംഗാൾ ഭൗഷധവ്യവസായശാലയുടെ മൂലധനം 30 ലക്ഷം ഉറപ്പികയാണെന്നും, അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് 12 ഏക്കർ സ്ഥലത്താണെന്നും അറിയുമ്പോൾതന്നെ റോയിയുടെ സ്ഥാപനം എത്രമാത്രം വമ്പിച്ച തോതിലായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വ്യവസായശാല ആദ്യം

തന്റെ സ്വന്തം പണം ചെലവഴിച്ചു സ്ഥാപിച്ചതാണെങ്കിലും, പിന്നീട് അതിന്നു നാനാമുഖങ്ങളായ അഭിവൃദ്ധി കൈവന്നതോടു കൂടി അദ്ദേഹം പലരേയും ഓഹരിക്കാരായി ചേർത്തു, അത് ഒരു ലിമിറ്റഡ് കമ്പനിയാക്കിത്തീർത്തു.

സാഹിത്യത്തിലുള്ള അഭിരുചി

സർ പി. സി. റോയിയുടെ മസ്തിഷ്കം ബഹുവിധ വാസനകളുടെ സങ്കേതമായിരുന്നു. വൈയവസായികമായും, വിജ്ഞാന ശാസ്ത്രസംബന്ധമായും ഉള്ള വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തി സദാ വ്യാപൃതമായിരുന്നതു നിമിത്തം, ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ യാതൊരു ശ്രദ്ധയും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകരുത്. റോയി ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു സാഹിത്യകാരനും, വിദ്യാഭ്യാസപ്രചർത്തകനുംകൂടി യായിരുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ ബാലസഹജമായ ജ്ഞാന തൃഷ്ണ വെറും പാഠപുസ്തകങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാഞ്ഞില്ല. വിദേശത്തും, സ്വദേശത്തുമുള്ള വിവിധഭാഷകളിലുള്ള നല്ല നല്ല സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു അദ്ദേഹം വായിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. ബംഗാളിസാഹിത്യത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിരുചി അസാമാന്യമായിരുന്നു. ഏകദേശം 27 വഷം മുമ്പ് പ്രാദേശികസാഹിത്യസമ്മേളനം (Provincial Literary Conference) എന്ന മഹാസഭ കൂടിയപ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷപദം അലങ്കരിച്ചതും ഡോക്ടർ റോയി ആയിരുന്നു. തദ്വസരത്തിൽ “സാഹിത്യത്തിൽ സയൻ സിന്നുള്ള സ്ഥാനം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗം മദിരാശിയിലെ നടേശൻ കമ്പനിക്കാർ

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള (Essays and Discourses by P. C. Roy) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. “ഇന്ത്യൻ വേദം” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികക്ക് പുറമെ, പല ബംഗാളി മാസികകൾക്കും അദ്ദേഹം വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ അയച്ചുവന്നിരുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ റോയി ഏറ്റവും അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് മഹാകവി ഷെയ്ക്സ്പിയറുടെ കൃതികളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വായിച്ചാലും വായിച്ചാലും റോയിക്ക് മടുപ്പ് വരാറില്ലത്രെ! എമർസൺ (Emerson) കാർലൈൽ (Carlyle) മാർക്സ് ഓറീലിയസ്സ് (Marcus Aurelius) എന്നിവരുടെ കൃതികൾ തന്റെ ജീവിതത്തെ ഒരു പരിവർത്തനശക്തിയായി ലേക്ക് ആനയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. നോവലുകളുടെയിടയിൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റവും വിലമതിച്ചിരുന്നത് തേക്കറെ (Thackeray) ജോർജ്ജ് എലിയറ്റ് (George Eliot) ഡിക്കൻസ് (Dickens) എന്നിവരുടെ കൃതികളായിരുന്നു അവരുടെ കൃതികളോട് ഒരു വിധത്തിലും കിടപിടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നോവലേഴുന്നുകാക്ക്—ഹാൾ കെയിൻ (Hall Caine) മേറീ കൊറിലി (Marie Correlli) മുതലായവർക്കു—സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് റോയിയുടെ അഭിപ്രായം. ദീർഘകാലത്തെ ഗ്രന്ഥപരിചയംകൊണ്ടും സത്യാന്വേഷണശീലംകൊണ്ടും, വിദേശസഞ്ചാരംകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഹൃദയവിശാലതയും സംസ്കാരസമ്പന്നതയും സിദ്ധിച്ചവർ അതീവ ഒല്ലമേത്രെ!

പൊതുപ്രവർത്തകൻ

ഇതിനു പുറമെ, സർ പി. സി. റോയി ഒരു തികഞ്ഞ പൊതുപ്രവർത്തകൻകൂടി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ

സിംഹഭാഗവും ശാസ്ത്രീയപുരോഗതിക്കു വേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചതിനാൽ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ അധികം ഇടപെട്ടിരുന്നില്ല. 1922-ൽ വടക്കൻ ബങ്കാളിലെ വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു് കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം അതിരൂറു് സഹായിച്ചിരുന്നു. പലരേയും സമീപിച്ചു പണം ശേഖരിച്ചും, തന്റെ കൈയിൽ നിന്നു പണമെടുത്തും ദുരിതനിവാരണസംരംഭത്തെ മി. റോയി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ആ സംഭവം ഏതൊരു ഭാരതീയനേയും പുളകംകൊള്ളിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. 1922-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മാഞ്ചസ്റ്റർഗാർഡിയൻ പത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനത്തെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു.

“ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഒരു കെമിസ്ട്രി പ്രൊഫസറായ സർ പി. സി. റോയി മുന്നോട്ടു വരികയും, ഗവണ്മെണ്ടിനോടു് പൊതുജനങ്ങളുടെ ദുരിതനിവാരണാർത്ഥം നവീനപദ്ധതികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമഫലമായി സംഭാവനയായി പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയ 3 ലക്ഷം ഉറപ്പിക വളരെ വേഗത്തിലാണു് ദുരിതം നേരിട്ടവർക്കു് എത്തിച്ചുകൊടുത്തതു്. ദുരിതനിവാരണത്തിന്നുവേണ്ടി ഇത്ര ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ച മറ്റൊരു ദേശാഭിമാനിയും ഇല്ലതന്നെ. സർ പി. സി. റോയിയെപ്പോലുള്ള രണ്ടു ദേശാഭിമാനികളെയുംകൂടി മഹാത്മാഗാന്ധിക്കു സൂഷ്മിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു വഷംകൊണ്ടു് ഇന്ത്യക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുമായിരുന്നു.”

ഗവേഷണങ്ങളും, കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും

ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ഭാരതീയവിജ്ഞാനശാസ്ത്രജ്ഞനെന്ന അനശ്വരകീർത്തി റോയിക്ക് സമ്പാദിച്ചാൻ സാധിച്ചത് അദ്ദേഹം ഇദം പ്രഥമമായി കണ്ടുപിടിച്ച രസനൈത്രിജം (Mercurous Nitrite) എന്ന സംയുക്തപദാർത്ഥം മൂലമാണ്. 1895-ൽ ആണ് ഈ കണ്ടുപിടുത്തം ഉണ്ടായത്. 1896-ൽ കൽക്കത്തയിൽവെച്ചുകൂടിയ “ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റിയുടെ” ഒരു മഹായോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായ സർ അലക്സാണ്ടർ പെഡ്ലർ റോയിയെ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു :

“ഡോക്ടർ പി. സി. റോയി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീനകണ്ടുപിടുത്തംമൂലം രസത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അജ്ഞതയെ നിശ്ശേഷം ദൂരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.”

യൂറോപ്പിലെ രസതന്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ ഹെൻറിറോസ്കോ, (Henry Roscoe) എം. ബെർത്തിലോട്ട് (M. Berthelot) എന്നീ രണ്ടു പേരാണ് റോയിയുടെ കണ്ടുപിടുത്തത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി അനുമോദിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന് സർവ്വോപരി വിജയം ആശംസിച്ചതും. രസനൈത്രിജം എന്ന സംയുക്തപദാർത്ഥം വിചിന്തനീയങ്ങളും, വിസ്തൃതനീയങ്ങളുമായ വേറെയും ചില സംയുക്തപദാർത്ഥപരമ്പരകളെ ഉൽഭൂതമാക്കുന്നതിന് നിദാനമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിനായിക്കൊണ്ട് 22 വഷങ്ങളോളം റോയി ഏകനായിട്ടും മറ്റു ചില കൂട്ടുകാരോടുചേർന്നും നിരവധി പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിവന്നുവത്രെ.

ഹൈന്ദവ രസതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം

ശാസ്ത്രലോകത്തിന് റോയി തിരുമുൽക്കാഴ്ച വെച്ചിട്ടുള്ള കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മുതിർന്നില്ല. എങ്കിലും ജീവിതകാലം മുഴുവനും ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ എന്നെന്നും നിലനിർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ (The History of Hindu Chemistry) “ഹൈന്ദവരസതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടു വാക്ക് പറയാതിരിക്കുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരു പരാധമായിത്തീർന്നു. എത്രയും പൌരാണികമായ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ ക്രോഡീകരിച്ചെഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭാരതീയർക്ക് രസായന വിദ്യയിൽ പണ്ടുപണ്ടുയുള്ള ജ്ഞാനം എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് നല്ലതിരുത്തും വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധ ഹുബ്ബ് രസതന്ത്ര ശാസ്ത്രജ്ഞനായ എം. ബെർത്തിലോട്ട് എന്ന മഹാൻ ഈ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് സുദീർഘമായ ഒരു അഭിപ്രായം ഒരു ഹുബ്ബ് (Journal de Savants) മാസികയിൽ എഴുതിയിരുന്നു. അതിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്: “അഭിനവവും, രസകരവുമായ ഒരു പ്രയത്നം വിജ്ഞാനശാസ്ത്രചരിത്രത്തിലും, മനുഷ്യന്റെ ചിന്താഗതിയിലും ഇതാ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.”

രസതന്ത്രവിദ്യാലയത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ

ഇന്ത്യയുടെ പൌരാണികശ്രേയസ്സിനെ നിലനിർത്തുവാൻ അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന റോയിയെ ശിഷ്യന്മാർ

അത്യധികം സ്നേഹിക്കുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഉദ്യോഗകാലാവധി കഴിഞ്ഞു പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽനിന്നു പീരിയൻ്റ് പോകുന്ന സമയത്തു ശിഷ്യന്മാരുടെ വകയായി കേമമായ ഒരു യാത്രയയപ്പ് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ടു. തദ്വസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ വേർപ്പാടിൽ അനുശോചിച്ചുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടും പലരും പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു.

ഗൗരവമേറിയ ജോലിയിൽനിന്നു പീരിയൻ്റ് ശേഷം താൻ സഭാ ഏല്പെട്ടിരുന്ന ഗവേഷണങ്ങളിൽ സഹായിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിൽ ആസക്തി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയതൻ്റെ പഴയ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലരെ ഡോക്ടർ റോയി ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. ഡോക്ടർ റോയിയോടൊന്നിച്ചു പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവർക്കുള്ള തൃപ്തി വെളിപ്പെട്ടത്, ക്ഷണിച്ചവരും ക്ഷണിക്കാത്തവരുമായി അനവധി പേർ ഒന്നിച്ചുവന്നുചേർന്നപ്പോഴാണ്. തന്നെപ്പോലെ രസതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ അഭിരുചിയുള്ളവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ സർ. പി. സി. റോയി ഒരു രസതന്ത്ര വിദ്യാലയം (School of Chemistry) തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. റോയിയും, ശിഷ്യന്മാരും ഒന്നിച്ചു തുടൻ്റവന്ന ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണങ്ങൾ ഒട്ടുമിക്കാലും വിജയപ്രദങ്ങളായി കലാശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തന്നെ മിത്തം ഈ വിദ്യാലയത്തിൻ്റെ സ്ഥിതി അന്നന്നു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവരികയാണു്. രസതന്ത്രശാസ്ത്രസംബന്ധമായി ലണ്ടനിൽനിന്നു് നടത്തിവരുന്ന മാസികകളിൽ റോയിയുടെയൊ, ശിഷ്യന്മാരുടെയൊ ലേഖനങ്ങൾ കാണാത്ത മാസങ്ങൾ വളരെ ദുർല്ലഭം.

മാണത്രെ! രസം, നൈത്രിജം മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി റോയി എഴുതിയിട്ട ലേഖനങ്ങൾക്ക് റെകയും കണക്കുമില്ല. പ്രൊഫസർ സിൽവ്യൻ ലേവി (Professor Sylvian Lavi) എന്ന മഹാൻ റോയിയുടെ “ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ഹിന്ദു കെമിസ്ട്രി” എന്ന പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരീക്ഷണശാലയെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു: “ആധുനികഭാരതത്തിന് ആവശ്യമുള്ള രസതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുവന്ന ഒരു “നർസറി”യാണു് റോയിയുടെ പരീക്ഷണശാല.”

സമുദായ പരിഷ്കർത്താവും

രസതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞനും, രാജ്യാഭിമാനിയും ആയതിനുപുറമെ, സർ. പി. സി. റോയി ഒരു സമുദായ പരിഷ്കർത്താവും കൂടിയാണു്. സാമുദായികങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളിലെല്ലാം റോയി ഇടപെടാറുണ്ടു്. 1917-ൽ കൽക്കത്തയിൽവെച്ചു കൂടിയ (Indian National Social Conference) “ഇന്ത്യൻ നേഷനൽ സോഷ്യൽ കോൺഫറൻസി”ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദം അലങ്കരിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു.

റോയിയുടെ രാഷ്ട്രവിജ്ഞാനം

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ റോയിക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഗ്ലാഘനീയങ്ങളാണു്. രാഷ്ട്രീയൈകൃത്തെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊരേപ്പാടും അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടിരുന്നില്ല. ഭാരോ വഴുക്കാക്കും പ്രത്യേകം നിയോജകമണ്ഡലം ആവശ്യമാണെന്ന അഭിപ്രായം

ത്തിനും റോയി എതിരുകാരനാണ്. വിലും വെഡ്ഡർബെൻ (William Wedder Burn) എന്ന മഹാന്റെ സ്മാരകാത്മം കൽക്കത്തയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു യോഗത്തിൽവെച്ചു റോയി പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു : “ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇന്ത്യക്കാരെ എന്നെന്നും ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, രാജ്യത്തിൽ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയോ അല്ല; നേരെ മറിച്ച്, ഇന്ത്യക്കാരെ സ്വയംഭരണത്തിന് പ്രാപ്തമാരാക്കിത്തീർക്കുകയാണ്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ലാക്കാക്കിയല്ല ഭരണം നടത്തുന്നതെന്ന് വെളിപ്പെട്ടാൽ ജനങ്ങൾ രാജനീതിയെ അതിലംഘിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചെന്നും വരാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അനാശാസ്യസംഭവം ഉണ്ടാകുന്നതായാൽ, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണചരിത്രത്തിൽതന്നെ വമ്പിച്ച പരാജയത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണേണ്ടി വരും.”

പ്രസംഗങ്ങൾ

1918 ഫിബ്രുവരിമാസത്തിൽ മദിരാശി സർവ്വകലാശാലാഭാരവാഹികൾ രസതന്ത്രശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സർ പി. സി. റോയിയെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാരഗർഭങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രോതാക്കളെ ആനന്ദമന്ദിതരാക്കിത്തീർത്തു. ഈയവസരത്തിൽ സർ വിലും വെഡ്ഡർബെൻ എന്ന മഹാന്റെ സ്മരണയെ നിലനിറത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ഒന്നാമനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കൊ, രസതന്ത്രശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ സമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കൊ, പ്രതിവഷം ഒരു പാരിതോഷികം നൽകുവാൻ ഏല്പാടുചെയ്തതും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ആലാൽ പ്രൊഫ. പ്രൊഫ. 1935-ൽ വീണ്ടും മദിരാശിയിൽ വന്നപ്പോൾ, ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തെ ആകപ്പാടെ പരിഷ്ക്കരിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പത്രപ്രതിനിധികൾക്ക് നൽകിയ നിദ്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

“ഇന്ത്യയിൽ സർവ്വകലാശാലകൾ അന്നത് വലിച്ചുവരികയാണല്ലോ. ഈ സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്ന് കൊല്ലത്തോളം പുറത്തു വരുന്ന ബിരുദധാരികളുടെ എണ്ണവും അധികരിച്ചുവരികയാണ്. ഭാവിയിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കാൻപോകുന്നതെന്ന് അധികമാരും ആലോചിച്ചിരിക്കയില്ല. ബിരുദധാരികൾ ഉദ്യോഗം തേടി അലയുന്ന കാഴ്ച വേദനാജനകമാകുന്നു. ഉദ്യോഗം കിട്ടാത്തതിനാലും, പരീക്ഷ പാസാവാത്തതിനാലും ഉള്ള നിരാശകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്ന ആത്മഹത്യയ്ക്ക് കണക്കില്ല. ഇത് നിർക്കണമെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും രക്ഷിതാക്കളുടേയും മനോഭാവത്തിൽ ഒരു പരിപൂർണ്ണമായ പരിവർത്തനം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.”

“ആളുകൾ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനെ ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുകയാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരാൾക്ക് മൂന്നോ, നാലോ, മക്കളുണ്ടെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വാസനയുള്ളവനെ മാത്രമേ സർവ്വകലാശാലയിലേക്കയക്കുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ വിഭിന്നവിഭാഗങ്ങളിലേക്ക് തിരിയുന്നു. ഒരു വിദേശഭാഷ പഠിച്ചാലല്ലാതെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുകയില്ല എന്നുള്ള ധാരണയാണ് ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ കുടുംബങ്ങൾക്കും കാരണം. വിദേശഭാഷയിൽ കൂടി മാത്രമേ കലകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിക്കാനാവുക

യുള്ള എന്നും ചിലർ കരുതുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടുഭാഷകൾ മുഖാന്തരംതന്നെ എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും, കലകളും പഠിക്കാം. ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിലാക്കിയതാണ് ഏറ്റവും വലിയ അബദ്ധം. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥനരായ ജനങ്ങൾ സാമാന്യജനങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നുനിൽക്കാനിടയായത് ഇതു നിമിത്തമാണ്. ഉദാഹരണത്തിൽ താമസിക്കുകയെന്നത് വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥനക്ക് അരോചകമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 25 ക. മാത്രമെ ഒരു ബിരുദധാരിക്ക് ശമ്പളം കിട്ടുന്നുള്ളവെങ്കിൽകൂടി ഉദാഹരണത്തിൽ താമസിക്കുവാനല്ല, പട്ടണത്തിലെ പൊടിപടലത്തിനിടയിൽ താമസിക്കുവാനാണ് അയാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് പട്ടണങ്ങളിലും, പരിസരങ്ങളിലും ഉള്ള ഏതാനും ചിലക്ക് മാത്രമെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ഉപയോഗപ്പെടുന്നുള്ളൂ. സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നാട്ടുഭാഷ മുഖനയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെ വേണം. അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ മാത്രം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക, ബാക്കിയുള്ള കോടാനുകോടി ജനങ്ങളെ അവരുടെ അജ്ഞതയിൽ തന്നെ നിർത്തുക. ഇതാണ് ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം. അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ മാത്രമായി അങ്ങിനെയൊരു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിന് എത്ര സംഖ്യയാണ് ചെലവാക്കുന്നത്! സമുദായത്തിന് പൊതുവെയായി യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഈ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നിഷ്പ്രയോജനമാണ്.”

ഭാരതീയശാസ്ത്രണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അമൂല്യനിധിയിലേക്ക് പാശ്ചാത്യവിദ്വാന്മാരുടെ ഗാഢമായ അഭിനിവേശത്തെ ആകർഷിച്ചുമാവാന്മാറിൽ പ്രഥമഗണനീയനാണ് സർ പി. സി. റോയി. രോഗഗ്രസ്തനായി മരണശയ്യയിൽ കിട

ക്കുന്നതുവരെയും അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രീയപര്യവേഷണങ്ങളിൽ നിമഗ്നനായിരുന്നു. ആധുനികഭാരതമാകുന്ന മഹാമന്ദിരത്തെ നിർമ്മിക്കുവാൻ നാനാവിധേനയും പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ അദ്വിതീയമായ ഒരു സ്ഥാനവും റോയിക്കുണ്ട്. ഇന്ന് നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയുടെ യശസ്സ് അത്യാന്തികവാരിരാശിയുടെ തരംഗപരമ്പരകളിൽക്കൂടി നവീനലോകത്തിൽപോലും എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത് ലോകസമ്മതനാരായ—ഭാരതീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉദിച്ചയന്ന് പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന—സർ ജെ. സി. ബോസ്, സർ സി. വി. രാമൻ, സർ പി. സി. റോയി എന്നീ ശാസ്ത്രതാരങ്ങൾ നിമിത്തമാണ്. ഭാരതീയരുടെ അനുഗമനശേഷം മോയി പരിലസിക്കുന്ന ഈ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രപാരംഗതന് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിൽനിന്ന് സദയം കല്പിച്ചുതന്ന (Knight) “നൈറ്റ്” എന്ന ബഹുമതി തന്നെ സയൻസ് സംബന്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗ്യതകളെ ഉച്ചൈസ്കരം ഉൽഘോഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമത്രെ.

ചരമം

സർ പി. സി. റോയി നിര്യാതനായത് 1946 സപ്തംബർ 28-ാംനാളായിരുന്നു. ശാസ്ത്രലോകത്തിനു നേരിട്ട അപരിഹാസ്യമായ നഷ്ടത്തിൽ ഭാരതം മാത്രമല്ല, അഖിലലോകവും അനുശോചിച്ചു.

ഒരു തികഞ്ഞ വ്യവസായതല്പരൻ, അത്യുത്തമസുപരാജ്യസ്തേഹി, അവിരക്തിതനായ അദ്ധ്യാപകൻ, അനുഗൃഹീതനായ പ്രാസംഗികൻ, സര്വ്വോപരി അനുപമനായ ശാസ്ത്രകാരൻ—എ

നിങ്ങൾ വിവിധ നിലകളിൽ പ്രശസ്തനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 ചരമം ഭാരതത്തിൽ നികത്തിയാൽ നികരാത്ത ഒരു വിടവാണു്
 ഉണ്ടാക്കിയതു്. കാർമ്മേഘങ്ങൾക്കു് അസ്തപ്രഭമാക്കാൻ കഴിയാത്ത
 ശാസ്ത്രലോകത്തിലെ ഒരു അത്യുജ്വലതാരമത്രെ സർ പ്രഫുല്ലചന്ദ്ര
 റോയി.

ആചാതു് പി. സി. റോയിയെപ്പോലുള്ള ഉത്തമസന്താന
 ങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഭാരതമാതാവു് അനുഗൃഹീതയാവട്ടെ !

“പാരിലെത്തമൊപുരം

പാരാതെകളഞ്ഞു്കൊ-

ണ്ടാരാൽ നീ വിഹായസ്സി-

ലാകല്പം വിളങ്ങുക !”

4. പ്രൊഫസർ മേഘനാഥസഹ

ആധുനികഭാരതത്തിലെ പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ കൂടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന മഹാനാണ് പ്രൊഫസർ മേഘനാഥസഹ. ശാസ്ത്രീയവിഷയത്തിൽ പ്രായേണ അസാമാന്യമായ അവജ്ഞയും, അനാസക്തിയും അനാദരവും കാണിക്കുന്ന ഭാരതീയർക്ക് സഹയുടെ ജീവിതചരിത്രം ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയായിത്തീരാതിരിക്കയില്ല.

ഡെക്കാഡിസ്ട്രിക്സിലെ സിരോറാടെളി (Seoratalie) എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ 1889-ൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ സംജാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ജയനാഥസഹ കേവലം ഒരു ചെറിയ വർക്കനായിരുന്നതിനാൽ അംഗബാഹുല്യമുള്ള തന്റെ കൂടും

ബത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഒട്ടേറെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. സഹയെ നന്നു ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമപാഠശാലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അയച്ചു. അവിടെനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത് വെറും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമായിരുന്നു. സമീപത്തെങ്ങും വേറെ യാതൊരു വിദ്യാലയവും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ കേവലം പത്തു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ബാലനായ സഹയ്ക്കു ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസാത്മകം ഉദ്ദേശ്യം ആരും നാഴിക അകലെയുള്ള “സിമലിയ” എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നാണ് 1905-ൽ സഹ പ്രശസ്തമാംവണ്ണം—ഡെക്കാഡിവിഷനിൽ ഒന്നാമനായി....എം. ഇ. പരീക്ഷ പാസ്സായതും ഒരു സ്റ്റോളർഷിപ്പ് സമ്പാദിച്ചതും. അവിടുത്തെ ഒരു പ്രമാണിയും, “കാസിംപുരി”യിലെ നവാബിന്റെ കലവൈദ്യനും, ഉദാരശീലനും ആയ ഡോക്ടർ ആനന്ദകുമാർദാസ് എന്ന ആളാണ് സഹയ്ക്ക് താമസത്തിനും പഠിപ്പിനും വേണ്ടുന്ന സകല സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തത്. തദനന്തരം സഹ പഠനം തുടർന്ന് ഡെക്കാനഗരിയിലെ “കോളീജിയററ് സ്കൂളിൽ”നിന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്തു കാരണത്താലോ, അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ആ വിദ്യാലയം വിട്ടു, കെ. എൻ. ജൂബിലിസ്കൂളിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ഈ വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നാണ് കൽക്കത്താസർവ്വകലാശാലാ പ്രവേശനപരീക്ഷയിൽ കിഴക്കെ ബങ്കാളിൽ ഒന്നാമനായി അദ്ദേഹം വിജയിച്ചത്. സഹ സർവ്വകലാശാലയിലെ രണ്ടാം ക്ലാസിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അഖില ബങ്കാൾ ബൈബിൾസമ്മാനപരീക്ഷയ്ക്ക് ഹാജരാകുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഒന്നാമനായി ജയിച്ചതിനാൽ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സൊസൈറ്റി (Baptist

Society) വക 100ക. പാരിതോഷികമായി അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു.

1911-ൽ “ഡെക്കാടുകോളേജി”ൽനിന്നു സഹ ഐ. എസ്സ്. സി. പരീക്ഷയിൽ (I. Sc. Examination) കൽക്കത്താ സമുക്തകലാശാലയിൽ മൂന്നാമനായും, ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും, രസതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലും ഒന്നാമനായും ജയിച്ചു. തദനന്തരം അതേ വർഷത്തിൽതന്നെ, അദ്ദേഹം കൽക്കത്തയിലെ “പ്രസിഡൻസി കോളേജി”ൽ ചേർന്നു. ഇവിടെനിന്നാണ് സഹ ബി. എസ്സ്.സി. (B. Sc.), എം. എസ്സ്.സി. (M. Sc.) മുതലായ ഉന്നതബിരുദങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കിയത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു പരീക്ഷകളിലും അദ്ദേഹം രണ്ടാമനായിട്ടാണ് പാസ്സായത്. പ്രസിഡൻസികോളേജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് സുപ്രസിദ്ധനായ സർ ജെ. സി. ബോസ്, സർ പി. സി. റോയി, പ്രൊഫസർ സി. എൻ. മാലിക്കു്, പ്രൊഫസർ സി. ഇ. കള്ളീസ് മുതലായവരുടെ ശിഷ്യത്വം സമ്പാദിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഗണ്യതശാസ്ത്രപഠനത്തിലാണ് സഹ അധികം സമയവും വിനിയോഗിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, സർ പി. സി. റോയിയുമായി അടുത്തു പെരുമാറുവാൻ സംഗതി വന്നതോടുകൂടി, അദ്ദേഹം ഏല്പിച്ചിരുന്ന സകല സംരംഭങ്ങളിലും സഹയും ഭാഗഭാക്കായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു.

പരേതനായ സർ ടി. എൻ. പാളിറു, സർ ആർ. ബി. ഘോഷ് എന്നീ മാനുന്മാരുടെ വമ്പിച്ച സംഭാവനകളാൽ സ്ഥാപിതമായ സയൻസ് കോളേജിലെ (University College of Science) പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയപ്രാസംഗികനായി (Physics

Lecturer) സഹയെ, സർ ആശുതോഷ് മുക്കർജിയുടെ ഉത്സാഹത്താൽ 1916-ൽ നിയമിച്ചു. ഈ കലാലയത്തിൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ് ഡോക്ടർസ്ഥാനം കിട്ടുന്നതിനായുള്ള പ്രബന്ധം (Doctorate Thesis) അദ്ദേഹം എഴുതിയത്. ലണ്ടനിലെ കിങ്സ് കോളേജിലെ പ്രസിദ്ധനായ പ്രൊഫസർ ഒ. ഡബ്ളിയു. റിച്ചാർഡ്സൺ, യൂനിവേർസിറ്റികോളേജിലെ പ്രൊഫസർ എ. ഡബ്ളിയു. പോർട്ടർ, മി. ഇ. ബി. കണ്ണിങ്ങാം എന്നിവരുടേയ്ക്കുള്ള ഒരു സമിതിയായിരുന്നു പ്രസ്തുത പ്രബന്ധങ്ങൾ പരിശോധിച്ചത്.

ഇതിനു പുറമെ, അക്കാലത്ത് സഹ എയിൻസ്റ്റൈന്റെ സാപേക്ഷണസിദ്ധാന്തം (Theory of Relativity) ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയും കൂടിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത സിദ്ധാന്തത്തിന് സർവ്വത പ്രസിദ്ധി ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സഹ തന്റെ സ്നേഹിതനായ മി. എസ്സ്. എൻ. ബോസ്സുമായി സഹകരിച്ചു എയിൻസ്റ്റൈന്റെ ശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ മുഴുവനും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവയെല്ലാം പിന്നീട് കൽക്കത്താസർവ്വകലാശാലക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിരുദപ്രബന്ധം (Doctorate Thesis) ഇത്തരം പഠനത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായിരുന്നു. 1919-ൽ സഹ യുക്ട് ഡോക്ടർ എന്ന ബഹുമതി ലഭിച്ചു.

അതേവർഷത്തിൽതന്നെ “പ്രത്യേകമായ പ്രസരസമ്മർദ്ദവും, ജ്യോതിർവിജ്ഞാനീയത്തിൽ അവയുടെ പ്രായോഗികതയും” (Selective Radiation pressure and its application to

problems of Astrophysics) എന്ന തലയുൾപ്പിൽ അയച്ച വിജ്ഞാനപ്രദമായ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഫലമായി പ്രൊഫർ റോയിമൺ സ്റ്റാൻഡൻഷിപ്പ് സഹയുക്തർ ലഭിച്ചു. കൂടാതെ ഗുരുപ്രസന്നചോഷ് സ്റ്റോളർഷിപ്പും അദ്ദേഹത്തിന്നുതന്നെ കിട്ടി. ഈ രണ്ടു വിദ്യാഭവനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി 1920-ൽ, സഹ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹം കുറച്ച കാലം ഇംപീരിയൽ ശാസ്ത്ര കോളേജിലെ (Imperial College of Science) പ്രൊഫസർ മി. എ. ഫെളറോടൊന്നിച്ചു ജോലിചെയ്തുവന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് സഹയുടെ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാമുഖ്യം അർഹിക്കുന്ന “വാതകങ്ങളുടെ ഊഷ്മളായണീകരണം” (On the Thermal Ionisation of gases) എന്ന വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. പദാർത്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയത് അണുക്കളാണെന്നാണ് അല്പകാലം മുമ്പു വരെ ധരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ആ ധാരണ ഇപ്പോൾ അബദ്ധമാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അണുക്കളെ പിന്നെയും വിഭജിക്കാമെന്നും, അവയിൽ അധികവും ഋണാലകതയോടെ (Negative electricity) പരിണമിക്കുമെന്നും, ശേഷിച്ചുള്ളത് ധനാലകതയോടെ (Positive electricity) റിക്കുമെന്നും ഇന്ന് പലരും അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. ഈ തത്വം കണ്ടുപിടിച്ചവരിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവും ആയ സ്ഥാനം റോയിക്കുണ്ട്. അണുവിഭജനം വെറും ചൂടുപിടിപ്പിക്കൽകൊണ്ടു സാധ്യമാണെന്നും കാര്യകാരണസഹിതം “അയണീകരണം” (Ionisation) എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ സുവ്യക്തമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡോക്ടർ സഹയുടെ ഗവേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് സർ പി.

സി. റോയി വിജ്ഞാതമായ ഒരു ലേഖനം 1922 ഒക്ടോബർ ലക്കം മോഡേൺ റവ്യൂവിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

1921-ൽ ഡോക്ടർ സഹ തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ സഫലീകരണത്തിനും പരിശോധനയ്ക്കും ആയി പ്രൊഫസർ നെർണസ്റ്റോ (Prof. W. Nernst) ട്രാന്നിച്ച് ചില പുതിയ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ബർലിനിലേക്ക് പോയി. ബർലിനിൽ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ്, മ്യൂനിച്ചിൽവെച്ച കൂടിയ പ്രകൃതി വിജ്ഞാനീയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഒരു വമ്പിച്ച യോഗത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചാൻ പ്രൊഫസർ സോമർഫീൽഡ് സഹയെ ക്ഷണിച്ചത്. പ്രസ്തുത സഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഡോക്ടർ ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗം “സിററക്രിഫ്റ്റ് ഫിസിക്സ്” (Zeitschrift Fur Physik) എന്ന ജർമ്മൻമാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. അടുത്തതന്നെ സർ ആന്റണോഷ് മുക്കർജി സഹയെ കൽക്കത്താസർവ്വകലാശാലയിലെ പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയ പ്രൊഫസറായി വീണ്ടും നിയമിച്ചു.

കൽക്കത്താസർവ്വകലാശാല ബഹുവിധമായ വിഷമഘട്ടങ്ങളെ തരണംചെയ്തവന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. തന്നിമിത്തം ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങൾ തുടരുവാൻതക്ക സൗകര്യമുള്ള ഒരു പരീക്ഷണശാല കിട്ടാതെ സഹ വളരെ വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, തന്റെ ഒരു പഴയ സുഹൃത്തായ ഡാക്ടർ ഡി. എൽ. ഡാർ എന്ന മാനുന്റെ അവിശ്വമപരിശ്രമഫലമായി ഡോക്ടർ സഹയെ അല്പഹബാദ് സർവ്വകലാശാലയിലെ പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയ പ്രൊഫസറായി നിയമിച്ചു. 1923 ഒക്ടോബർ മാസത്തിലാണ് അദ്ദേഹം പുതിയ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചത്. കൽ

ക്കത്തയിൽ അദ്ദേഹം താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ്, ബങ്കാളിൽ ഭയങ്കരമായ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായത്. ജനങ്ങൾ ബങ്കാൾ റിലീഫ് കമ്മിറ്റി എന്ന പേരിൽ സർ പി. സി. റോയിയുടെ ആധ്യക്ഷ്യത്തിൽ ഒരു സംഘം രൂപവൽക്കരിച്ചിരുന്നു. പി. സി. റോയിയുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് സഹ ആ കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായി ചേരുകയും, വളരെ കൃത്യബോധത്തോടുകൂടി അതിൽ ഇറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പ്രൊഫസർ സഹ ഏകദേശം നാലുവർഷങ്ങളോളം അലഹാബാദ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അക്കാലമത്രയും വിവിധങ്ങളായ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ബലശ്രദ്ധനായി വർത്തിച്ചു. ഇത്യാവസരത്തിലാണ് ഗ്രാൻസിഡെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമണ്ഡലത്തിലെ ഒരംഗമായി സഹയെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇതിനും പുറമെ, ലണ്ടനിലെ ഭൗതികശാസ്ത്ര വിദ്യാലയത്തിലെ (Institute of Physics in London) ഒരു “ഫെല്ലോ” ആയിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഏകനായും മറ്റു സ്നേഹിതന്മാരുമായി കൂട്ടുചേർന്നും ശാസ്ത്രപരമായ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. തന്റെ നവീന സിദ്ധാന്തമായ “അണുക്കളുടെ രചന” (The Structure of the atoms) എന്നതിനെ സമ്പന്നിച്ച് സഹ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഗ്രന്ഥം അനേകം വിജ്ഞാനശാസ്ത്രധരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി വീച്ചതിനു പുറമെ, ഭൗതികലോകത്തിനുതന്നെ അതൊരു അമൂല്യ സമ്പത്തായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

ഡോക്ടർ സഹയുടെ അയണീകരണസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ

രിൽ അഗ്രഗണ്യൻ ആരംഗിൻസ്റ്റൺ സമൂഹലാശാലയിലെ പ്രൊഫസറായ ഹെൻറി നോർമൻ റസ്സൽ (Henry Norman Russel) ആയിരുന്നു. സഹയുടെ ശാസ്ത്രീയവിജയങ്ങൾ ലോകം മുഴുവനും അറിവായതോടുകൂടി ശാസ്ത്രപരമായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നാനാ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. 1929-ൽ കൂടിയ ഇന്ത്യൻസയൻസ് കോൺഗ്രസ്സിൽ അദ്ധ്യക്ഷപദം അലങ്കരിച്ചതും പ്രൊഫസർ സഹതന്നെയായിരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജനയിതാവായ “വോൾട്ട്”യുടെ ശതവഷ്ടിനമഹോത്സവം 1927-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശമായ ഇറാലിയിൽവെച്ചു ആഘോഷിച്ചപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ പ്രതിനിധികളെന്ന നിലയിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടത് പ്രൊഫസർ സഹയും, പ്രൊഫസർ ഡി. എം. ബോസ്സുമായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും പ്രസിദ്ധന്മാരായ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രധരന്മാരെ തവേസരത്തിൽ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രപരമായ സകല സമ്മേളനങ്ങളിലും, ഭാരതത്തിലെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞനായ സഹ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള വിലയും നിലയും അനുമാനിക്കാമല്ലോ.

1935 ഒക്ടോബർ 3-ാം-നു ജൂബൽപുരിയിലെ റോബട്ടസ്റ്റൺ കോളേജിലെ 26-ാമത്തെ സാമുദായികസമ്മേളനം നടത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ ഡോക്ടർ മേഘനാഥസഹ “കൂടുതൽ നല്ലതായ ഒരു ലോകം” എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ സംക്ഷേപം ഇപ്രകാരമാണ്.

“ആധുനികലോകത്തെ കൂടുതൽ നന്നാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് കൂടുതൽ സമയം വിനിയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടു മാത്രമേ ലോകത്തിൽ സമാധാനമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ സമാധാനവും, ക്ഷേമവും, അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ശാസ്ത്രത്തെ നന്നാക്കുകതന്നെ വേണം. ഇന്നത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിനും, അസ്വാസ്ഥ്യത്തിനും കാരണം ശാസ്ത്രമാകുന്നുവെന്നു് ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭൗതികശാസ്ത്രത്തെമാത്രം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെഫലമാണിതു്. മനുഷ്യപ്രകൃതിയെ മാറ്റുവാൻ മഹാമതസ്ഥാപകന്മാർക്കുംകൂടി സാധിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ മാറ്റിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള കാരണത്തിനേൽ ശാസ്ത്രത്തെ വെടിയുന്നപക്ഷം മനുഷ്യർ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ യിരുന്ന ആ പഴയ കാലത്തെ സ്ഥിതിയിൽ നാം തീച്ചയായും എത്തുന്നതായിരിക്കും.

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ മാറ്റണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശാസ്ത്രത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രോഗബീജശാസ്ത്രം പുരോഗമിച്ചാൽ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ നന്നാക്കുവാൻ കഴിയും. യുദ്ധങ്ങളേയും രോഗങ്ങളേയും മറ്റു ദുരിതങ്ങളേയും നിറുത്തൽ ചെയ്യുന്നതിനു് ഇതു് വളരെ സഹായകമായിരിക്കും.

ലോകോപകാരിയായിരുന്ന അമേരിക്കയിലെ ആ മഹാനായ ആൻഡ്റൂ കാർണിജിയുടെ ജീവിതം ഇന്ത്യക്കാർക്കു മാതൃകയായിത്തീരട്ടെ! ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും, കോടീശ്വരന്മാരും ആൻഡ്റൂ കാർണിജിയുടെ ജീവിതചരിത്രത്തെ നല്ലപോലെ പഠിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കൊള്ളരുതാത്ത ആളുകളുടെ വശമാണു് തങ്ങളുടെ വമ്പിച്ച സ്വത്തു് മുഴുവനും അവർ ഏല്പിക്കുന്നതു്.”

ഒരു തികഞ്ഞ ഭൗതികശാസ്ത്രജ്ഞനെന്നതിനു പുറമെ പ്രൊഫസർ സഹ ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവും കൂടിയാണ്. സാമുദായികങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം സജീവമായി പങ്കെടുക്കാറുണ്ട്. ഇന്ത്യയെ കരണ്ടുതിന്നുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തിനും തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കും ഒരു പരിഹാരം കാണുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശാസ്ത്രീയമായും, വൈയവസായികമായും, സാമ്പത്തികമായും ഉയർന്നാൽ മാത്രമെ ഭൂരിപക്ഷസുഖം സംസിദ്ധമാകയുള്ളൂ എന്ന് സഹ വിശ്വസിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷിയും വ്യവസായവും വിപുലീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജ്യക്ഷേമസന്ദായകമായ തന്റെ പരിപാടിയും വിശ്വാസവും ആദർശവുമെല്ലാം അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരവധി പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്കു സുവ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാം.

പ്രൊഫസർ മേഘനാഥസഹയുടെ നാനാവിധമായ ശാസ്ത്രീയപത്ഭവേക്ഷണങ്ങൾ സമുപരി വിജയപ്രദമായും അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഗ്യമായ ഒരു ഭാവി കൈവരികയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ!

5. ഡോക്ടർ ബിർബാൽ സാഹ്‌നി

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പൊൽച്ചേവടികളെ പിന്തുടന്നാണ് ആധുനികലോകം ഇത്രയും പരിഷ്കൃതാവസ്ഥയിൽ എത്തിയത്. പഴയ ആചാരങ്ങളുടെയും, മതവിശ്വാസങ്ങളുടെയും കനത്ത മതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിൽ കിടന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ ആളിക്കത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മനുഷ്യനു വളർച്ചയില്ല. പൂർവ്വികന്മാരുടെ ശേഷിയും ശേമുഷിയും കെട്ടിപ്പടുത്ത പാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്കും നേട്ടങ്ങളിലേക്കും കണ്ണയച്ചു. നെടുവീപ്പിടുകയും, അനാവശ്യമായി അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും യാതൊരു ഗുണവുമില്ല. രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നവോത്ഥാനത്തിനും, ജീവിതം സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനും ശാസ്ത്രത്തെ ആശ്രയിക്കാതെ നിവ്വാഹമില്ല.

ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനം നിമിത്തം മനുഷ്യനു ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടോളം യിട്ടുള്ള നന്മകൾ വാചാമഗോചരമാണ്. പ്രകൃതിശക്തിയെ കീഴടക്കിയതുമൂലം ഭൂലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും ജീവിക്കുന്ന മനു

ഷ്യർ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ട്. ദൂരത്തേയും സമയത്തേയും മനുഷ്യർ ജയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. റേഡിയോ, വിമാനം, ടെലിഫോൺ ഇവ മുഖേന എത്രയോ ആയിരം നാഴിക ദൂരത്തുള്ള മനുഷ്യരെ അന്യോന്യം അടുപ്പിക്കുവാനും അവരോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും ഇന്ന് സാധിക്കുന്നു. അനാരോഗ്യത്തെ നിശ്ശേഷം നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുവാനും, ജീവിതത്തെ സുഖസമ്പുഷ്ടമാക്കുവാനും വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ വളച്ചു സഹായിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യച്ഛക്തിയാൽ വ്യവസായപുരോഗതി മിന്നൽവേഗത്തിലാണ് ഇന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. അന്ധകാരാവൃതമായ ഒരു ലോകത്തിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞു ഈഞ്ഞുപോയിരുന്ന മനുഷ്യജീവിതം ഇന്ന് ശാസ്ത്രീയനേട്ടങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽക്കൂടി സുഖസമ്പുഷ്ടതയിലേക്ക് തപരിതഗമനം ചെയ്യുകയാണ്. കായികക്ലേശങ്ങൾ ആവുന്നത്ര കുറച്ചു ജീവിതം സുഖമധുരമാക്കുവാൻ ആയുസ്സിനെക്കൂടി അപകടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അഹോരാത്രം അവിരതം അത്യുദ്ധാനം ചെയ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോട് ആധുനികമനുഷ്യനുള്ള കടപ്പാട് ചില്ലാത്തല്ല. പ്രകൃതിയുടെ വിവിധഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചുണർന്നുപറയുന്ന പഠനം നടത്തി വിജ്ഞാനഭണ്ഡാരത്തിൽ മുതൽകൂട്ടുവാനും, മനുഷ്യസമുദായത്തിന് കൂടുതൽ ഉന്നതി കൈവരുത്തുവാനും ബലശ്രദ്ധനായി പരിശ്രമിക്കുകയാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങിനെ പരിശ്രമിച്ചവരിൽ അദിപതീയനായിരുന്നു ഭാരതീയനായ ഡോക്ടർ ബിർബാൽ സാഹ്നി. സാഹ്നിയുടെ ജീവിതചരിത്രം സംഭവബഹുലവും ശ്രദ്ധാർഹവുമത്രെ.

ജനനവും ബാല്യവും

നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ 1891 നവമ്പർ 14-ാംനു പഞ്ചാബിലെ “ഭേരാ” എന്ന സ്ഥലത്താണ് ജനിച്ചത്. ലാഹോറിലെ

പ്രസിദ്ധ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകനും, രസതന്ത്രപ്രൊഫസറുമായ റിച്ചാർഡ് സാഹ്നിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ ശ്രീമതി ഐശ്വര്യദേവീയാകട്ടെ, ധാരാളം പഠിപ്പും പരിചയവും സിദ്ധിച്ച ഒരു മഹിളാമണിയായിരുന്നു. ഈ ദമ്പതികളുടെ തൃതീയസന്താനമാണ് ബിർബാൽ സാഹ്നി. ബിർബാലിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ പിതാവ് ശാശ്വതമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനായ തന്റെ പിതാവുമായുള്ള സമ്പർക്കത്താലാണ് ബിർബാലിനും ശാസ്ത്രീയവിഷയത്തിൽ അതിയായ അഭിനിവേശം അങ്കുരിച്ചതെന്ന് പറയാം. ബിർബാൽ ലാഹോർ സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രശസ്ത മാംവണ്ണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ഉപരിപഠനാത്മകം 1911-ൽ കെയിംബ്രിഡ്ജിലെ ഇമാനുവൽ കോളേജിൽ ചേർന്നു. അക്കാലത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന് “സഡ്ബറി ഹാർഡിമാൻ” ഗവേഷണസമ്മാനം ലഭിച്ചത്. പിന്നീട് ജർമ്മനിയിലെ മ്യൂണിച്ച് സർവ്വകലാശാലയിലും സാഹ്നി ഏതാനും വർഷങ്ങൾ പഠിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഡോക്ടർ ബിരുദം

ലണ്ടനിൽ വസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങൾ ശരിയാക്കുവണ്ണം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സർവ്വവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിവന്നത് പ്രൊഫസർ എ. സി. സ്റ്റുവർട്ട് (Prof. A. C. Stuart) എന്ന മാനുനായിരുന്നു. കെയിംബ്രിഡ്ജിലെ ഒരു പ്രൊഫസറായ അദ്ദേഹം ബിർബാലിന്റെ ഉത്തമമിത്രവും, ഉപദേഷ്ടാവും, അഭ്യുദയകാംക്ഷിയും

കൂടിയായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് കെയിംബ്രിഡ്ജിലെ ഫൗണ്ടേഷൻ സ്കോളർ (Foundation Scholar) ഇമാനുവൽ കോളേജിലെ “ലൈഫ് മെമ്പർ” (Life Member) ആയി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ലണ്ടനിൽനിന്നും കെയിംബ്രിഡ്ജിൽനിന്നും താൻ തുടൻവന്ന നിരവധി ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി രണ്ടു സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്നും ഒരേ സമയത്ത് ഡി. എസ്. സി. എന്ന ഉന്നത ബിരുദം ബിർബാൽ സാഹ്നിക്ക് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന സംഗതി തികച്ചും അഭിമാനജനകമത്രെ.

സസ്യശാസ്ത്ര പ്രൊഫസർ

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രസിദ്ധിപെററ റോയൽ സൊസൈറ്റിയിലെ ഒരു ‘ഫെലോ’ ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയെന്നത് ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അഭികാമ്യമായ ഒരു സംഗതയാണ്. അതും ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഒരു ഭാരതീയനാണെന്ന് വരുമ്പോൾ കൂടുതൽ ഗ്ലാഘനീയമാണല്ലോ. അതെ, പ്രസ്തുത ശാസ്ത്രസഭയിലെ ഒരു അംഗം (എഫ്. ആർ. എസ്.) ആയി ബിർബാൽ സാഹ്നി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ അധികം താമസിക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

1919-ൽ കാശിയിലും, 1920-ൽ ലാഹോറിലും, 1922-ൽ ലക്കനോവിലും അദ്ദേഹം സസ്യശാസ്ത്രപ്രൊഫസറായി ജോലി എടുത്തിട്ടുണ്ട്. കുറച്ചു കാലം അല്പഹബാദ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ശാസ്ത്രീയവിഭാഗത്തിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനവും അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്നു. ഏതു രാജ്യത്തായിരുന്നാലും ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഏതു

ജോലി എടുത്തിരുന്നാലും, സസ്യശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ ഡോക്ടർ സാഹ്നി എപ്പോഴും ജാഗ്രതയായി വന്നിട്ടു.

സസ്യശാസ്ത്ര ഗവേഷണശാല

ചരിത്രാതീതകാലത്തെ സസ്യവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി കൃത്യമായി പഠിക്കുന്നതിലും, ചിന്തിക്കുന്നതിലും, ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തി ചില പ്രത്യേക നിഗമനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലുമാണ് സാഹ്നിയുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത്. എന്നാൽ അതിനുപകരിക്കാവുന്ന ഒരു ഗവേഷണശാല അന്ന് ലോകത്തിലെവിടെയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നവീനയന്ത്രസാമഗ്രികളോടും, സജ്ജീകരണങ്ങളോടും കൂടിയ ഒരു ഗവേഷണശാല സ്ഥാപനമായിത്തന്നെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി അക്ഷീപരിശ്രമം ആരംഭിച്ചു. താൻ ഒരു വലിയ ധനവാനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തനിയ്ക്കുള്ള പണവും സ്വത്തുക്കളും ആ സ്ഥാപനത്തിനായി അദ്ദേഹം നീക്കിവെച്ചു. ഭൗട്ടാന്തരീകളായ ചില മാനുഷന്മാരെ സമീപിച്ചു അവരിൽനിന്ന് സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ച് ഒരു ഫണ്ടുണ്ടാക്കി. ഒടുവിൽ 1946-ൽ തന്റെ അത്യുജ്വലനത്തിന്റെ ഫലമായി താൻ ഉദ്ദേശിച്ച വിധത്തിൽ “ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് പാലിയൊ ബോട്ടനി” എന്ന ഗവേഷണശാല സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ധനവും ഭൂസ്വത്തും ദാനംചെയ്തതിനു പുറമെ, താൻ ഏറ്റവും വിലമതിച്ചിരുന്ന തന്റെ മഹത്തായ ഗ്രന്ഥശാലയും അനേകവർഷത്തെ ഗവേഷണഫലമായി ശേഖരിച്ചുവെച്ച പ്രാചീനകാലത്തെ സസ്യവിശേഷങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും (Fossils)

സാഹ്നി ഈ സ്ഥാപനത്തിനുതന്നെ സമ്മാനിച്ചു. ഈ ഫോസിലുകൾ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അമൂല്യനിധികളാണ്. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെയും, ഐക്യസംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റിന്റെയും സഹായധനം ഈ സ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രി ജവഹർലാൽനെഹ്റുവാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിവൃത്തിച്ചതെന്ന സഹൃദയ ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

സുപ്രസിദ്ധ പ്രാസംഗികൻ

ഭാരതീയ സസ്യശാസ്ത്രസമാജത്തിന്റെ (Indian Botanical Society) സ്ഥാപകന്മാരിലും, പ്രസിഡണ്ടന്മാരിലും ഒരാളായിരുന്നു ബിർബാൽസാഹ്നി. ഒരു നല്ല പ്രാസംഗികനെന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല പേരും പെരുമയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും വിദേശങ്ങളിലുംവെച്ചു ചേർന്ന പല സസ്യശാസ്ത്രസമ്മേളനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു, സാരഗർഭങ്ങളായ ഒട്ടേറെ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 1940-ൽ മദിരാശിയിൽ ചേർന്ന ഇൻഡ്യൻ സയൻസ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോക്ടർ സാഹ്നിയായിരുന്നു. 1946-ൽ ലണ്ടനിൽവെച്ചു ചേർന്ന റോയൽസൊസൈറ്റിയുടെ ശാസ്ത്രീയ സമ്മേളനങ്ങളിലേക്കു് ഇന്ത്യയിൽനിന്നു് പോയ പ്രതിനിധിസംഘത്തിൽ അദ്ദേഹവും ഒരംഗമായിരുന്നു. തനിക്കു് അടിക്കടി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിജയങ്ങൾക്കെല്ലാം മകുടം ചാർത്തുമാറു് 1947-ൽ സ്റ്റോക്ക്ഹോമിൽവെച്ചു ചേർന്ന സർവ്വരാജ്യ സസ്യശാസ്ത്രസമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി ഡോക്ടർ ബിർബാൽസാഹ്നിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ആ ബഹുമതി സ്വീകരിക്കുവാൻ റദ്ദ്ചെയ്തി അനുവദിച്ചില്ല.

മഹനീയ ഗവേഷണങ്ങൾ

ചരിത്രാതീകാലത്തെ സസ്യലതാദികളെപ്പറ്റി ബിർബാൽ സാഹ്നി ഒട്ടധികം ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും, അവയിൽ തികച്ചും വിജയം നേടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശിലായുഗത്തിലും ലോഹയുഗത്തിലും മറ്റും വളർന്നിരുന്ന ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും ഇന്ന് എങ്ങും കാണുകയില്ല. അവയുടെ വംശം കാലത്തിന്റെ പരിണാമഗതിയിൽ മണ്ണടിഞ്ഞിട്ട് എത്രയോ വഷ്ണങ്ങളായി. എങ്കിലും അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ (ഫോസിലുകൾ) പാറക്കെട്ടുകളുടെ ഇടയിലും മറ്റും കാണുന്നുണ്ട്. ആ ഫോസിലുകൾ പരിശോധിച്ചു പാറകളുടെ വയസ്സ് നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയും. ഇത്തരം ഫോസിലുകൾ നോക്കി ഇന്നിന്ന കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഏതേതു സസ്യവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ പരിണാമഫലമായി അവയ്ക്ക് എത്രമാത്രം രൂപഭേദം സംഭവിച്ചുവെന്നും ഗവേഷണങ്ങൾമൂലം അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. തന്നിമിത്തം ലോകത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അനേകം മൗലികതത്വങ്ങളാണ് വെളിയ്ക്കുവന്നത്. പരിണാമപരമായി ലോകം ചലനാത്മകമായി മുന്നോട്ടു ത്വരിതഗമനം ചെയ്യുകയാണെന്നതിനുള്ള ഒരു സാധനപാഠമാണ് സാഹ്നിയുടെ ഫോസിലുകൾ. തന്റെ ഗവേഷണഫലങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു മാസികയും അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഭൂഗർഭശാസ്ത്രസംബന്ധമായും അനേകം ഗവേഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്താതിരുന്നില്ല. ഡോക്ടർ സാഹ്നിയും ലൌഡനും യോജിച്ചു ഒരു നവീനസസ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം സസ്യശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിൽ അടുത്ത കാല

തുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മികച്ചതാണെന്ന് പല പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രാചീന കാലത്തെ സസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അദ്ദേഹം ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്താതിരുന്നില്ല. അവയെപ്പറ്റി വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ പല ലേഖനങ്ങളും സാഹ്നി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവയെല്ലാം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്ക് പാത്രീഭവിച്ചുവരുന്നു.

സ്ഥാനമാനങ്ങൾ

ശാസ്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഡോക്ടർ സാഹ്നിക്കുള്ള അഗാധമായ പരിജ്ഞാനം സച്ചത്ര പ്രസിദ്ധമായതോടുകൂടി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അനേകമോദനസന്ദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് അനവരതം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ലക്ക്നോ സർവ്വകലാശാലയിലെ സസ്യശാസ്ത്രപ്രൊഫസർ എന്ന ഭാരതീയ ജോലിക്കു പുറമെ, ഭാരതീയസസ്യശാസ്ത്രസമാജത്തിന്റെയും, ലാഹോർ തത്ത്വശാസ്ത്ര സമാജത്തിന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷപദം, ഭാരതീയശാസ്ത്രവിദ്യാലയ (Indian Academy of Sciences)ത്തിന്റെയും നേഷനൽ സയൻസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെയും ഉപാദ്ധ്യക്ഷപദവും, ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിലെ നാഷനൽ സയൻസ് അക്കാദമിയുടെ സിക്രട്ടറിസ്ഥാനവും അദ്ദേഹം വഹിച്ചുവന്നു. കൂടാതെ ഇന്ത്യൻ സയൻസ് കോൺഗ്രസിന്റെ 1921-ലെ സമ്മേളനത്തിൽ സസ്യശാസ്ത്രവകുപ്പിന്റെയും 1926-ലെ യോഗത്തിൽ ഭൂഗർഭശാസ്ത്രവകുപ്പിന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷനായി ഡോക്ടർ സാഹ്നി വർത്തിക്കുകയുണ്ടായി.

ജീവശാസ്ത്രപരമായ (Biology) ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി 1936-ൽ പ്രശസ്തമായ ബാർക്ലൈ മെഡൽ (Barclay medal) ഡോക്ടർ സാഹ്നിജ്ഞാൻ ലഭിച്ചത്. ഇതിനും പുറമെ, അഖിലരാഷ്ട്ര സസ്യശാസ്ത്രകോൺഗ്രസ്സിന്റെ (International Botanical Congress) അഞ്ചാമത്തെ സമ്മേളനം 1930-ൽ കെയിംബ്രിഡ്ജിൽവെച്ചു ചേർന്നപ്പോഴും പതിനൊന്നാമത്തെ സമ്മേളനം 1936-ൽ ആംസ്റ്റർഡാമിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടപ്പോഴും ഡോക്ടർ സാഹ്നിയെ ഉപാധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി.

ഇന്ത്യയിലെ ക്യൂറി ദമ്പതിമാർ

ഡോക്ടർ സാഹ്നിയുടെ പത്നി ശ്രീമതി സാവിത്രിയും ഒരു പ്രശസ്തയായ ശാസ്ത്രജ്ഞയാണു്. ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ പഠിച്ചും, എല്ലാ ഗവേഷണങ്ങളിലും ശ്രദ്ധയോടും സൂക്ഷ്മതയോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടി ഭാഗഭാക്കായും സാവിത്രി സാഹ്നി ഭർത്താവിനെ സഹായിക്കുക പതിവാണു്. ഇന്ത്യയിലെ “ക്യൂറിദമ്പതിമാരാ”ണു് ഇവരെന്നു് ചില പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഭാരതീയ സസ്യശാസ്ത്രഗവേഷണശാല സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ ഇവരിരുവരും ചെയ്ത തീവ്രയത്നങ്ങൾ ആരുടേയും സ്മൃതിപഥത്തിൽ നിന്നു മാഞ്ഞുപോവുകയില്ല.

ചരമം

സസ്യശാസ്ത്രഗവേഷണശാല സ്ഥാപിച്ച അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പാണു് 1947 ഏപ്രിൽ 10-ാംനു ഡോക്ടർ ബിർ

ബാൽ സാഹ്നി പൊട്ടുന്നനവെ ചരമഗതി പ്രാപിച്ചത്. ശാസ്ത്രീയപുരോഗതിയ്ക്ക് വേണ്ടി അഹോരാത്രം അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ച ആ മഹാനഭാവന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ അകാലദേഹവിയോഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്ന സകലജനങ്ങളും അനുശോചിച്ചു.

‘ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെ പോഷിപ്പിക്കുക’ എന്നതായിരുന്നു ഡോക്ടർ ബിർബാൽ സാഹ്നി നൽകിയ അന്ത്യസന്ദേശം.

മിസിസ് സാവിത്രി സാഹ്നി ഭർത്താവിന്റെ കാലടിപ്പാടുകളെ പിന്തുടന്ന് ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളിൽ മുഴുകിയും, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെ സച്ചവിയേനയും പരിപോഷിപ്പിച്ചുമാണ് ജീവിതം നയിക്കുന്നത്.

പ്രൊഫസർ ബിർബാൽ സാഹ്നിയുടെ ജീവിതവും, സസ്യശാസ്ത്രഗവേഷണശാലയും ഭാരതീയശാസ്ത്രവിദ്യാത്മികരക്ക് മാതൃദൾനം നൽകുമെന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ല.

“കാഷ്യാദഗ്നിജ്ജായതൈമഥ്യമാനാൽ
ഭൂമിസ്തോയം ഖന്യമാനാ ദദാതി,
സോത്സാഹാനാം നാസ്ത്യസാദ്ധ്യംനരാണാം
മാഗ്ഗാരബ്ധാസ്സവ്യയതാഃ ഫലന്തി.”

6. സർ ശാന്തിസ്വരൂപ് ഭട്ടാനഗർ

“യുക്തിയേന്തി മനുഷ്യന്റെ
ബുദ്ധിശക്തി ഖനിച്ചതിൽ,
ലഭിച്ചതില്ലാതില്ലെന്നും,
ലോകവിജ്ഞാനരാശിയിൽ.”

ശിലായുഗത്തിലും ലോഹയുഗത്തിലും ജീവിച്ച ആദിമനുഷ്യൻ വേട്ടയാടി ജീവിതം നയിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവർക്കു കിട്ടിയ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ തുല്യമായി പങ്കിടേണ്ടിവന്നപ്പോഴാണ് ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്റെ ബീജാവാപം ഉണ്ടായത്. അതുവരെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടന്ന അപരിഷ്കൃതർ പിന്നീടു ഗോത്രമായി അവിടവിടെ താമസമുറപ്പിക്കുകയും, വേട്ടയാടി ജീവിക്കുന്നതിനു പകരം കൃഷിചെയ്തു ജീവിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു അപ്പോൾ

അവരുടെ കൃഷിഭൂമി ഭാഗിക്കേണ്ടതിനാ൬ ഒരു അളവു (Unit) കണ്ടു പിടിക്കേണ്ടതായിവന്നു. “ആവശ്യം സൃഷ്ടിയുടെ മാതാവാണ്”ന്ന (Necessity is the mother of Invention) നിലയിൽ ക്ഷേത്രഗണിതത്തിന്റെ അടിക്കുല്പിട്ടത് അപ്പോഴാണ്. ക്രമേണ വൈദ്യശാസ്ത്രം, ശില്പശാസ്ത്രം, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം മുതലായവ മനുഷ്യരുടെ ഓരോ വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള നിവാരണോപായമായി കണ്ടുപിടിച്ചവയത്രെ.

പ്രകൃതിയെ ഭയപ്പെട്ടു ജീവിച്ച മനുഷ്യർ കാലാന്തരത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ വിവിധ രഹസ്യങ്ങൾ ആരാഞ്ഞറിയുവാനായി ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തതുടങ്ങി. അനേക നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ അക്ഷീണ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ശാസ്ത്രം വളർന്നുവന്നതും, മനുഷ്യജീവിതം പുരോഗതിയിലേക്ക് കുതിച്ചതും. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ വളച്ചൊന്നു മാത്രമാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ സുവ്യവസ്ഥമായ നേട്ടങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനം. ജനങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതത്തിലെ വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ശാസ്ത്രം ഉണ്ടായതും വളർന്നുവന്നതും. ഇന്നത്തെ വിസ്തൃതജനങ്ങളായ നിരവധി കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കും, ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതമായ ശാസ്ത്രത്തോടുള്ള മനുഷ്യന്റെ കടപ്പാടു് ചില്ലാത്തല്ല.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ശാസ്ത്രവും മതവും തമ്മിൽ നാല്പതു സംഘട്ടനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഓരോ തവണയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ തീരുമാനം ലോകം സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. 1543-ൽ “കോപ്പർനിക്കസ്സ്” എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഭൂമി ഉരുണ്ടതാണെന്നും, സൂര്യൻ ചുറ്റും ഭൂമിയാണ് സഞ്ച

രിക്കുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചപ്പോഴാണ് ശാസ്ത്രവും മതവും തമ്മിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ സമരം ഉണ്ടായത്. ആ ശാസ്ത്രസത്യത്തിനു മുമ്പിൽ മതം കണ്ണടക്കുകയല്ല ചെയ്തത്; പ്രത്യുത കോപ്പർനിക്കസ്സിന്റെ നേരെ മതപുരോഹിതന്മാർ വെറളിയെടുത്തു. കാരണം ക്രിസ്തുമതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഭൂമിക്കുചുറ്റും സൂര്യനാണ് പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ സിദ്ധാന്തം ലോകം സ്വീകരിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കോപ്പർനിക്കസ്സിനെ മതമേധാവിത്വം ജീവനോടെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയുകയാണ് ചെയ്തത്. 1608-ൽ മരൊറാജ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഗെലീലിയോ ഗെലീലി ഒരു ദൂരദർശിനി കണ്ടുപിടിച്ചു, കോപ്പർനിക്കസ്സിന്റെ സിദ്ധാന്തം ശരിയാണെന്ന് തെളിയിച്ചു. ഈ സംഭവം ശാസ്ത്രചരിത്രത്തിൽ പുരോഗതിയുള്ള ഒരു നാഴിക്കല്ലു നാട്ടി. പക്ഷെ മതപുരോഹിതന്മാർ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആ ഭാഗമനസന്താനത്തേയും വെറുതെ വീട്ടി; അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ അടച്ചുപൂട്ടി, കഷ്ടപ്പെടുത്തി. ഒടുവിൽ മാപ്പു ചോദിച്ചതിനു ശേഷമേ വിട്ടുള്ളൂ. ഏതാനും വഷങ്ങൾക്കുശേഷം സർ ഐസക്ക് ന്യൂട്ടനും ഇതേ സിദ്ധാന്തം തെളിയിച്ചു. അങ്ങിനെ അന്നത്തെലോകത്തിന് ഈ സിദ്ധാന്തം സ്വീകരിക്കാതെ നിവ്വാഹമില്ലെന്നായി.

ചാറൽസ് ഡാർവിന്റെ പരിണാമസിദ്ധാന്തമാണ് രണ്ടാമത്തെ സംഘട്ടനം സംഭവിക്കിയത്. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക സൃഷ്ടിയല്ലെന്നും, എല്ലാ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഇഴജന്തുക്കളും അടങ്ങിയ ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിലെ മുതിർന്ന അംഗം മാത്രമാണ് മനുഷ്യനെന്നും അനേകന്മാരാണ്ടുകാലത്തെ പരിണാമ

ഗതിയാൽ മനുഷ്യൻ കുറഞ്ഞുപോയതാണെന്നും മറ്റും സിദ്ധാന്തിച്ചപ്പോൾ മതക്കോട്ടയുടെ ശക്തിയേറിയ ഭിത്തികൾ ഇളകിപ്പോയിട്ടുണ്ടാവണം !

മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വിചിത്രഘടനയേയും, പ്രവർത്തനത്തേയും കുറിച്ച് പുതിയ നിഗമനങ്ങളാലാണ് ശാസ്ത്രവും മതവും തമ്മിലുള്ള മൂന്നാമത്തെ സമരമുണ്ടായത്. ശാസ്ത്രവും മതവും തമ്മിലുള്ള അവസാനത്തെ സംഘട്ടനം ശാസ്ത്രലോകത്തിൽ വലിയ ഒരു പാടാണ്ടാക്കുകയും, വെളിച്ചം വീശുകയുംചെയ്ത ഐയിൻസ്റ്റീന്റെ ആപേക്ഷികസിദ്ധാന്തം (Theory of Relativity) പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോഴാണ്.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മഹനീയ നേട്ടങ്ങൾ ഒന്നിനു പിന്നിൽ മററൊന്നായി ലോകം കണ്ടത് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശയിലാണ്. അത്യുത്കൃഷ്ടനകങ്ങളായ ആധുനിക കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതഗതിയിലും സമ്പ്രദായത്തിലും വരുത്തിത്തീർത്ത ഗണ്യമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വാചാമഗോചരമത്രേ ! തോമസ് എഡിസൺ എന്ന മഹാശാസ്ത്രജ്ഞൻതന്നെ 400-ൽപരം നൂതനകണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ സംജാതമാക്കി ലോകത്തിനു തിരുമുൾക്കാഴ്ച വെച്ചു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആരാണു് കോരം മയിർ കൊള്ളാത്തതു് ? മനുഷ്യന്റെ സുഖസന്ദായക വസ്തുക്കളായിത്തീർന്ന തീവണ്ടി, തീക്കപ്പൽ, മോട്ടോർ, ടെലിഗ്രാഫ്, ടെലിഫോൺ, ഗ്രാമഫോൺ, സിനിമ തുടങ്ങിയ ഒട്ടധികം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ആവിർഭവിച്ചതു്. പ്രസ്തുത കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി യൂറോപ്പിൽ ഒരു “ചുവസായ

വിപ്ലവം" (Industrial Revolution) തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൂടിവ്യവസായങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് ഫേക്ടറി വ്യവസായങ്ങൾ സ്ഥലംപിടിച്ചു. പത്തുപേരുടെ തൊഴിലാണ് ഒരു യന്ത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതെങ്കിലും, യന്ത്രം മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനശക്തി കുറയ്ക്കുന്നതിനു കാരണഭൂതമാണെങ്കിലും, തൊഴിലില്ലായ്മ വലിയുന്നതിന് യന്ത്രങ്ങൾ ഇടവരുത്തുമെന്ന ചിലർ അപലപിച്ചുവെങ്കിലും ലോകം ഫാക്ടറിവ്യവസായത്തിന്റെ കൂടെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കടന്നപ്പോഴേക്കും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ അല്പം വ്യതിയാനം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസമുദായത്തിന് പൊതുവെ ഗുണകരമായ അനേകം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളാൽ സാമൂഹ്യജീവിതം സുഗമവും സുരക്ഷിതവുമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യനെ നാശഗന്ധത്തിലേയ്ക്ക് തള്ളിക്കൊണ്ടുവരുന്നപയസ്കരമായ ആറംബോമ്പ്, ഹൈഡ്രജൻ ബോമ്പ് തുടങ്ങിയ മാരകായുധങ്ങളും ഈയിടെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ തീവ്രതത്തിന്റെ ഫലമായി, കലയുടേയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡമായി നേടിവെച്ച അമൂല്യസമ്പത്തുകളെ നൊടിയിടകൊണ്ടു ചുട്ടുകരിച്ചു ചാമ്പലാക്കുവാൻ ഒരു ആറംബോമ്പു മതി. പക്ഷെ, അതേസമയത്തു പശ്ചാത്തങ്ങളെ തട്ടിനിറുപ്പാക്കുവാനും, നദികളുടെ ഗതി മാറ്റുവാനും, തദ്വാരാ, കൃഷി പുഷ്പിപ്പടുത്തുവാനും ഉൽപ്പാദനം വലിപ്പിക്കുവാനും ആറംഗശക്തിയ്ക്കു കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ആധുനികശാസ്ത്രം തികച്ചും നാശകാരിയാണ് എന്ന് കുറപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മിക്ക വസ്തുവിലും നന്മയും തിന്മയും ഇടകലർന്നിട്ടാണല്ലോ കാണുക. നന്മയെ തിരഞ്ഞെടുക്ക

നതും, തിന്മയെ തിരസ്സറിക്കുന്നതും മനുഷ്യന്റെ വിവേചനാശക്തിയേയും, സംസ്കാരത്തേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ശാസ്ത്രത്തെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ശാസ്ത്രത്തിനല്ല, മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയ്ക്കും സംസ്കാരത്തിന്നുമാണ് എന്നത് സുവ്യക്തമത്രെ !

ശാസ്ത്രീയപുരോഗതിയിൽ ലോകം തപരിതഗമനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ത്യ ഇന്നും എത്രയും പിന്നോക്കമാണ്. ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ തീരാശ്ശാപമായ ദാരിദ്ര്യത്തിനും തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കും എന്നന്നേയ്ക്കുമായി ഒരന്തി വരണമെങ്കിൽ ശാസ്ത്രീയമായും വൈയവസായികമായും നമ്മുടെ മാതൃഭൂമി ഉയർന്നു മതിയാവൂ. അനേകവഷത്തെ അടിമത്തം നീങ്ങി, പുണ്യസ്വപാതന്ത്ര്യം കരഗതമായെങ്കിലും ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ ക്രൂരനന്തനം ഇനിയും ഇവിടെ അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയ്ക്ക് സാമ്പത്തികസ്വപാതന്ത്ര്യവുംകൂടി കൈവന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ സമത്വസുന്ദരവും സുഖഭൂയിഷ്ഠവുമായ ഒരു പൗരജീവിതം സാധിതപ്രായമാകയുള്ളൂ. ഭൂരിപക്ഷ സുഖസന്ദായകമായ സാമ്പത്തികസ്വപാതന്ത്ര്യം സംസീലമാകണമെങ്കിൽ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനം ആവുന്നത്ര വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ തരമില്ല. കൃഷിയും വ്യവസായവും വിപുലവുമായ തോതിൽ, ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ നടത്തുകയാണല്ലോ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. അതിന്നു ശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങൾ അനുപേക്ഷണീയമാണതാനും. ശാസ്ത്രീയഗവേഷണം സമർത്ഥവും സനിഷ്ഠഷ്ടവുമായ നിലയിൽ നടത്തേണമെങ്കിൽ അതിന്നു പ്രാപ്തന്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, സജ്ജീകരണസമ്പുഷ്ടമായ ഗവേഷണമന്ദിരങ്ങളും

കൂടിയേ കഴിയൂ. ഈ സംഗതി സ്വതന്ത്രഭാരതം ഇപ്പോൾ തികച്ചും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം ഭാരതത്തിൽ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വഷത്തിനുള്ളിൽ പതിനാറു ഗവേഷണകേന്ദ്രങ്ങൾ പുതുതായി പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും മേൽ നോട്ടവും വഹിച്ചത് ഭാരതത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖശാസ്ത്രജ്ഞനായ സർ ശാന്തിസ്വരൂപഭട്ട്ഗനർ ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങളാലും, ആ മാനുഷവുമാന്റെ അക്ഷീണപരിശ്രമത്താലും, സംഘടനാവൈദഗ്ദ്ധ്യത്താലുമാണ് പ്രസ്തുത മഹൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നതെന്നു പറയാം. സർ ശാന്തിസ്വരൂപഭട്ട്ഗനറിന്റെ ബഹുമുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും ഗവേഷണനേട്ടങ്ങളേയും കുറിച്ച് സംക്ഷിപ്തമായെങ്കിലും നാം ഞറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ജനനവും കുടുംബപാരമ്പര്യവും

മുഗൾഅക്രമത്തിനിടയിൽനിന്നും, “കാജാ-കാജ്ഗാർ” എന്നീ സ്ഥാനപ്പേരുകൾ നേടി പ്രസിദ്ധിയാർന്ന ഒരു പുരാതന ഹിന്ദുകുടുംബത്തിലെ അംഗമായിട്ടാണ് നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ ജനിച്ചത്. പഞ്ചാബിലെ ഷാപൂർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലെ “ബേറാ” എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു 1895 ഫിബ്രവരി 21-ാം-നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം. പിതാവായ പരമേശ്വരീസഹായിയും മാതാവായ പാവുതിയും കായസ്ഥവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. ഒരു തീകുഞ്ഞു ദേശാഭിമാനിയായിരുന്നതിനാൽ 1993-ൽ ലാഹോറിൽവെച്ചു നടന്ന ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ പരമേശ്വരീസഹായി ഒരു വളർന്നിരായി ചേർന്നു സേവ

നമനഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാന്തിസ്വരൂപിൽ പ്രസ്തുതമായിക്കണ്ടിരുന്ന ദേശാഭിമാനവും, പ്രവർത്തനോത്സുകതയും, കൃത്യനിഷ്ഠയും പിതാവിൽനിന്നു സംക്രമിച്ചതാണ്. “ടഫ് ടാ” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന പേർസുൻകവി മുൻഷി ഹരഗോപാൽ പാവുതിയുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നുവത്രെ! ശാന്തിയിൽ നിസ്കൃതിയായി പ്രകാശിച്ചിരുന്ന കവിതാഭൂമി ഈ വഴിക്ക് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സംഭാവനയായി ലഭിച്ചതാണ്. വിശുദ്ധവേളയിൽ അദ്ദേഹം കവിതാരചനയിൽ വ്യാപൃതനായിക്കാണപ്പെടുക പതിവാണ്.

ശൈശവവും ശാസ്ത്രീയാഭിരുചിയും

കേവലം ശൈശവത്തിൽതന്നെ, ശാന്തിസ്വരൂപിന് എട്ടു മാസം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ പിതാവായ പരമേശ്വരീസഹായി പരലോകഗതനായി. തദനന്തരം മാതാമഹനായ മുൻഷി പൂരിലാലിന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലാണ് ആ പൈതൽ വളർന്നത്. ഒരു എൻജിനീയറായി ജോലിചെയ്ത ചെൻഷുൻപററി പിരിഞ്ഞ ആളായിരുന്നു മുൻഷി പൂരിലാൽ. ശാന്തിയ്ക്ക് എൻജിനീയറിങ്ങ്, ഉജ്ജ്വലതരം, രസതന്ത്രം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ അഭിനിവേശം അങ്കുരിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം അദ്ദേഹവുമായുള്ള സമ്പർക്കമാണ്. പൂരിലാൽ പൌത്രന്റെ ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തുടനീളം സർവ്വവിധേനയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവെന്നു. തന്നിമിത്തം വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ചെറുയന്ത്രങ്ങളും, യാന്ത്രികപ്പാവകളും മറ്റും നിർമ്മിക്കുവാൻ ആ ബാലനു സാധിച്ചു. എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ശാന്തിസ്വരൂപ് ഒരു ആവിയന്ത്രം നിർമ്മിച്ചുവത്രെ! കളിമണ്ണു

കൊണ്ടു ഒരു ബോധിലുണ്ടാക്കി, അതിനോടു ഘടിപ്പിച്ചു ഒരു എഞ്ചിൻ നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കവെ, ബോധിലർ പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയും, എഞ്ചിൻ റെയിലിന്മേൽകൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ശാന്തിയുണ്ടായ ആശ്ചര്യത്തിനും ആനന്ദത്തിനും അതിരുകളായിരുന്നില്ല. ആ സംഭവം ഒരു മായാത്ത ചിത്രമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയദൃഷ്ടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. എപ്പോഴും ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും, ചെറുയന്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന രീതി പഠിക്കുന്നതിലുമായിരുന്നു ആ യുവശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത്. കട്ടിക്കാലത്തെ അനിതാസാധാരണമായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തോടു കണ്ടിട്ട് പലരും ശാന്തി ഭാവിയിൽ ഒരു പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീരുമെന്ന് ദീർഘദൂരം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

സെക്കണ്ടറിബാദിലെ ഒരു പ്രൈമറിവിദ്യാലയത്തിലായിരുന്നു ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ പ്രഥമവിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചത്. പിന്നീട് അവിടുത്തെ “ആംഗ്ലോ-വണ്ണാക്ഷർ” സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. തികഞ്ഞ ഉത്സാഹവും കവിഞ്ഞ ജ്ഞാനാസക്തിയും ഏകോപിച്ചു പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥി സ്കൂളിലെ ഒരു “വികൃതിക്കുട്ടി”യായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടത്. കാരണം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ പരിഹസിക്കുക; “കീറാമുട്ടിപ്രശ്നങ്ങൾ” ഉന്നയിച്ച് അദ്ധ്യാപകന്മാരെ വിഷമിപ്പിക്കുക എന്നിവ ആ ബാലന്റെ ഒരു സ്വഭാവമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉറപ്പുകവിതയിൽ ശാന്തിസ്വരൂപ് കൂടുതൽ തല്പരനായിട്ടാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നത്. അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു പറയുന്ന ചില്ലറ അമളികളെ എടുത്തുകാട്ടുന്നതിൽ ആ വിദ്യാർത്ഥി

യുക്ത യാതൊരു സങ്കോചവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നല്ല ഹാസ്യത്തോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടിയുള്ള ശാന്തിയുടെ ക്ലാസ്സിലെ പെരുമാറ്റം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ അല്പം മുഷിപ്പിക്കാതെയല്ല. തന്നിമിത്തം അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കണ്ണിൽ അദ്ദേഹം ഒരു “വിചിത്രബാല”നായി പരിണമിച്ചു.

അക്കാലത്ത്, പരമേശ്വരീസഹായിയുടെ ഒരു സഹപാഠിയും ആത്മമിത്രവുമായിരുന്ന ലാലാരഘുനാഥസഹായി, ലാഹോറിലെ ദോൽസിംഗ് ഹൈസ്കൂളിലെ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിബ്ബന്ധംനിമിത്തം 1908 മുതൽ ശാന്തിയുൾപ്പെടെ പ്രസ്തുത സ്കൂളിൽ ചേർന്ന് പഠിക്കുന്നതിന്നിടയായി. പഠനത്തിലുള്ള അതീത സാമർത്ഥ്യം ഹേതുവായി, ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയുടേയും പ്രോത്സാഹനത്തിന്റേയും ഫലമായി, ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഗവണ്മെണ്ടു സ്റ്റോളർഷിപ്പിനു പുറമെ മറ്റു പല സ്റ്റോളർഷിപ്പുകളും ലഭിച്ചു. കൂടാതെ കുറെ കുട്ടികൾക്ക് ട്യൂഷൻ നടത്തിവന്ന വകയിൽ കേവലം പതിമൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾതന്നെ ചില വിനുള്ള പണം സ്വയം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൗലവി ടെലിബ് ആലിയായിരുന്നു ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ ഒന്നാമത്തെ സയൻസ് അദ്ധ്യാപകൻ. സയൻസ് അഥവാ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രം നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനെ എത്രമാത്രം ആകർഷിച്ചുവീക്ഷയമാണെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതിനാൽ വളരുന്നോരും ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിലും, ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും അദ്ദേഹം അതീവ കൂതുകിയായിത്തീർന്നു. വിദ്യച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പഠിപ്പു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കൊച്ചു

മിടുക്കൻ സ്വന്തമായി ഒരു ബാറ്ററി ഉണ്ടാക്കി. അതോടനുബന്ധിച്ചു ഒരു “ടെലിഫോൺകോളിങ്ങ് ബെൽ” നിർമ്മിക്കുകയും അതു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിനോക്കുകയും ചെയ്തു.

ആദ്യത്തെ കണ്ടുപിടുത്തം

ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയായതോടുകൂടി ശാന്തി സ്വരൂപ് ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ പൂർവ്വാപരി നിമഗ്നനായിത്തീർന്നു. ഇലട്രിക് ബാറ്ററികളിൽ സാധാരണ ഇംഗാലദണ്ഡുകൾ (Carbon Rods) ഉപയോഗിക്കുക പതിച്ചുണ്ടല്ലോ. ശക്തരയും ഇംഗാലംശം അധികമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു നല്ല സമ്മർദ്ദത്തിനു വിധേയമാക്കി ചൂടുപിടിപ്പിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന സാധനം ഇംഗാലദണ്ഡിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണെന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. അല്ലഹബാദിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട “ലീഡർ” എന്ന പത്രം മുഖേനയാണു് ഈ വിവരം വെളിയു്കുവന്നതു്. അനന്തരം മൂപ്പുതൊന്നു വഷത്തിനുശേഷം 1942-ൽ ശാന്തിസ്വരൂപ് ഏതദു് വിഷയകമായി വീണ്ടും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനിടയായി. പ്രകൃതിയിൽ സുലഭമായുള്ള അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഇംഗാലദണ്ഡിനു പകരം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു പദാർത്ഥം ഉല്പാദിപ്പിച്ചുവന്നു. യുദ്ധം നിമിത്തം വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഇംഗാലദണ്ഡുകളുടെ ഇറക്കുമതി നിലച്ചുപോയതാണു് ഈ കണ്ടുപിടുത്തത്തിനു് പ്രേരകമായിത്തീർന്നതെന്നു് പറയാം.

ശാന്തിസ്വരൂപ് 1911-ൽ മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സായി ജയിച്ചു. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം അദ്ധ്യപകനാ

രുടേയും അദ്ധ്യുതാക്കളുടേയും കണ്ണിലുണ്ണിയായിത്തീർന്നു. കൂടാതെ ഒരു സ്റ്റോളർഷിപ്പിനു അർഹനാകയും ചെയ്തു. ദയാൽസിംഗ് കോളേജിൽനിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. കോളേജ് ജീവിതകാലത്തു് ശാന്തിസ്വരൂപ് ഒരു നല്ല നടനും, നാടകകർത്താവുംമായിരുന്നുവത്രെ! മഹാകവി ഷെയ്യിക്കു്സ്സിയറുടെ “മിസ് സമ്മർ നൈറ്റ്സ് ഡ്രീം” എന്ന നാടകത്തിൽ പക്കിന്റെ ഭാഗവും “ഏസു് യൂലൈക്കു് ഇററി”ൽ ജാക്കസ്സിന്റെ ഭാഗവും ആ യുവാവു് ഏറ്റവും തന്മയതപത്തോടുകൂടി അഭിനയിക്കുകയുണ്ടായി. അക്കാലത്തു് നടത്തിയ ഒരു “ഏകാകനാടകരചനാമത്സര”ത്തിൽ ഒന്നാം സമ്മാനത്തിന്നർഹനായതും പ്രസ്തുത വിദ്യാർത്ഥി തന്നെ യായിരുന്നു.

ഇൻറർമീഡിയറ്റിനു പഠിക്കുമ്പോഴാണ് ശാന്തിസ്വരൂപ് മാതളനീരിന്റെ മണീഭവനം (Fermentation of Pomegranate juice) എന്ന ശാസ്ത്രീയ ലേഖനം എഴുതിയതു്. അതു് “റോഷിനി” എന്ന ശാസ്ത്രീയപത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. 1913-ലെ എഫ്. എസ്. സി. പരീക്ഷയിൽ അദ്ദേഹം ഒന്നാമനായി പാസ്സായി. കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാളായ മി. വെലിങ്കർ ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിജയത്തിൽ ആമോദിതനായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. “സാമാന്യത്തിലധികം ബുദ്ധിശക്തിയും കഴിവുമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണ് ശാന്തിസ്വരൂപ്. വിദേശങ്ങളിലെ ഗവേഷണകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചേർന്നു പഠിക്കുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനയും കഴിവുകളും കൂടുതൽ പ്രകാശിക്കും; അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രലോകത്തിന്നുതന്നെ ഗണ്യമായ ചലനം സംഭാവന ചെയ്യാനിടവരും. തന്മൂലം നാട്ടിനു അദ്ദേഹം

ശ്രേയസ്സുവരുത്തും. അത്രത്തോളം ത്രാണിയും സേവനസന്നദ്ധതയും ഈ വിദ്യാർത്ഥിയുണ്ടു്.”

അഭികാമ്യമായ മോഹം

ബി. എസ്. സി.ക്കു പഠിക്കുവാൻ ശാന്തിസ്വരൂപ് ചേന്തു് ഫാർമെൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിലായിരുന്നു. പ്രൊഫസർ ജെ. എം. ബനേഡ്, പ്രൊഫസർ കാട്ടർ സ്പിയേർസ് മുതലായ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രധരന്മാരുമായി പരിചയപ്പെടുവാൻ ഇടവന്നതോടുകൂടി ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വതഃസിദ്ധമായ അഭിനിവേശം ഒന്നാളിക്കത്തുവാൻ തുടങ്ങി. രസതന്ത്രത്തിൽ അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം നേടണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭികാമ്യമായ മോഹം. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം മുഴുവൻ സമയവും ശാസ്ത്രീയപഠനത്തിനും ഗവേഷണങ്ങൾക്കുമായി വിനിയോഗിച്ചുവന്നു. ബി. എസ്. സി.യ്ക്കു ഊജ്ജ്വലതരം, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നിവയാണു് അദ്ദേഹം ഐച്ഛികവിഷയങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. പക്ഷെ, രസതന്ത്രത്തിൽ വേണ്ടത്ര മാർക്ക് കിട്ടായ്കയാൽ ബി. എസ്. സി. പരീക്ഷയിൽ ആദ്യം തോല്ക്കുകയാണുണ്ടായതു്. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടുതൽ വായിച്ചുവന്നതാണു് ഈ പരാജയത്തിന്നു കാരണമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ശാന്തിസ്വരൂപ് വായിച്ചിരുന്ന ഏതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ, എക്സ്റെയ്ക്ക് സാധാരണ പ്രകാശംപോലെ പ്രതിഫലനം - പ്രത്യുൽക്കേപം - (Reflection) അപക്ഷേപം (Refraction) യുവനം (Polarisation) ഇവ സംഭവിക്കുമെന്നു് സമർത്ഥിച്ചിരുന്നു. പാഠ്യപുസ്തകമായ മെല്ലേടെ ഗ്രന്ഥത്തിലാക

ഒട്ടെ, മരിച്ചാണ് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നത്. ശാന്തിസ്വരൂപ് എഴുതിയ ഉത്തരം പാഠ്യപുസ്തകത്തേയും പരീക്ഷകന്റെ അറിവിനേയും കവച്ചുവെക്കുന്നവിധത്തിലായിപ്പോയി. അതിനാലാണ് അദ്ദേഹം തോല്പിക്കപ്പെട്ടത്. എങ്കിലും അടുത്തവർഷം ഉജ്ജ്വലതന്ത്രത്തിൽ ഓണേർസ്കൂടി എടുത്ത അദ്ദേഹം ബി. എസ്. സി. പരീക്ഷ പ്രശസ്തമാവണം പാസ്സാവുകയുണ്ടായി.

ഡെമോൺസ്ട്രേറ്റ്

കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തും ശാന്തിസ്വരൂപ് ശാസ്ത്രപരമായ് സ്വതന്ത്രചിന്ത വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അന്നു് ഒന്നാം ലേ. കമറായുദ്ധം കൊടുമ്പിരിയെക്കൊണ്ട കാലഘട്ടമായതിനാൽ വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഇരക്കമതിചരക്കുകളുടെ വരവു് തുലോം കുറഞ്ഞിരുന്നു. ജർമ്മനിയിൽ നിന്നു വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന “ഹെക്ടൊ ഗ്രാഫിക്സ് പേഡുകൾ” തീരെ കിട്ടാതായി. ഒരു ലേഖനത്തിന്റേയൊ മറ്റൊ പ്രതികരം എത്ര വേണമെങ്കിലും നിർമ്മിക്കുവാൻ പകരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ഉപകരണമാണിതു്. അത്തരം പേഡു് ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് ഒരു പ്രമുഖവ്യാപാരി പ്രൊ. കാർട്ടർസ്സിയർസിനോടന്വേഷിച്ചു. സ്സിയർസിന്നാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിപ്പാൻ സമയവും സൗകര്യവുമില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അക്കാര്യം നമ്മുടെ ചരിത്രപുരുഷനെ ഏല്പിച്ചു. ഹെക്ടൊ ഗ്രാഫിക്സ് പേഡുകൾ വിപുലമായ തോതിൽ നിർമ്മിക്കുവാനൊരു പദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്യുവാൻ കശാഗ്രബുദ്ധിയായ ശാന്തിസ്വരൂപിനു അധിക ദിവസങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നില്ല. വ്യാപാരിക്ക് അതീവ സന്തോഷമായി; അദ്ദേഹം ആ ശാസ്ത്രപ്രമിഷ്

നൂററമ്പതു് ഉറപ്പിക പാരിതോഷികമായി നൽകി. പുരുഷിയ വരുമാനംകൊണ്ടു് എളിയ തോതിൽ ജീവിതം നയിച്ചുവന്ന ശാന്നിസ്വരൂപിന അതു് എത്രത്തോളം പ്രോത്സാഹനകമായിരുന്നുവെന്നു് പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ബി. എസ്. സി. ഡിഗ്രി ലഭിച്ചതിനുശേഷം കുറച്ചുകാലം അദ്ദേഹം ആദ്യം ഫാർമൻ കൃസ്ത്യൻ കോളേജിലും, പിന്നീടു് ദയാൽസിംഗു് കോളേജിലും ഡെമോൺസ്ട്രേറ്ററായി ജോലി എടുത്തിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്കു് നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി എം. എസ്. സി. ഡിഗ്രിയും ശാന്നിസ്വരൂപിനു് കരഗതമായി. 1919-ൽ വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽപോയി ഉപരിപഠനം നടത്തുവാനുള്ള “ദയാൽസിംഗു്” സ്കോളർഷിപ്പു് അദ്ദേഹത്തിനു് ലഭിച്ചു. തന്റെ അഭിവാഞ്ഛയ്ക്കും ജിജ്ഞാസയ്ക്കുമൊത്തവണ്ണം അവിചാരിതമായി ഈ വിദ്യാത്ഥിവേതനം ലഭിച്ചപ്പോൾ ശാന്നിസ്വരൂപിനു ആശാസൌധത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടിലേറിയപോലെ തോന്നുകയുണ്ടായി.

വിദേശജീവിതം

“ദയാൽസിംഗു്” സ്കോളർഷിപ്പു് അമേരിക്കയിൽപോയി പഠിക്കാനുള്ളതായിരുന്നു. അതിനാൽ ശാന്നിസ്വരൂപു് യൂറോപ്പു് വഴി അമേരിക്കയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയപ്പോൾ യാത്ര തുടരാൻ സാധിച്ചില്ല. ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ച അവസരമാകയാൽ അമേരിക്കൻ പട്ടാളക്കാക്കു് മാത്രമെ യാത്രാ സൗകര്യങ്ങൾക്കു് മുൻഗണന നൽകിയിരുന്നുള്ളൂ. ശാന്നിസ്വരൂ

പിന്നെ കപ്പലിൽ സ്ഥലം കിട്ടിയില്ല. ഒടുവിൽ യോൽസിംഗ് ട്രേണിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നുതന്നെ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. റാംസെ ലാബറട്ടറി യുടെ ഡയറക്ടറും (Surface Tension) “പുഷ്പവിതതി” എന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രാമാണികനുമായ പ്രൊഫസർ ഡൊണ്ണൻ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ കീഴിൽ ഗവേഷണം നടത്തുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. അതനുസരിച്ചു ശാന്തി പ്രൊഫസർ ഡൊണ്ണനെ ചെന്നുകണ്ടു തന്റെ യാത്രോദ്ദേശ്യം അറിയിച്ചു. പ്രഥമ ദർശനത്തിൽ തന്നെ ശാന്തിയെക്കുറിച്ച് നല്ല അഭിപ്രായമാണ് പ്രൊഫസർക്ക് തോന്നിയത്. അദ്ദേഹം മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ശാസ്ത്രീയലേഖനങ്ങൾ പ്രസ്തുത അഭിപ്രായത്തിനു ഉപോൽബലകമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ, പ്രൊഫസർ ഡൊണ്ണന്റെ കീഴിൽ (Collodial Chemistry Emulsions) കൊളോഡിയൽ കെമിസ്ട്രി എമൾഷ്യൻസ് എന്ന ശാസ്ത്രീയ വിഷയത്തെ അധികരിച്ച് ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ശാന്തസ്വരൂപിനു സൗകര്യം ലഭിച്ചു.

ആയിടയ്ക്ക് ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിലെ ഗവേഷണവകുപ്പിൽനിന്ന് ഒരു “ട്രാവൽ സ്കോളർഷിപ്പ്” അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെട്ടു. വഷത്തിൽ ഇരുനൂറ്റി അമ്പതു പവൻവീതം അഞ്ചുകൊല്ലത്തേക്കുള്ള ഒരു വേതനമായിരുന്നു അത്. യൂറോപ്പിലെ വിവിധരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു, അവിടങ്ങളിലെ പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി പരിചയപ്പെട്ടുവാനും, ശാസ്ത്രീയമായി പല നൂതനതത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗ്രഹിക്കുവാനും ആ സ്കോളർഷിപ്പ് ഉപയുക്തമായി. ഒന്നാമതായി ഫ്രാൻസിലെ പ്രൊഫസർമാരായ ജീൻപെരിൻ, ഉർബെയിൻ,

മാധംകുറി, ലാംഗ്വെയിൻ എന്നീ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു, അവരുമായി പരിചയം സമ്പാദിച്ചു. അനന്തരം ബെർളിനിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. പതിനൊന്നു വീദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം ശാന്തിസ്വരൂപ് പ്രൊഫസർ നെർണസ്റ്റിന്റെ ഗവേഷണശാല സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയി. പക്ഷെ പ്രൊഫസർ ആദ്യം പ്രവേശനമനുവദിച്ചില്ല. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടുപേർക്കു് എം. എൻ. സാഹയ്ക്കും ശാന്തിസ്വരൂപിനും മാത്രം അനുവാദം നൽകി. ബ്രിട്ടീഷ്കാരോടു് പ്രൊഫസർക്കു് എന്തൊ അമച്ഛമുണ്ടായിരുന്നതാണത്രെ അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ കാരണമായതു്.

ഡോക്ടർ ബിരുദം

1921 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ചേന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ മഹാസമ്മേളനത്തിൽവെച്ചാണു് ശാന്തിസ്വരൂപ് തന്റെ ബിരുദ പ്രബദ്ധം (Doctorate Thesis) അവതരിപ്പിച്ചതു്. സമ്മേളനാദ്ധ്യക്ഷൻ സുപ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ സർ വില്യംബരാഗ് ആയിരുന്നു. അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന പ്രൊ. ഡൊണ്ണൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “തീസിസി”നെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും ശാന്തിസ്വരൂപ് അശേഷം ക്ഷോഭിച്ചില്ല. പ്രത്യുത തന്റെ സമുചിതവും, സമഞ്ജസവും, സാരഗർഭവുമായ മറുപടി കൊണ്ടു പ്രൊ. ഡൊണ്ണനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഒടുവിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ ശാന്തിസ്വരൂപ് നൽകിയ മറുപടിയെക്കുറിച്ചു ഗ്ലാഘിച്ചു, സംസാരിക്കുകയും, ഡോക്ടർ ബിരുദത്തിനു് അദ്ദേഹം സർവ്വഥാ അർഹനാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1921-ൽ ലണ്ടൻ സർവ്വകലാശാല ശാന്തിസ്വരൂപിന് ഡി. എസ്. സി. എന്ന ഉന്നതബിരുദം നൽകി.

പ്രൊഫസർഭൂമി

ഡോക്ടർ ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ പേർ പത്രവാർത്തകളിൽ കൂടി സർവ്വത്ര പ്രസിദ്ധമായതോടുകൂടി പല സർവ്വകലാശാലക്കാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം തേടുകയുണ്ടായി. പല ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആയിടയ്ക്ക് ബനാറീസ് ഹിന്ദുസർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു പ്രൊഫസർഭൂമി സ്വീകരിച്ചാൻ അദ്ദേഹത്തെ പണ്ഡിറ്റ് മദൻമോഹൻ മാളവ്യ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ക്ഷണം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന് “ഭാവൽ സ്റ്റോളർഷിപ്പ്” തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. പ്രൊ. ഗ്രാഡ് ലിക്ക് (വിഷയവായു കണ്ടുപിടിച്ച ആൾ) പ്രൊ. ഹെബർ എന്നീ ജർമ്മൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ കീഴിൽ കുറച്ചുകാലംകൂടി ഗവേഷണം നടത്തിയതിനുശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലേക്ക് മടങ്ങിയത്. ശാസ്ത്രപര്യട് മേധാവിയായിട്ടാണ് ബനാറീസ് സർവ്വകലാശാലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചത്. പക്ഷെ പെൻഷൻപറ്റി പിരിയാറായ അവിടുത്തെ അന്നത്തെ മേധാവിയ്ക്ക് അത് മനോവേദനയുളവാക്കുന്നുണ്ടെറിഞ്ഞു, ശാന്തിസ്വരൂപ് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ മേധാവിയായി തുടരുവാൻ അനുവദിക്കുകയും സ്വമേധയാ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ജോലി എടുത്തുവരികയും ചെയ്തു. ഈ പ്രവൃത്തികൊണ്ടുതന്നെ ആ വിനയസമനപിതൻ സകലരുടേയും സ്നേ

ഹാദരങ്ങൾക്ക് പാത്രീഭവിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചു, മാളവ്യജിജ്ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തിയും ബഹുമാനവും ചിഹ്നീഭവിച്ചു.

ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ബനാറീസ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഗവേഷണശാല (Laboratory) പൂർ്വ്വധികം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചുവന്നു. ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ ഗവേഷണശാലക്കു കാനേഷുമാരിയാണ് എന്ന് പണ്ഡിറ്റ് മാളവ്യജിജ്ഞാൻ സുന്ദർകുമാരോടൊക്കെ അഭിമാനപുരസ്സരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ കപ്പാടെ ഗവേഷണശാലയുടെ ഖ്യാതി ദിഗന്തങ്ങളിൽപ്പോലും വ്യാപിച്ചു. ദിവസേന രണ്ടുമണിക്കൂർ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രസംഗജോലിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബാക്കി സമയം മുഴുവനും പരീക്ഷണനിരീക്ഷണരൂപമായി വ്യയം ചെയ്തു. ഗവേഷണ കൃതകികളായ വിദ്യാർത്ഥികൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വം സമ്പാദിപ്പാൻ അഹമഹമികയാ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. അവരിൽ മിക്കവരും ഇന്ന് ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നവരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നു ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രമണ്ഡലത്തിലെ പ്രോജലതാരങ്ങളായി പ്രശോഭിക്കുന്ന പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ പഠിച്ചവരാണ്. ബോംബെ റോയൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ ഡോ. എസ്. എസ്. ജോഷി, സെൻട്രൽ ഗവേഷണശാലയിലെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറായ ഡോ. ശ്രീവാസ്തവ, നാഷണൽ ഫിസിക്സ് ലാബറട്ടറിയിലെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറായ ഡോ. കെ. എൻ. മാത്തൂർ മുതലായ പലരും ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ ശിഷ്യസമൂഹത്തിലെ പ്രമുഖാംഗങ്ങളത്രെ.

വിവാഹം

1915-ലായിരുന്നു ശാന്തിസ്വരൂപ് തന്റെ അദ്ധ്യാപകനും പിതൃമിത്രവുമായിരുന്ന റാവുസാഹിബ് ലാലംരഘുനാഥ സഹായിയുടെ മൂത്ത പുത്രിയായ “ലയവന്തി”യെ വിവാഹം ചെയ്തത്. ആനന്ദസ്വരൂപ്, ദേവേന്ദ്രസ്വരൂപ് എന്നീ രണ്ടു പുത്രന്മാരും സന്തോഷ്കുമാരി, സുധാ എന്നീ രണ്ടു പുത്രിമാരും ആ ദമ്പതിമാർക്ക് ജാതരായി മൂത്തമകനായ ആനന്ദസ്വരൂപ് ഇന്ത്യാഗവൺണ്ണിന്റെ ഒരു അണ്ടർ സിക്രട്ടറിയായിജോലി വഹിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. കനിഷ്ഠപുത്രനായ ദേവേന്ദ്രപ്രസാദ് ഐക്യനാടുകളിൽനിന്നു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുകയാണ്. 1946-ൽ ലയവന്തി നിര്യാതയായി. തന്നിമിത്തം സർ ശാന്തിക്കുണ്ടായ തീരാദുഃഖത്തെ പുരസ്കരിച്ച അദ്ദേഹം ഒരു വിലാപകാവ്യം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ലാബാട്ടറി ഡയറക്ടർ

1923-ൽ ശാന്തിസ്വരൂപ് ബനാറിസിലെ ഉദ്യോഗം രാജി വെച്ചു. അധികം താമസിയാതെ, 1924-ൽ പഞ്ചാബ് സർവ്വകലാശാലയിലെ കെമിക്കൽ ലാബാട്ടറി ഡയറക്ടറായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്ന് തത്ത്വപരങ്ങളായ ഗവേഷണങ്ങളാണ് തുടർന്നുവന്നത്. പിന്നീട് കൃഷി-വ്യവസായങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള പര്യവേക്ഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ചില വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് വ്യവസായപ്രമുഖന്മാരും കൃഷിവിദഗ്ദ്ധന്മാരും അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടതാണ് അതിന്നുകാരണം.

അക്കാലത്താണ് പഞ്ചാബ് സർവ്വകലാശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു “കോസ്റ്റിക്ക് ഏക്സ് പിഡിഷൻ” നടത്തപ്പെട്ടത്. ആർതർ കാപ്ടൺ എന്ന അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന പരീക്ഷണപര്യടനത്തിൽ ശാന്തിസ്വരൂപം പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. പച്ചതരിശിഖരങ്ങളിലെ ജലാശയങ്ങളിൽ നിറുത്തിയിട്ടു പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി തടാകങ്ങളിലെ ജലപ്പുരപ്പിൽ നിന്നും താഴോട്ടുപോകുന്നതോടും “കോസ്റ്റിക്ക് രശ്മി”കൾക്ക് ശക്തി കുറഞ്ഞുവരുമെന്ന് വ്യക്തമായി.

പ്രധാന കണ്ടുപിടിത്തം

1928-ൽ ഡോക്ടർ കെ. എൻ. മാത്തൂരിന്റെ സാഹായത്തോടുകൂടി കാന്തശക്തിയുടെ “പ്രതിബോധന” (Susceptibility) ത്താലുണ്ടാകുന്ന ലഘു വ്യത്യാസങ്ങളെക്കൂടി കൃത്യമായി തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനുപയുക്തമായ ഒരു നൂതനോപകരണം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇതിന്മാഗ്നെറ്റിക് തുലാസ് (Magnetic Interference Balance) എന്നു പേർ. 1931-ൽ ഈ യന്ത്രം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജകീയ സമാജത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

തദനന്തരം ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ ശാസ്ത്രമായ ശ്രദ്ധ മറെറായ വിഷയത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. പരുത്തി, മുള ഇവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും, ചിരട്ട, ചന്ന എന്നിവയും അവയുടെ സാധാരണ ഉപയോഗത്തിനു പുറമെ വല്ല പ്രകാരത്തിലും ഉപയോഗപ്രദമാക്കാമോ എന്നതായിരുന്നു അത്. ആ വഴിയ്ക്കുള്ള നിരന്തര ചിന്തയുടെ ഫലമായി മേൽപ്പറയുന്ന ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്ലൈവുഡ്, ടിൻഷീറ്റ്കൾ

എന്നിവയ്ക്കു പകരമായി ഉപയോഗിക്കാനുതകുന്ന സാധനങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞ പാട്ടുരക്കുകളിൽനിന്നു നിർമ്മിക്കാമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. സാധാരണ മേൽപ്പുരയേക്കാൾ മഴ താങ്ങാൻ ശക്തിയുള്ളതും വില കുറഞ്ഞതുമായ ഈ സാധനങ്ങൾ മലയോരനിവാസികൾക്കു് ഒരു അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നു. കൂടാതെ, കൈത, ചതുരക്കള്ളി മുതലായ ചെടികളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ചകിരിയിൽനിന്നു തുണി നിർമ്മിക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. അതിനും പുറമെ, പരുത്തിക്കു് തുല്യമായ “ആക്കു്” എന്ന പദാർത്ഥംകൊണ്ടും തുണി യുണ്ടാക്കാമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇവയെല്ലാം രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു്, വസൂങ്ങൾക്കും മറ്റു സാധനങ്ങൾക്കും ക്ഷാമം നേരിട്ടിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് എത്രത്തോളം പ്രയോജനകരമായിത്തീർന്നുവെന്നു് വിസ്തരിക്കു വയ്യ !

ചളിക്കുഴപ്പവും പരിഹാരമാറ്റവും

വ്യവസായപ്രമുഖന്മാരുടേയും വ്യാപാരികളുടേയും ആവശ്യാർത്ഥം ശാന്തിസ്വരൂപ് പല ഗവേഷണങ്ങളിലുമേപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു് മുമ്പു് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. വൈയവസായികമായി അദ്ദേഹം കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മഹത്തരമായതു്, ഭൂഷ്ണമായ ചളിക്കുഴപ്പത്തിന്നു ഒരു പരിഹാരമാറ്റം കണ്ടുപിടിച്ചതാണു്. അതിനെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അസംഗതമാകയില്ലെന്നു് അനുമാനിക്കുന്നു.

1930-ൽ റാവൽപിണ്ടിയിലെ “സ്റ്റീൽബ്രദേർസ്” എന്ന കമ്പനിക്കാക്കു് ഒരു വൈഷമ്യം നേരിട്ടു. അവരുടെവകയുള്ള

“അറോക്കം ഓയിൽ കമ്പനി” ഒരുതരം കളിമണ്ണ് ഉപയോഗിച്ചാണ് ഭൂമി തുരന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ആ കളിമണ്ണ്, ലവണരസമുള്ള ജലവുമായി കൂട്ടിച്ചേരുമ്പോൾ, ഉറച്ചു കട്ടിയായിത്തീരുകയാൽ, പീനീട് കുഴിക്കുന്നതിന് കഴിവില്ലാതെയായി. ഇതിന് ഒരു നിവാരണമാർഗ്ഗം കാണാതെ കമ്പനിക്കാർ കഷ്ടപ്പെട്ടു. പ്രൊ. കാർട്ടർ സ്റ്റിയേർസ്, ഡോ. ഡെന്നീക്ലിഫ് മുതലായ ശാസ്ത്രവിചക്ഷണന്മാർക്കുപോലും ഒരു പ്രായോഗികപദ്ധതി കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെയാണ് ശാന്തിസ്വരൂപ് ഈ സംഗതി അറിഞ്ഞത്. ദ്രവലംബിദ്രവ്യം (Colloids) പഠനത്തിൽ പെട്ട ഒരു കാര്യമാണിതെന്ന് ശാന്തിസ്വരൂപിന് മനസ്സിലായി. ആ വസ്തുത ഇതരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും അധികം താമസിയാതെ ആ വൈഷമ്യത്തിന് ഒരു നിവാരണമാർഗ്ഗം നിദ്ദേശിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ലവണപദാർത്ഥങ്ങളോടു ചേരുമ്പോൾ ചളി കട്ടപിടിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടത് ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിന് ഒരു പ്രത്യേകതരം ഇന്ത്യൻ ഗം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി എന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ ഇന്ത്യൻ ഗം ചേർത്താൽ ചളി കലങ്ങിയ ജലത്തിന്റെ കൊഴുപ്പു കുറഞ്ഞുവരുന്നതാണ്. ഈ നൂതന കണ്ടുപിടുത്തം എണ്ണവനികളിൽ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണവിജയമാണുണ്ടായത്.

വമ്പിച്ച സമ്മാനം

ഒരു തീരാപ്രശ്നമായ ചളിക്കുഴപ്പത്തിന് ശരിയായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ “സ്റ്റീൽ ബ്രദേർസുകാർ”ണ്ടായ ആ നന്ദത്തിനും അതുകൃതത്തിനും അതിരില്ലാതെയായി. ഒന്നരലക്ഷം

ഉറപ്പികയാണ് അവർ ശാന്തിസ്വരൂപിന് സമ്മാനമായി നൽകിയത്. എന്നാൽ ധനമോഹം തീണ്ടാത്ത നമ്മുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞനാകട്ടെ, പ്രസ്തുത സംഖ്യ സ്വീകരിച്ചില്ല; പഞ്ചാംബ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഗവേഷണ സ്റ്റോളർഷിപ്പുകൾ ഏല്പടുത്തുന്നതിന് സംഭാവന ചെയ്യാനാണ് അദ്ദേഹം അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടത്. പെട്രോൾ സംബന്ധിച്ച ഗവേഷണത്തിനുവേണ്ടി അവരത് സംഭാവന ചെയ്തു. ആ സ്റ്റോളർഷിപ്പുകൊണ്ടു ഗവേഷണം നടത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ “സ്റ്റീൽ ഗവേഷകന്മാർ” എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ശാന്തിസ്വരൂപ് തന്നെയായിരുന്നു ആ ഗവേഷണത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി “സ്റ്റീൽ ബ്രദേർസ്” ആ റിസർച്ച് ഗ്രാൻറ് പിന്നീട് നാലുലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചു.

ഗവേഷണ ഡയറക്ടർ

1940-ൽ അന്നത്തെ വൈസ്രോയിയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിൽ “സയിൻറിഫിക് ആൻറ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ റിസർച്ച് ഡയറക്ടർ” സ്ഥാനം ശാന്തിസ്വരൂപ് സ്വീകരിച്ചു. ഡെൽഹിയിലായിരുന്നു പ്രവൃത്തിസ്ഥലം. പക്ഷെ അന്ന് ഡെൽഹിയിൽ ഒരു ഗവേഷണമന്ദിരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് രണ്ടുവർഷത്തോളം ശാന്തിസ്വരൂപിന് കൽക്കത്തയിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം ശക്തിമത്തായിത്തീർന്നതോടെ വിദേശ സാമാനങ്ങൾ കിട്ടാതെയായി. അങ്ങിനെ കിട്ടാത്ത സാധനങ്ങൾ ക്ഷേപകരം ഇന്ത്യയിൽനിന്നുതന്നെ വിവിധ സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാനായിരുന്നു ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെയും സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടെയും

ടേയും ശ്രമം. “ഗ്യാസ് മാസ്റ്റിനു” പററിയ ഒരു തുണിത്തരവും, ഗ്യാസ് മാസ്റ്റിലെ തുനിയ ഭാഗങ്ങളിലൂടെ വായു കടക്കാതിരിക്കാതിരിക്കാനായി പുരട്ടുവാൻ ഒരു തരം വാസ്റ്റീഷ്യം അചർകുണ്ടുപിടിച്ചു. അമേരിക്കയിൽനിന്നു കണ്ണാടി അയക്കുന്നത് നിറുത്തിയതുകൊണ്ടു ജനൽക്കണ്ണാടികൾക്കു വലിയ ക്ഷാമം നേരിട്ടു. വായു കടക്കാത്തതും, പ്രകാശം കടക്കുന്നതുമായ ഒരു സാധനം നിർമ്മിക്കുവാൻ അവർ സാധിച്ചു. പൊട്ടിപ്പോകാത്തതാകുകൊണ്ടു ഈ “കൃത്രിമക്കണ്ണാടി” സാക്ഷാൽ കണ്ണാടിയേക്കാൾ സൗകര്യപ്രദമായി. ഈയുടെ സിംബോളി എന്ന സ്ഥലത്തു “ഇന്ത്യൻഗ്ലാസ്സു സബ്സിറ്റിറക്ട് കമ്പനി” എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നു ഇപ്പോൾ കൃത്രിമക്കണ്ണാടി വിപുലമായ തോതിൽ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

1942-ൽ ഡെൽഹിയിൽ ഒരു നല്ല ഗവേഷണശാല സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുവന്നതു് നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനാണ്. അവിടെനിന്നു പ്ലാസ്റ്റിക്, വെജിറാബിൾ ഓയിൽ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവേഷണങ്ങളാണ് നടന്നുവരുന്നതു്.

ഗ്രന്ഥകാരൻ

സർ ശാന്തിസ്വരൂപിന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനപാടവം തികച്ചും വ്യക്തമായി പരിലസിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം എഴുതിയ നിരവധി ശാസ്ത്രീയോപന്യാസങ്ങളിലാണ്. ശാസ്ത്രപരമായി പ്രതിപാദിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കഴിവു ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. എക്സറേ, ബയോകെമിസ്ട്രി, മാഗ്നെറ്റോ കെമിസ്ട്രി, രാമൻ ഇഫക്ട്

എന്നീ വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ശാന്തിസ്വരൂപിന് അഗാധമായ പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഡോ: കെ. എൻ. മാത്തൂരിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി “മാഗ്നെറ്റാ കെമിസ്ട്രി”യിൽ ഒരു നല്ല ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ രചിച്ച ഒന്നാമത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥമാണിത്. ആന്തരമായാരു പ്രചാരനവും അന്തർാഹവും മൂലം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിച്ച ആ അമൂല്യകൃതിയെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രൊ. ഡൊണ്ണൻ, ലോർഡ് റൂതർഫോർഡ്, സർ പി. സി. റോയി, സർ സി. വി. രാമൻ തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ആ ഗ്രന്ഥത്തെ മുക്തകണ്ഠം ശ്ലാഘിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈയവസരത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമാണ്.

സ്ഥാനമാനങ്ങൾ

1936-ൽ “ഓ. ബി. ഇ.” എന്ന ബിരുദവും 1941-ൽ “സർ” സ്ഥാനവും ശാന്തിസ്വരൂപിനു നൽകപ്പെട്ടു. 1943-ൽ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു എഫ്. ആർ. എസ്. (Fellow of Royal Society, London) ആയി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ലക്കൗനൗ, ഡെൽഹി, അല്ലഹാബാദ്, പാരാന എന്നീ ഇന്ത്യൻ സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ഡി. എസ്. സി. എന്ന മഹത്തായ ഡിഗ്രി ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ സർ സി. വി. രാമനെക്കഴിവാൽ നടുനായകത്വം വഹിച്ചതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽനിന്നയച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ “ഗുഡ്വിൽ” മിഷ്യനിലെ ഒരു അംഗവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

സർ ശാന്തിസ്വരൂപ് ആസേതുഹിമാചലം ഗവേഷണമന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സദാ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. പതിനൊന്നു “നാഷണൽ ലാബറട്ടറികൾ” അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീവ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി ഇതിനകം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ധനത്തിലും, പ്രതാപത്തിലും, യശസ്സിലും മുഴുകാതെ വ്യവസായപുരോഗതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നാട്ടിനും നാട്ടുകാർക്കും നന്മവരുത്തുവാനായി ത്യാഗപൂർവ്വം അക്ഷീണം അഹോരാത്രം പരിശ്രമിച്ചവനെന്നു മഹാത്മാർ അതീവ വിരജമന്ത്ര !

ഇന്ത്യാഗവമേന്ദിന്റെ പ്രകൃതിവിഭവശാസ്ത്രീയഗവേഷണവകുപ്പിന്റെ സെക്രട്ടറിയായ ഡോക്ടർ ഭട്ട്നഗർ 1955 ജനവരി 1-ാംനു രാത്രി 8-30ന് ന്യൂഡെൽഹിയിലെ സ്വവസതിയിൽ വെച്ചു അന്തരിച്ചു. ഹൃദയസ്തംഭനമായിരുന്നു മരണഹേതു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ അകാലദേഹവിയോഗത്തിൽ ഇന്ത്യയെന്നുവേണ്ട, ലോകം മുഴുവൻ അനുശോചിച്ചു.

“ശ്രേഷ്ഠമേന്മയുള്ള മഹത്വമെല്ലാം
പെട്ടെന്നുതാൻ കിട്ടിയതല്ല പാരിൽ
ഇഷ്ടാഘമല്ലികലുറങ്ങിപ്പോയോ
തിട്ടം ശ്രമപ്പെട്ടവരൊട്ടനേകം”

—മഹാകവി ടെന്നിസൻ.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM.

Cl. No. m08

Acc. No. 12692

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

5 JUN 1967

5 JUN 1967

8 AUG 1967

1967 AUG 7-1

3 AUG 1967

FEB 1982

5 MAY 1985

26 APR 2007

1108

12692

ബാലകൃഷ്ണൻ എസ്. കെ.
ഭാരതീയ ശാസ്ത്ര ജ്ഞാതാർ

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. *M68*.....

Acc. No. *12692*

Author... *ചാലുക്യൻ... എസ്. കെ.*

Title... *ഭാരതീയ... സാഹിത്യം*